ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΣΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΒ'. | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1964 | ΤΕΥΧΟΣ 269ον

ΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΩΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἀπόπειραι ἰατρικῆς θεραπείας δι' ἐπεμβάσεως ἐπὶ τὸν ἐγκέφαλον καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἢ ἐπὶ τὰ διάφορα ὄργανα τοῦ ἐνδοκρινικοῦ συστήματος ἀπέβησαν ἄχρι τοῦδε μάταιαι, τῆς ὀλιγοφρενίας παραμενούσης εἰσέτι ἀνιάτου. Γενικῶς ἐνδείκνυται ἡ παραπομπὴ τῶν ἐλαφρῶς μικρονόων ἀνηλίκων εἰς εἰδικὰ βοηθητικὰ σχολεῖα ἢ ἐνδεχομένως βοηθητικὰς τάξεις, ἐπὶ δὲ τῶν βαρυτέρων περιπτώσεων ἡ παραπομπὴ αὐτῶν εἰς ἀγροτικὰ καὶ κτηνοτροφικὰ ἱδρύματα ἀνηλίκων (οἱ μικρόνοες παῖδες κατὰ τὴν προσχολικὴν ἡλικίαν παραπέμπονται εἰς εἰδικοὺς παιδικοὺς κήπους ἢ νηπιαγωγεῖα). Ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ζωῇ οἱ μικρόνοες ἀνήλικοι δέον νὰ τίθενται ὑπὸ συνεχῆ παρακολούθησιν.

4. *Δυσχέρειαι λόγῳ ψυχικῶν νοσήσεων.* Νοητέαι ὡς περιλαμβανόμεναι ἐνταῦθα ἅπασαι αἱ ὑπὸ τῆς ψυχιατρικῆς ἀποκαλούμεναι «ψυχώσεις», ἤτοι ἡ ἑτέρα ἐκ τῶν δύο γενικῶν κατηγοριῶν «παθολογικῶν κλινικῶν μορφῶν». Ἐν αὐταῖς πρόκειται περὶ νοσηρῶν ψυχικῶν ἐξεργασιῶν, αἵτινες προκαλοῦσιν οὐχὶ ἁπλῶς ποσοτικάς, ἀλλ' ἐν ταὐτῷ καὶ ποιοτικὰς ἀλλοιώσεις εἰς τὰς ψυχικὰς λειτουργίας τοῦ ἀτόμου.

Αἱ τοιαῦται ψυχώσεις, συνιστῶσαι τὰς κυρίως «ψυχικὰς νόσους», συνδέονται πρὸς παθολογικὰς μεταβολὰς τῆς φυσιολογικῆς λειτουργίας ἢ τῆς ἀνατομικῆς κατασκευῆς τοῦ ἐγκεφάλου ἢ ἔστιν ὅτε καὶ ἑτέρων ὀργάνων.

Εἰς τὰς τοιαύτας ψυχώσεις ἀναφέρεται ὁ Π.Κ. (ἄρθρ. 123 § 1) διὰ τῆς φράσεως: «ἐὰν οὗτος (ὁ ἀνήλικος) πάσχῃ ἀπὸ ψυχικὴν νόσον». Ἐκ τῶν ψυχώσεων ὁ νόμος μνημονεύει ρητῶς μόνον τὴν ἐπιληψίαν. Αἱ ψυχώσεις εἶναι σπάνιαι πρὸ τῆς ἥβης. Δυστυχῶς, ὅμως, συνήθως (πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς ἐκδήλου ἐπιληψίας καὶ τῆς νεανικῆς προϊούσης παραλύσεως) δὲν εἶναι ἐμφανεῖς, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διέρχονται λανθάνουσαν (ἄρα ἐπικίνδυνον) μορφήν, ἐπιδρῶσαι ἐπὶ τὴν ἀνέλιξιν καὶ διάπλασιν τῆς ἐν σχηματισμῷ προσωπικότητος.

Ἐνταῦθα ἀνήκουσιν αἱ ἀκόλουθοι περιπτώσεις ψυχικῶν νόσων:

α') Ἐπιληψία («ἱερὰ νοῦσος»). Ταύτης διακρίνονται δύο εἴδη, ἤτοι τὸ μὲν ἡ συμπτωματικὴ (ἢ ἄτυπος), τὸ δὲ ἡ ἐνδογενὴς (ἢ τυπικὴ ἢ ἰδιοπαθὴς ἢ γνησία) ἐπιληψία. Αἱ προκαλοῦσαι τὰς σωματικὰς ἐπιληψίας ὀργανικαὶ βλάβαι τοῦ ἐγκεφάλου δύνανται νὰ ἐμφανισθῶσιν ἤδη ἀπὸ τῆς φάσεως τῆς ἐμβρυικῆς ἡλικίας, οὖσαι εἴτε μηχανικαὶ (ὡς τραύματα), εἴτε τοξικαί, εἴτε μολυσματικαὶ (λοιμώξεις), εἴτε βιολογικαὶ (ὡς ὑποσιτισμός), εἴτε συμμιγεῖς. Ὡς ἐπὶ

τὸ πλεῖστον οἱ πρῶτοι ἐπιληπτικοὶ παροξυσμοὶ ἐμφανίζονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐφηβικῆς φάσεως. Πάντως ἀντὶ τῶν ἐπιληπτικῶν παροξυσμῶν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμφανισθῶσιν ἁπλῶς μόνον «ἐπιληπτικὰ ἰσοδύναμα», (ἤτοι κρίσεις ἑτέρας μορφῆς), λίαν συχνὰ παρὰ τῇ νεανικῇ ἐπιληψίᾳ. Αἱ αἰφνίδιοι ἀφαιρέσεις τῶν ἀνηλίκων, τῶν πασχόντων ἐξ ἐπιληπτικῶν ἰσοδυνάμων, δὲν πρέπει νὰ ἐκλαμβάνωνται ὡς ἔλλειψις προσοχῆς καὶ ἡ μετὰ τὰς ἀφαιρέσεις θορυβώδης συμπεριφορὰ τοῦ ἀνηλίκου ὡς ἀταξία, ἀλλ' ἀμφότεραι ὡς ἐκδηλώσεις παροξυσμῶν τῆς ἀτύπου ἐπιληψίας.

Ἡ ἐπιληψία τῶν ἀνηλίκων δημιουργεῖ χαρακτῆρα εὐερέθιστον, ἐκρηκτικόν, καταθυμικόν, ἰσχυρογνώμονα καὶ ἀνυπάκοον.

Πρὸς τοὺς ἐπιληπτικοὺς νέους δὲν πρέπει νὰ ὁμιλῶμεν περὶ τῆς νόσου αὐτῶν, διότι οὗτοι, γνωρίζοντες «τὸ μέγεθος τῆς τραγικῆς των παθήσεως, ζῶσιν ὑπὸ διαρκῆ ἐφιάλτην». Ἐνδείκνυται ἡ παραπομπὴ τῶν ἐπιληπτικῶν νέων εἰς εἰδικὰ νοσηλευτικὰ ἱδρύματα ἐπιληπτικῶν ἀνηλίκων, ἐν οἷς οὗτοι ἀσχολοῦνται εἰς ἐργασίαν ὑπὸ παρακολούθησιν.

β') Ἀλκοολικαὶ καὶ τοξικαὶ ψυχώσεις. Ἐξ αὐτῶν ἀλκοολικαὶ ψυχώσεις εἶναι αἱ ὀφειλόμεναι εἰδικώτερον εἰς τὴν κατάχρησιν τῆς οὐσίας τοῦ οἰνοπνεύματος. Αἱ τοιαῦται ἀλκοολικαὶ ψυχώσεις ὑποδηλοῦνται ὑπὸ τοῦ Π.Κ. (ἄρθρ. 123 § 1) διὰ τῆς φράσεως: «ἢ εἶναι (ὁ ἀνήλικος) ἔκδοτος εἰς τὸν πότον».

Ἀφ' ἑτέρου «τοξικαὶ ψυχώσεις» εἶναι αἱ ὀφειλόμεναι εἰς τὴν κατάχρησιν ἑτέρων τοξικῶν οὐσιῶν, φερ' εἰπεῖν χασισίου, κοκαΐνης κτλ. Ἡ φάσις τῆς νεότητος ἀποτελεῖ ἐπικίνδυνον καμπὴν τῆς ἡλικίας τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ὑποδούλωσίν του εἰς τὴν τοξικομανίαν. Διότι οἱ νέοι, ἀγνοοῦντες τοὺς κινδύνους, προσηλυτίζονται εὐχερέστερον πρὸς τὴν χρῆσιν τοξικῶν οὐσιῶν ἰδίως, ἐπειδὴ φαντάζονται ὅτι, οὕτως ἐνεργοῦντες καὶ μάλιστα παρὰ τὰς ἀπαγορεύσεις τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων αὐτῶν, ἀποδεικνύουσιν ἀνδρισμὸν καὶ ἰσοτιμίαν πρὸς τοὺς ὡρίμους ἄνδρας.

Ἐνδείκνυται ἡ εἰσαγωγὴ τῶν τοξικομανῶν καὶ οἰνοφλύγων ἀνηλίκων οὐχὶ εἰς ψυχιατρεῖα, ἀλλ' εἰς εἰδικὰ «θεραπευτικὰ ἱδρύματα ἀποτοξινώσεως ἀνηλίκων», μετὰ δὲ τὴν ἀποθεραπείαν ἐπιβάλλεται ἡ συνεχὴς παρακολούθησις ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ζωῇ, λόγῳ τοῦ κινδύνου τῆς ὑποτροπῆς εἰς τὴν ἕξιν. Προκειμένου περὶ ψυχώσεων τοξικῆς καὶ ἀλκοολικῆς φύσεως ἐνδείκνυται ἡ εἰσαγωγὴ τῶν νοσούντων εἰς «ψυχιατρεῖα ἀνηλίκων». Τὰ ἱδρύματα ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν δέον νὰ λειτουργῶσι κατὰ τὸ οἰκογενειακὸν σύστημα.

γ') Λοιμώδεις ψυχώσεις (συμπτωματικαὶ ψυχώσεις) Αὗται ὀφείλονται εἰς τοξίνας τοῦ ὀργανισμοῦ ἢ μικρόβια διαφόρων λοιμωδῶν νόσων (κοιλιακοῦ τύφου, γρίππης, ὀστρακιᾶς, πνευμονίας, ἐρυσιπέλατος, πνευμονίας, φυματιώσεως, ἑλονοσίας, ἐξανθηματικοῦ τύφου, διφθερίτιδος, παρωτίτιδος, δυσεντεριῶν, ἀμοιβαδώσεων, χολέρας, λέπρας, λύσσης κ.τ.λ.), αἵτινες, ἀποκτῶσαι ἐπὶ ὡρισμένων περιπτώσεων «νευροτροπισμὸν» καὶ ἐγκαθιστάμεναι κατ' ἐπιλογὴν ἐν τῇ νευρικῇ οὐσίᾳ δημιουργοῦσι διαφόρους νοσολογικὰς καὶ ψυχικὰς ἀντιδράσεις. Παρὰ τῷ πάσχοντι παρατηροῦμεν διαταραχὴν τοῦ συνειρμοῦ τῶν ἰδεῶν, ψευδαισθήσεις, παραληρητικὰς ἰδέας, θόλωσιν τῆς συνειδήσεως, διαταραχὴν τοῦ προσανατολισμοῦ, μείωσιν τῆς προσοχῆς, ψυχικὴν κόπωσιν, ὑπνηλίαν, μνημονικὰ κενά.

Αἱ ἐν λόγῳ ψυχώσεις ἀναπτύσσονται ὀξέως ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἢ καὶ ὡρῶν. Εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις προηγεῖται βραχὺ ἢ καὶ μακρὸν προδρομικὸν στάδιον δυσθυμίας, εὐερεθίστου καὶ ἄγχους, καθ' ὃ ὁ ἀνήλικος μαθητὴς ἐξακολουθεῖ νὰ φοιτᾷ εἰς τὸ σχολεῖον ἢ εἰς τὴν ἐργασίαν. Ἡ νεαρὰ ἡλικία ἐμφανίζει μείζονα ἑτοιμότητα πρὸς σχετικὰς ψυχοπαθολογικὰς ἀντιδράσεις. Σημασίαν κέκτηνται καὶ αἱ μεταλοιμώδεις καταστάσεις. Αἱ ἄνω ὀξεῖαι ψυχικαὶ νόσοι διαρκοῦσι μόνον, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἡ παθογόνος (σωματικὴ) αἰτία, συνιστῶσαι, κυρίως εἰπεῖν, σύμπτωμα τῆς σωματικῆς νόσου. Ἀρκετὰς ὅμως φορὰς διατηροῦνται αὗται καὶ μετὰ τὴν θε-

ραπείαν τῆς σωματικῆς νόσου, ὡς ἐπακόλουθον τῆς διὰ τῆς λοιμώξεως δημιουργηθείσης βλάβης ἐγκεφαλικῶν κυττάρων. Ἐπὶ τῶν χρονιζουσῶν περιπτώσεων εἴτε δημιουργεῖται μόνιμος βλάβη τῆς διανοίας καὶ τῆς μνήμης (δευτεροπαθὴς ἄνοια), εἴτε ἀπομένουσιν ἐλαφραὶ ψυχικαὶ καὶ σωματικαὶ διαταραχαὶ (εὐερέθιστον μετὰ συναισθηματικῶν ἐκρήξεων), μείωσις συναισθηματικότητος, ἀβουλησία, διανοητικὴ ἐξασθένησις, εὐχερὴς σωματικὴ καὶ διανοητικὴ κόπωσις.

Ἐνδείκνυται ἡ παραπομπὴ τοῦ ἀνηλίκου εἰς ψυχιατρόν.

δ') Ψύχωσις τῆς ἐπιδημικῆς ἐγκεφαλίτιδος (ἢ «ληθαργικὴ ἐγκεφαλῖτις» ἢ «ψύχωσις (ἐρευνηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἕλληνος) von Economo»). Αὕτη ὀφείλεται εἰς ὀργανικὰς ἀλλοιώσεις τῆς ἐγκεφαλικῆς οὐσίας ἐκ διαφόρων λοιμωδῶν νόσων. Αἱ σχετικαὶ χαρακτηρολογικαὶ διαστροφαὶ καὶ ψυχοπαθολογικαὶ ἐκδηλώσεις προσλαμβάνουσι μείζονα ἔντασιν κατὰ τὴν φάσιν τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας. Σημασίαν ἔχουσι καὶ αἱ μετεγκεφαλιτικαὶ καταστάσεις, αἵτινες ἐξωθοῦσι τοὺς μὲν ἄρρενας εἰς τὴν ἐπαιτείαν καὶ ἀλητείαν, τὰς δὲ θηλείας εἰς τὴν πορνείαν. Γενικῶς οἱ ἔφηβοι καθίστανται δυσχερέστατοι, ἐνοχλητικοί, βασανιστικοὶ μικροτέρων παιδίων, ψευδολόγοι καὶ ραδιοῦργοι, ὀξύθυμοι, ρέποντες πρὸς χειρονομίας καὶ βιαιοπραγίας, βωμολόχοι καὶ χυδαῖοι, γενετησίως προκλητικοὶ καὶ πρὸς ἀγνώστους γυναῖκας, ἀκόμη καὶ πρὸς τὴν μητέρα ἢ τὰς ἀδελφάς κ.τ.λ. Συχνάκις παρατηρεῖται ροπὴ πρὸς κλοπὰς καὶ ὑπεξαιρέσεις, φθορὰν ξένης περιουσίας, ἐμπρησμούς, ἀδίκους ἐπιθέσεις, αἰδοιοδειξίαν, βιασμούς, σπανιώτερον πρὸς ἀνθροποκτονίαν καὶ ληστείαν.

Ἐνδείκνυται ἡ παραπομπὴ τοῦ ἀνηλίκου εἰς ψυχιατρόν.

ε') Ψυχώσεις ἐξ ἐγκεφαλικῶν παθήσεων (νόσων ἐντοπιζομένων ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ, λ.χ. ἐξ ὄγκων τοῦ ἐγκεφάλου, ἐκ μηνιγγίτιδος). Διαφέρουσαι εἶναι ἡ «παιδικὴ μηνιγγῖτις» (συχνὰ τὰ παραληρήματα) (ὅσαι περιπτώσεις διαφεύγουσι τὸν θάνατον, συνεπάγονται διαφόρους μονίμους ψυχοπαθολογικὰς ἀνωμαλίας, ὡς νοητικὴν καὶ βουλητικὴν κατάπτωσιν), ἡ «λοιμώδης χορεία» (περίεργοι ἔντονοι κινήσεις τῶν ἄκρων· προσβάλλονται συνήθως τὰ νευροπαθῆ παιδία, εἰς διπλάσιον δὲ βαθμὸν τὰ κοράσια· συνήθεις εἶναι αἱ ψυχικαὶ διαταραχαί, ὡς τάσις πρὸς θρήνους, ἀλλὰ καὶ συναισθηματικὴ ψυχρότης, ἀνησυχίαι κ.τ.λ. κατὰ δὲ τὴν φάσιν τῆς ἐφηβείας συναίσθημα παθολογικῆς εὐφορίας, διεγερτικότης καὶ ἀσυναρτησία (σύνδρομον μωρίας), ὀνειρικὸν παραλήρημα).

Ἐνδείκνυται ἡ παραπομπὴ τοῦ ἀνηλίκου εἰς ψυχιατρόν.

στ') Τραυματικαὶ ψυχώσεις. Πρόκειται περὶ ψυχικῶν νοσήσεων, ὀφειλομένων εἰς τραύματα καίρια τῆς κεφαλῆς. Γενικῶς ἐκ τῶν τραυμάτων τῆς κεφαλῆς ἐπηρεάζονται ἐνδεχομένως αἱ λειτουργίαι τοῦ ἐγκεφάλου καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ αἱ ψυχικαὶ λειτουργίαι. Ἐντεῦθεν δύνανται νὰ ἐπακολουθήσωσι πρόσκαιροι ἢ δυστυχῶς καὶ μόνιμοι βλάβαι τῶν ψυχικῶν λειτουργιῶν. Ἀναλόγως τῆς βαρύτητος τῶν τραυματικῶν συνεπειῶν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ διακρίνονται θεωρητικῶς τὸ μὲν ἡ ἐλαφρὰ μορφὴ τῆς «διασείσεως» (ἁπλῆ κινητικὴ δόνησις), τὸ δὲ ἡ βαρεῖα μορφὴ τῆς «θλάσεως» (βλάβη βαρεῖα, ἐνδεχομένως καὶ ἀπώλεια τῆς ἐγκεφαλικῆς οὐσίας, αἱμορραγίαι). Τὸ ἄτομον δυνατὸν νὰ περιπέσῃ εἴτε ἀμέσως, εἴτε καὶ μετὰ τὴν πάροδον ἀρκετῆς ὥρας μετὰ τὸν τραυματισμὸν εἰς ἀναισθησίαν. Τὰ συμπτώματα εἶναι ἀνάλογα καὶ πρὸς τὴν ἡλικίαν.

Ἐπὶ τῆς διασείσεως, ἐνδεχομένη ἡ προσβολὴ τῶν μνημονικῶν λειτουργιῶν (μνημονικὰ κενὰ μετὰ μυθοπλασιῶν). Ἡ θλάσις δυνατὸν νὰ καταλήξῃ εἰς τὸν θάνατον. Παρατηροῦνται διεγερτικαὶ καταστάσεις, παραληρήματα καὶ συγχύσεις.

Ἐπὶ ὡρισμένων ἀτόμων, ἅτινα ὑπέστησαν βαρείας κακώσεις τῆς κεφαλῆς, παρατηρεῖται βαθμιαία μεταβολὴ τοῦ χαρακτῆρος (λανθανόντως χωροῦσα) (μεμψιμοιρία, δυσθυμία, εὐαισθησία, ἀνυπομονησία, ὀξυθυμία, συναισθηματικὴ ἀμβλύ-

νοια, παθολογικὴ μέθη, ἔλλειψις ἐνεργητικότητος, ἐνδεχομένη μετατραυματικὴ ἐπιληψία). Τὸ θέμα ἔχει σχέσιν τὸ μὲν ὡς ἐγκληματογόνος παράγων, τὸ δὲ ἐν τῇ ψυχολογίᾳ τῆς μαρτυρίας ἐκ μέρους τραυματισθέντων εἰς τὴν κεφαλήν.

ζ') Ἐνδοκρινικαὶ ψυχώσεις. Γενικῶς ἐκ διαφόρων βλαβῶν ὡρισμένων ἐνδοκρινῶν ἀδένων, ἐπηρεάζονται αἱ βιολογικαὶ λειτουργίαι τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, ἐνδεχομένως τὸ κεντρικὸν νευρικὸν σύστημα καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ αἱ ψυχικαὶ λειτουργίαι τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπὶ τῶν ἐλαφροτέρων περιπτώσεων ἐπέρχεται ἁπλῆ μεταβολὴ τοῦ χαρακτῆρος (εἴτε μορφὴ ἀβουλίας, νωθρότητος, βραδυψυχισμοῦ, εἴτε μορφὴ ἐρεθιστικότητος, ἐριστικότητος, πολυπραγμοσύνης καὶ εὐφορίας). Σπανιώτερον ἐπέρχονται καὶ ἐνδοκρινεῖς ψυχώσεις (διαταραχαὶ συνειδήσεως, παραλήρημα, ψευδαισθήσεις).

Ἐὰν αἱ ἐνδοκρινεῖς παθήσεις προσβάλωσι τὸν ἄνθρωπον κατὰ τὴν παιδικὴν καὶ ἐφηβικήν του ἡλικίαν, ἐπηρεάζονται συνήθως καὶ αἱ διανοητικαὶ λειτουργίαι (ὡς ἐπὶ κρετινισμοῦ καὶ μυξοιδήματος ἀνηλίκων) (δημιουργία καταστάσεων πνευματικῆς ἀνεπαρκείας).

η') Γεννητικαὶ ψυχώσεις. Τοιαῦται δύνανται νὰ συνοδεύσωσι τὰς ἐμμήνους ρύσεις, τὴν ἐγκυμοσύνην, σπανιώτερον τὸν τοκετὸν καὶ τὴν λοχείαν. Ἰδιαιτέραν σημασίαν ἀποκτῶσιν αἱ παρορμητικαὶ πράξεις τῶν γυναικῶν πρὸς ἐξυβρίσεις, κλοπάς, παιδοκτονίας καὶ αὐτοκτονίας.

θ') Σχιζοφρενικαὶ ψυχώσεις (καλούμεναι ὑπὸ τῆς παλαιοτέρας ψυχιατρικῆς «πρώιμος ἄνοια»). Αὗται εἶναι, ἐν πολλοῖς, ἀγνώστου αἰτιολογίας καὶ εἶναι αἱ συχνότεραι ἐκ τῶν ψυχικῶν νόσων. Χαρακτηριστικὸν εἶναι τὸ φαινόμενον τῆς «σχίσεως τῆς προσωπικότητος», καθ' ἣν ἐπέρχεται διάσπασις τῆς ἐνιαίας ψυχικῆς προσωπικότητος τοῦ νοσοῦντος, διαχωρίζοντος ἐκ τοῦ ἐγὼ του διαφόρους ψυχικὰς ἐπεξεργασίας, ἃς ὑπολαμβάνει ὡς ξένας, ἐχούσας ἰδίαν αὐθυπόστατον καὶ ἀνεξάρτητον ὕπαρξιν. Ἀναλόγως πρὸς τὴν σύνθεσιν τῶν συμπτωμάτων δημιουργοῦνται αἱ τέσσαρες μορφαὶ τῆς ἁπλῆς σχιζοφρενίας, τῆς ἡβηφρενίας, τῆς κατατονίας καὶ τῆς παρανοίας. Ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἐν λόγῳ ψυχώσεων ἀνάγεται, κατὰ κανόνα, εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν, σπανίως ὅμως ἤδη καὶ εἰς τὴν παιδικὴν («πρώιμος ἢ νεανικὴ ἄνοια», dementia praecocissima, ὑποδυομένη μορφὴν μελαγχολίας ἢ κατατονίας), πολλάκις ἐν λανθανούσῃ μορφῇ. Τὰ ψυχωτικὰ ἐπεισόδια ἐνίοτε συμπλέκονται μετὰ τῶν συνήθων ἐφηβικῶν κρίσεων.

Κατ' ἐξοχὴν διαφέρουσα εἶναι ἡ μορφὴ τῆς «ἡβηφρενίας», ἥτις ἐμφανίζεται οὐ μόνον κατὰ τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ὥριμον. Πάντως, συνηθεστέρα εἶναι ἡ ἐμφάνισις κατὰ τὴν νεανικὴν φάσιν, διότι ἴσως ἡ ἐφηβικὴ ἐνδοκρινικὴ ἀναστάτωσις δημιουργεῖ πρόσφορον ἔδαφος πρὸς ἀνάπτυξιν σχιζοφρενικῶν ἐξεργασιῶν. Δυσχερὴς ἡ διάγνωσις τοῦ ποικίλου εἰς μορφὰς προδρομικοῦ σταδίου τῆς προψυχωτικῆς προσωπικότητος. Χαρακτηριστικὰ τῆς ἡβηφρενίας εἶναι ἡ συναισθηματικὴ (ἐνίοτε μερικὴ) καὶ βουλητικὴ ἀτονία μετὰ σποραδικῶν αἰφνιδίων παρορμήσεων, ἀσυναρτησία ἰδεῶν καὶ κρίσεων, πτῶσις τῆς ἱκανότητος προσαρμογῆς εἰς τὸ οἰκογενειακὸν καὶ ἐπαγγελματικὸν περιβάλλον, ἀπόσχισις ἀπὸ τῆς πραγματικότητος διὰ θεμελιώσεως φανταστικοῦ κόσμου, συναισθηματικαὶ δυσαρμονίαι καὶ ἀντιθέσεις συμπεριφορᾶς (λ.χ. εὐγένεια μετὰ ταυτοχρόνου θρασύτητος, ἀδιαφορία μετ' εὐσυγκινησίας, ὀρθοφροσύνη μετ' ἀκρισίας, ἀπομόνωσις μετὰ διαχυτικότητος), παρανοϊκαὶ ἰδέαι (διώξεως, μεγαλείου, ὑποχονδριακαί, ἄγχος), ψευδαισθήσεις καὶ παραισθήσεις.

(Συνεχίζεται)

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΛΟΦΟ ΤΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

Ἦταν δὲν ἦταν ἡ ὥρα ἐννέα τὸ βράδυ ἐκεῖνο τῆς Δευτέρας 29 Σεπτεμβρίου 1925, ὅταν στὴν ἐρημιὰ καὶ στὴν ἀπόλυτη ἡσυχία ποὺ ἐπικρατοῦσε στὸ λόφο τοῦ Ἀστεροσκοπείου, ἀκούστηκε ἕνας πορροβολισμός, ἀμέσως μετὰ γαυγίσματα καὶ οὐρλιάσματα σκυλιῶν καὶ εὐθὺς κατόπιν φωνὲς κάποιου.

— Βοήθεια . . . Βοήθεια . . . Κάποιον κτύπησαν μὲ πιστόλι.

Κατὰ σύμπτωσι περνοῦσε ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ἐρημικὸ μέρος ὁ τότε διοικητὴς τοῦ Δ' Τμήματος Χωροφυλακῆς Θησείου, ὑπομοίραρχος Τάσος Γριμπογιάννης, ἀπόστρατος ὑποστράτηγος τώρα, καὶ ἔτρεξε ἀμέσως, γιὰ νὰ δῇ σὲ λίγο ἕναν ἄνθρωπο ἀναίσθητο καὶ πλημμυρισμένο στὸ αἷμα καὶ ἕνα ἄλλο ποὺ τὸν βαστοῦσε στὰ χέρια του. Ταυτόχρονα ἔφθασε, ἐπειδὴ ἄκουσε τὴ πιστολιὰ καὶ εἶδε τὶς σκιές, καὶ ὁ σκοπὸς χωροφύλακας ποὺ περιπολοῦσε ἐκείνη τὴ στιγμὴ στὸ λόφο τοῦ Ἀσυρμάτου τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ καὶ ὅπου τότε μόλις ἄρχισαν νὰ κτίζωνται οἱ πρῶτες παράγκες τοῦ κατόπιν συνοικισμοῦ Ἀσυρμάτου. Φυσικά, ἀστυνόμος καὶ χωροφύλακας ρώτησαν αὐτὸν ποὺ κρατοῦσε τὸν τραυματισμένο ἄνδρα ποιὸς ἦταν ὁ τραυματίας καὶ ποιὸς τὸν εἶχε τραυματίσει.

—Ἰδέα δὲν ἔχω κ. ἀστυνόμε μου ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ φουκαράς. Ἕνα μονάχα ξέρω ὅτι τὸν ἔφαγε κάποιος δικός σας.

— Τί ἔκανε λέει; τὸν ρώτησε ὁ ὑπομοίραρχος.

— Μάλιστα. Ὅταν ἔφθασα ἐδῶ εἶδα κάποιον μὲ στολὴ ποὺ ἔτρεχε καὶ ἔφευγε πρὸς τὸν Ἅη - Δημήτρη τὸν Λουμπαρδιάρη. Καὶ αὐτὸς ἦταν χωροφύλακας.

— Καὶ πῶς ξέρεις ὅτι ἦταν χωροφύλακας καὶ ὄχι φαντάρος; ρώτησε ὁ ἀστυνόμος.

— Θέλει καὶ ρώτημα; Ἀπὸ μακρυὰ εἶδα ὅτι φοροῦσε στολὴ καὶ καθὼς ἔτρεχε εἶδα τὰ ἄσπρα ἀμφιμασχάλια...Τί ἄλλο μπορεῖ νὰ εἶναι... Ἄλλως τε καὶ ὁ τραυματισμένος μοῦ τὸ εἶπε καθαρά.

— Τί σοῦ εἶπε;

— Μόλις ἔφθασα ἐδῶ καὶ τὸν εἶδα νὰ βρίσκεται κάτω στὸ χῶμα, πλημμυρισμένος στὸ αἷμα του, τὸν ρώτησα τὶ τοῦ συνέβη καὶ μοῦ εἶπε:

— Τρέξτε . . . Πιάστε τον . . . Μ' ἔφαγε ὁ χωροφύλακας. Βοήθεια... Μ' ἔφαγε... Γλυτῶστε με. Θὰ στὸ πληρώσω ἄτιμε...

—Ἐσένα πῶς σὲ λένε; ρώτησε ὁ Γριμπογιάννης αὐτὸν ποὺ κρατοῦσε τὸν τραυματία.

— Νῖκο Μαντᾶ . . . Εἶμαι ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ . . . μικροπωλητής.

Σὲ λίγο ἔφθασε καὶ ὁ φύλακας τοῦ μικροῦ ἄλσους τοῦ Ἀστεροσκοπείου, Νῖκος Σιδηράκης καὶ ὁ ὑπομοίραρχος, ὁ χωροφύλακας, ὁ Μαντᾶς καὶ ὁ Σιδηράκης ἀναγκάσθηκαν νὰ σηκώσουν στὰ χέρια τὸν τραυματία καὶ νὰ τὸν κατεβάσουν ὡς τὴν πλατεῖα τοῦ Θησείου, ὥσπου βρῆκαν ἐκεῖ ἐπὶ τέλους ἕνα μόνιππο καὶ μ' αὐτὸ τὸν κουβάλησαν στὴν «Πολυκλινική». Ἐκεῖ, ὅμως, καὶ πρὶν προλάβουν οἱ γιατροὶ νὰ τὸν βάλουν στὸ χειρουργεῖο, ὁ τραυματίας πέθανε καὶ τὸ πτῶμα του μετεφέρθη στὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σωκράτους ἰατροδικαστικὸ ἐργαστήριο. Ἐκεῖ, ἀπὸ τὴ νεκροτομὴ ποὺ ἔκαναν τὸ ἄλλο πρωὶ ὁ καθηγητὴς Ι. Γεωργιάδης καὶ ὁ ὑφηγητὴς τότε Κάτσας, μακαρίτες καὶ οἱ δυό, ἀπεδείχθη ὅτι τὸ πτῶμα ἔφερε ἕνα τραῦμα μὲ σφαῖρα περιστρόφου μικροῦ διαμετρήματος στὴ μέση ἀκριβῶς τῆς σπονδυλικῆς στήλης. Ἡ ἐντὸς τοῦ κορμοῦ διεύθυνσίς της ἦταν λοξὴ καὶ ἡ σφαῖρα βρέθηκε κάτω ἀπὸ τὸ δέρμα τῆς ἀριστερῆς μασχάλης. Ἄρα τὸ θῦμα εἶχε πυροβοληθῆ ἐκ τῶν ὄπισθεν καὶ ἐνῶ ἔσκυβε, ἄγνωστο γιὰ ποιὰ ἀφορμή.

Ἡ ταυτότης τοῦ θύματος ἐξακριβώθηκε ἐκεῖνο τὸ ἴδιο βράδυ, γιατὶ ὅταν τὸ πῆγαν στὴν «Πολυκλινικὴ» τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς ὁ κ. Γριμπογιάννης ἔψαξε τὰ ροῦχα

του καὶ βρῆκε τὸ ἀπολυτήριο τοῦ στρατοῦ του. Ἀπ' αὐτὸ ἐξακριβώθηκε ὅτι ὁ σκοτωμένος ὠνομάζετο Σπῦρος Ε. Σπυρίδης, 39 χρόνων, καρεκλὰς ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ. Ἐπάνω του δὲν βρέθηκε οὔτε μιὰ πεντάρα, παρὰ μονάχα ἕνα ρολόϊ νίκελ. Καὶ ἡ ἀνάκρισις ἄρχισε λεπτομερὴς καὶ ἐξονυχιστική, ἀφοῦ τὴν ἄλλη μέρα πρωὶ-πρωὶ ἔγινε μιὰ λεπτομερὴς ἔρευνα σ' ὁλόκληρο τὸ λόφο τοῦ Ἀστεροσκοπείου, χωρὶς νὰ βρεθῇ κανένα ἐνδιαφέρον ἴχνος. Τὰ αἵματα καὶ τὸ μέρος ὅπου εἶχε πέσει ὁ Σπυρίδης ἦσαν κοντὰ σὲ ἕνα κοπρῶνα, ποὺ ἀνέδιδε μιὰ φρικτὴ βρῶμα.

Ὁ Μαντᾶς στὴν αὐτοψία ἔδειξε τὸ μέρος ὅπου βρισκόταν καὶ ἀπὸ ὅπου, καθὼς εἶχε πῇ τὸ προηγούμενο βράδυ, εἶχε δῇ τὸ χωροφύλακα—δράστη νὰ τρέχῃ πρὸς τὸν Ἅη-Δημήτρη τὸν Λουμπαρδιάρη. Ἀλλ' ἀπὸ ἐκεῖ δὲν φαινόταν ὁ δρόμος ποὺ πήγαινε στὸν Ἅη-Δημήτρη. Ὕστερα ὁ ἀστυνόμος προσδιώρισε τὸ μέρος ὅπου στεκόταν ὁ φύλακας τοῦ ἄλσους Σιδηράκης ὅταν ἄκουσε τὸν πυροβολισμὸ κι' ἔτρεξε. Αὐτὸς εἶχε πράγματι ἐλεύθερη τὴ θέα πρὸς τὸν Ἅη-Δημήτρη, ἀλλὰ εἶχε καταθέσει καὶ ἐπανελάμβανε ὅτι δὲν εἶχε δῇ κανένα νὰ τρέχῃ πρὸς τὸ ἐκκλησάκι, οὔτε χωροφύλακα, οὔτε φαντάρο. Μὰ ἡ κατάθεσις τοῦ αὐτόπτου καὶ αὐτήκοου μάρτυρος Νίκου Μαντᾶ ἄρχισε νὰ παραμερίζεται γιὰ ἕνα σωρὸ ἀμφιβολίες. Ἀπὸ τὸ ἴδιο ἐκεῖνο βράδυ ὁ Γριμπογιάννης, νομίζοντας ὅτι πραγματικὰ κάποιος χωροφύλακας εἶχε πυροβολήσει καὶ σκοτώσει τὸν Σπυρίδη, εἶχε κάνει ἀνάκρισι μόνος του στὸ Τμῆμα του καὶ εἶχε ἐλέγξει ὁ ἴδιος τὰ περίστροφα τῶν χωροφυλάκων του καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν του, γιὰ νὰ διαπιστώσῃ ὅτι κανένας ἀπ' αὐτούς, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ σκοπὸ τοῦ λόφου τοῦ Ἀσυρμάτου, δὲν ἦταν σ' ἐκεῖνα τὰ μέρη καὶ ὅτι κανένας δὲν εἶχε χρησιμοποιήσει τὸ περίστροφό του γιὰ νὰ πυροβολήσῃ. Ἐπίσης μὲ τηλεφώνημά του σχετικὸ πρὸς τὴ Διεύθυνσι, εἶχε γίνει ἔλεγχος καὶ στὰ περίστροφα ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν χωροφυλάκων τῶν ἄλλων Τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν ποὺ ὑπηρετοῦσαν τότε στὴν Ἀθήνα, γιὰ νὰ διαπιστωθῇ ὅτι κανένα ἐξ αὐτῶν δὲν ἔφερε ἴχνη πυρίτιδος ἀπὸ πρόσφατη χρῆσι. Ἀλλ' ἀκόμα, τὸ ἄλλο πρωὶ ποὺ ἔβλεπε, ὁ Γριμπογιάννης ἔκανε καὶ μιὰ ἄλλη διαπίστωσι. Ὅτι ὁ Μαντᾶς εἶχε τραχώματα, ὅτι εἶχε ἠλαττωμένη τὴν ὅρασι καὶ ἑπομένως ἦταν πολὺ ἀμφίβολο νὰ δῇ ἄσπρα ἀμφιμασχάλια καὶ στολή. Μὰ τὸ ἑπόμενο βράδυ ἔγινε καὶ πείραμα καὶ ὁ Μαντᾶς στὸν ἴδιο τόπο δὲν μποροῦσε νὰ διακρίνῃ τίποτε, ὄχι σὲ τόσο μακρινὴ ἀπόστασι ἀλλὰ οὔτε σὲ λίγα μέτρα.

Ὁ φύλακας Σιδεράκης ἐξ ἄλλου ἦταν κατηγορηματικός. Ἔβλεπε τὸ λόφο, ἔβλεπε καὶ τὸ δρόμο πρὸς τὸν Ἅη-Δημήτρη τὸ Λουμπαρδιάρη, ἀλλὰ δὲν εἶχε δῇ κανένα νὰ τρέχῃ ὅταν ἔπεσε ἡ πιστολιά. Ἐξ ἄλλου ὁ καθηγητὴς τῆς ἰατροδικαστικῆς ἐβεβαίωνε ὅτι ὁ πυροβολισμὸς ποὺ σκότωσε τὸ Σπυρίδη εἶχε ριφθῇ ἀπὸ ἀπόστασι τὸ πολὺ μισοῦ μέτρου καὶ ἐνῶ τὸ θῦμα ἔσκυβε. Τὴν ἴδια νύκτα τοῦ ἐγκλήματος ὁ ἀστυνόμος εἶχεν ἐρευνήσει τὸν Μαντᾶ καὶ βρῆκε ἐπάνω του μονάχα 21)2 δραχμές.

Τὴν ἄλλη μέρα στὴν αὐτοψία ὁ ὑπομοίραρχος ρώτησε τὸν Μαντᾶ, ποὺ ἦταν κάτοικος Πειραιῶς, τί ἤθελε στὸ λόφο τοῦ Ἀστεροσκοπείου ἐκείνη τὴ νύκτα καὶ αὐτὸς ἔδωσε τὴν ἑξῆς ἀπάντησι.

—Ἤμουνα στενοχωρημένος καὶ ἤθελα νὰ ξεσκάσω λιγάκι. Νὰ πάρω καθαρὸ ἀέρα. Καὶ ἤλθα ἐδῶ ἐπάνω καὶ κάθησα σ' ἕνα βράχο, στὴ ρομάντσα . . .

— Γιὰ δεῖξε μου τὸ μέρος.

Ὁ Μαντᾶς τὸ ἔδειξε.

— Βρὲ Μαντᾶ, δίπλα στὸ κοπρῶνα ἤλθες νὰ κάτσῃς καὶ νὰ πάρῃς καθαρὸ ἀέρα; Κάτι ἄλλο κρύβῃς. Κάτι δὲν λὲς καὶ πρέπει νὰ τὸ πῇς, γιατὶ ἀλλοιῶς θὰ τὸ βροῦμε καὶ μόνοι μας.

Ὁ Μαντᾶς δὲν ἔδινε καμμιὰ ἄλλη ἐξήγησι. Ἀλλὰ ἐπειδὴ φαντάσθηκε ὅτι τὸν ἐπαίδευαν στὴν ἀνάκρισι, ἐπειδὴ εἶπε ὅτι φονιὰς ἦταν χωροφύλακας, τροποποίησε τὴν ἄλλη μέρα ὅσα εἶπε τὸ προηγούμενο βράδυ, καὶ μάλιστα ὕστερα ἀπὸ τὴ διαπίστωσι ὅτι εἶχε τραχώματα καὶ ὅτι δὲν ἔβλεπε, καὶ εἶπε ὅτι τὸν Σπυρίδη τὸν ἐπυροβόλησε καὶ τὸν σκότωσε φαντάρος. Ἀλλὰ ὅ,τι δὲν ἤθελε νὰ πῇ ὁ Μαντᾶς, ἡ Ἀστυνομία τὸ βρῆκε. Ὁ Σπυρίδης ἦταν ἀνύπαντρος καὶ ἦταν ἕνας παθολογικὰ ἔκφυλος τύπος. Κάθε βράδυ

ἔτρωγε σ' ἕνα ταβερνάκι, στὸ νεκροταφεῖο ποὺ ἦταν τότε στὸν Ἅη-Γιώργη τοῦ Κολωνοῦ. Σ' αὐτὸ τὸ ταβερνάκι ἔφαγε γύρω στὶς 7 1/2 τὸ βράδυ μὲ ἕναν ἄλλο, ποὺ καθὼς ἀποδείχθηκε, ἦταν ὁ Μαντᾶς. Ἐπλήρωσε ὁ Σπυρίδης, ποὺ φαινόταν ὅτι εἶχε μάτσο τὰ λεπτὰ ἐπάνω του, καὶ ὕστερα ἔφυγαν μαζὶ καὶ τράβηξαν πρὸς τὸ λόφο τοῦ Ἀστεροσκοπείου, δίπλα στὸν κοπρῶνα, γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴ διασκέδασι μὲ τὸ δικό τους ἔκφυλο τρόπο, γιατὶ φαίνεται ὅτι καὶ ὁ Μαντᾶς ἦταν τὸ ἴδιο ἔκφυλος τύπος, ἀλλὰ ἐνεργητικός. Καὶ μετὰ ὁ Μαντᾶς βρίσκεται νὰ κρατάῃ στὴν ἀγκαλιά του τὸν Σπυρίδη βαρειὰ τραυματισμένο καὶ νὰ ἰσχυρίζεται ψεύτικα ὅτι εἶχε πάει μόνος του νὰ πάρῃ ἀέρα, ὅτι ἄκουσε τὶς φωνές του, ὅτι ἔτρεξε καὶ ὅτι αὐτὸς τοῦ εἶπε ὅτι τὸν ἐπυροβόλησε χωροφύλακας δῆθεν. Ὁ Μαντᾶς ὕστερα ἔλεγε ὅτι αὐτὸς ποὺ πυροβόλησε, ὁ φαντάρος κατὰ τὴν τελευταία ἐκδοχή του, ἔφυγε ἀμέσως τρέχοντας. Ἀλλὰ τότε ποιός ἐλήστευσε τὸ θῦμα; Γιατὶ δὲν ἔμενε πιὰ καμμιὰ ἀμφιβολία ὅτι ἀφορμὴ τοῦ ἐγκλήματος ἦταν ἡ ληστεία.

Τὸ ἔγκλημα αὐτὸ ἦταν μιὰ πραγματικὴ σπαζοκεφαλιά. Γιατὶ ὅλες οἱ ἐνδείξεις ἦσαν ὅτι τὸ φονικὸ τὸ εἶχε κάνει ὁ Μαντᾶς, ποὺ εἶχε πέσει σὲ τόσες ἀντιφάσεις. Ἀλλὰ ἂν εἶχε κάνει τὸ ἔγκλημα γιὰ νὰ ληστέψῃ τὸ θῦμα, δὲν μποροῦσε νὰ ἐξηγηθοῦν δυὸ πράγματα. Πῶς δὲν βρέθηκε τὸ πιστόλι οὔτε ἐπάνω του, οὔτε ἐκεῖ τριγύρω καὶ πῶς δὲν βρέθηκαν τὰ λίγα ἢ πολλὰ λεπτὰ τῆς ληστείας ἐπάνω του, παρὰ μονάχα οἱ 2 1/2 δραχμές. Ὕστερα καὶ ἕνας ἄλλος λόγος ἀκόμα. Ἂν ὑποτεθῇ ὅτι δολοφόνος ἦταν ὁ Μαντᾶς, τότε πῶς μποροῦσε νὰ ἐξηγηθῇ ὅτι αὐτὸς κάθησε καὶ κρατοῦσε στὰ χέρια του τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἐτραυμάτισε καὶ καλοῦσε μὲ σπαρακτικὲς κραυγὲς σὲ βοήθεια κανένα ἄνθρωπο νὰ ἔλθῃ γιὰ νὰ τὸν γλυτώσουν; Ἂν ἦταν δράστης, εἶχε ὅλη τὴν εὐχέρεια νὰ φύγῃ, μὲ πολλὲς πιθανότητες νὰ κατορθώσῃ νὰ ἐξαφανισθῇ μέσα στὸ σκοτάδι καὶ στὴν ἐρημιά. Νὰ ἦταν κανένας χωροφύλακας ἢ φαντάρος καὶ πραγματικὰ νὰ κατέλαβε τὸ ἔκφυλο ζεῦγος ἐπ' αὐτοφώρω καὶ νὰ ἔρριξε καμμιὰ πιστολιὰ ἔτσι γιὰ νὰ τὸ τρομάξῃ καὶ νὰ πῆρε ἡ σφαῖρα του τυχαίως τὸ Σπυρίδη καὶ τότε νὰ τὸ ἔβαλε στὰ πόδια καὶ νὰ ἔφυγε; Αὐτὴ ἡ ἐκδοχὴ ἐξηγοῦσε πολλὰ πράγματα, ἀλλὰ δὲν ἐξηγοῦσε τὴ ληστεία. Νὰ ἦταν κανένας φίλος τοῦ Μαντᾶ, ποὺ νὰ εἶχε πάει μαζί τους καὶ νὰ ἔγινε καυγὰς ἐπάνω στὸ σεξουαλικὸ ὄργιο καὶ τότε νὰ ἐπυροβόλησε, νὰ τραυμάτισε τὸ Σπυρίδη, νὰ τὸν ἐλήστεψε καὶ νὰ ἔφυγε καὶ ὁ Μαντᾶς νὰ μὴ τολμοῦσε νὰ πῇ τίποτε; Μπορεῖ, ἀλλὰ πάλι πῶς δὲν εἶδε κανένα νὰ τρέχῃ ὁ φύλακας τοῦ ἄλσους, ποὺ ἀπὸ μακρυὰ δὲν ἔβλεπε ὅταν ἔπεσε ὁ πυροβολισμὸς παρὰ μόνο τὸν Μαντᾶ καὶ τὸν Σπυρίδη;

Ὁ Μαντᾶς, ὕστερα ἀπὸ τὶς τόσες καὶ τόσες ἀντιφάσεις του, ὡμολόγησε ἐπὶ τέλους ὅτι εἶχε πάει γιὰ ἔκφυλο σεξουαλικὸ ὄργιο στὸ λόφο τοῦ Ἀστεροσκοπείου καὶ ὅτι ἐπάνω στὶς ἔκφυλες περιπτύξεις του κάποιος φαντάρος ἢ χωροφύλακας, πάντως μὲ στολή, μὲ τὸ περίστροφο στὰ χέρια τοὺς εἶπε νὰ σταθοῦν γιὰ νὰ τοὺς ἐρευνήσῃ. Αὐτός, δηλαδὴ ὁ Μαντᾶς, στάθηκε, ἐνῶ ὁ Σπυρίδης τὸ ἔβαλε στὰ πόδια. Τότε αὐτὸς μὲ τὴ στολὴ τὸν ἐπυροβόλησε ἐνῶ ἔτρεχε καὶ τὸν ἐτραυμάτισε. Καὶ ὕστερα τὸ ἔσκασε. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἐκδοχὴ τοῦ Μαντᾶ δὲν στηριζόταν πουθενὰ καὶ αὐτὸ γιατὶ οὔτε τὴ ληστεία δικαιολογοῦσε, ἀλλὰ ἦταν καὶ ἀντίθετη μὲ τὰ ἰατροδικαστικὰ πορίσματα, ποὺ ἔλεγαν ὅτι ὁ Σπυρίδης δὲν εἶχε πυροβοληθῇ ὄρθιος, ἀλλὰ σκυφτός . . . Ὥστε;

Ὥστε ἀδιέξοδον. Καὶ ἡ προανάκρισις καὶ ἡ τακτικὴ ἀνάκρισις ποὺ ἐνηργήθη κατόπιν δὲν μπόρεσαν νὰ βγάλουν τίποτε καὶ ἔτσι ὁ δράστης τοῦ ἐγκλήματος παρέμεινεν ἄγνωστος καὶ τὸ κακούργημα σκοτεινὸ καὶ ἀνεξιχνίαστο. Προσωπικῶς νομίζω ὅτι ὁ Μαντᾶς ἤξερε τὸ ποιὸς σκότωσε τὸν Σπυρίδη καὶ δὲν ἤθελε νὰ μαρτυρήσῃ τὴν ἀλήθεια. Δὲν θέλησαν νὰ τὸν πιέσουν καὶ ἔτσι τίποτε δὲν ἀνεκαλύφθη.

Σ. ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ «Ἡ Ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Κατὰ τὸ 1956, πληροφορίες ποὺ δόθηκαν ἀπὸ ἐγκληματίες πληροφοριοδότες, ὡδήγησαν στὴ σύλληψι 1.211 ἀτόμων καὶ τὴν ἀνακάλυψι 149 αὐτοκινήτων ποὺ εἶχαν κλαπῆ. Πληροφορίες, προερχόμενες ἀπὸ τὶς ἴδιες πηγὲς καὶ ποὺ διωχετεύθησαν σὲ ἄλλες ἀστυνομικὲς ὑπηρεσίες, ὡδήγησαν στὴν σύλληψι 790 ἀτόμων. Περιουσιακὰ στοιχεῖα ἀξίας ἄνω τῶν 1.500.000 δολλαρίων, ποὺ εἶχαν κλαπῆ, ἀπεδόθησαν στοὺς κατόχους των.

Βασικὸς κανὼν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν εἶναι νὰ μὴν προβαίνη σὲ καμμιὰ ἐνέργεια, βασιζόμενο μόνο σὲ πληροφορίες. Ἡ ἐπιτυχὴς ἐνέργεια σὲ μιὰ ἐγκληματικὴ ὑπόθεσι ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὰ μαρτυρικὰ στοιχεῖα καὶ τὴν ἐξέτασι τῶν μαρτύρων στὸ δικαστήριο. Οἱ πληροφορίες χρησιμοποιοῦνται μόνο γιὰ κατατοπιστικοὺς σκοποὺς καὶ τὸ Γραφεῖο ἐνεργεῖ συνεχῆ ἔλεγχο περὶ τῆς ἀξιοπιστίας τῆς πηγῆς τῆς πληροφορίας.

Ὁ ἐσωτερικὸς ἐχθρός

Οἱ τρομοκρατικὲς καὶ ἀνατρεπτικὲς δυνάμεις ἐξορμοῦσαν κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1936. Ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ, ποὺ πρὶν ἐξασκοῦσε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ τοιχοκολλητοῦ στὴν Αὐστρία, εἶχε ἀναρριχηθῆ στὴν ἐξουσία στὴ Γερμανία καί, ἐνῶ μιλοῦσε γιὰ εἰρήνη, ἑτοιμαζόταν γιὰ πόλεμο. Τὰ ἰαπωνικὰ στρατεύματα, ἐξ ἄλλου, προήλαυνον στὴν Κορέα καὶ στὴν Μαντζουρία καὶ μὲ τὶς αἱματωμένες λόγχες τους ἀπειλοῦσαν ὁλόκληρη τὴν Ἀσία. Ὁ φασιστὴς ἡγέτης τῆς Ἰταλίας, ὁ Μουσολίνι, ἵδρυε τὴ νέα «Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία», του στὴν Ἀφρική. Ἡ Ἱσπανία εἶχε δοκιμασθῆ σκληρὰ ἀπὸ ἕνα ἐμφύλιο πόλεμο, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὁποίου ἀδελφὸς ἐπολέμησε ἐναντίον ἀδελφοῦ — οἱ φασισταὶ ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν. Στὸ Σοβιετικὴ Ρωσία, ὁ Στάλιν συνέχιζε τὶς αἱματηρὲς ἐκκαθαρίσεις, προσθέτοντας νέα θύματα στὸν κατάλογο τῶν ἑκατομμυρίων ἀτόμων ποὺ εἶχαν ἐξολοθρευθῆ, εἴτε διὰ τῶν ὅπλων, εἴτε διὰ τῶν κακουχιῶν καὶ τῆς πείνας. Στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἐννέα ἑκατομμύρια ἄνεργοι ὠργάνωσαν πορείαν, ἐνῶ οἱ ἀντιδραστικὲς δυνάμεις τῶν φασιστῶν καὶ τῶν κομμουνιστῶν εὕρισκαν τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπιστρατεύσουν ὀπαδοὺς πρὸς ἐπίτευξι τῶν σκοπῶν των.

Αὐτὴ ἦταν ἐν ὀλίγοις ἡ παγκόσμιος κατάστασις, ὅταν τὸ πρωὶ τῆς 24ης Αὐγούστου τοῦ 1936, ὁ διευθυντὴς τοῦ F.B.I. Ἔντγκαρ Χοῦβερ, ἀναχωροῦσε ἀπὸ τὸ ἀρχηγεῖο του γιὰ νὰ μεταβῆ καὶ λάβη μέρος σὲ μιὰ σύσκεψι στὸ Λευκὸ Οἶκο ἢ μᾶλλον στὴν πρώτη ἀπὸ τὶς τρεῖς συσκέψεις, οἱ ὁποῖες ἐπραγματοποιήθησαν καὶ παρέμειναν μυστικὲς μέχρι τοῦ δημοσιεύματος τούτου.

Ὁ Χοῦβερ παρουσιάσθηκε στὸ γραφεῖο τοῦ Προέδρου Φραγκλίνου Ροῦσβελτ τὴν 9.15′ ὥραν. Ὁ Πρόεδρος, ἀπασχολημένος στὸ γραφεῖο του, σήκωσε τὸ κεφάλι του, τὸν κοίταξε καὶ τοῦ χαμογέλασε:

— Καθῆστε Ἔντγκαρ.

Σηκώθηκε ἀπὸ τὸ γραφεῖο του καὶ ἄναψε ἕνα τσιγάρο.

— Σᾶς κάλεσα, τοῦ εἶπε, γιατὶ θέλω νὰ σᾶς ἀναθέσω μιὰ δική μου δουλειά, ἄκρως ἐμπιστευτική.

Ὁ Ροῦσβελτ συνέχισε, ἐξηγώντας στὸν Χοῦβερ ὅτι ἐνδιεφέρετο πολὺ νὰ

ἔχῃ πληροφορίες γιὰ τὴν δρᾶσι τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀνατρεπτικῶν στοιχείων. Ἔβλεπε ὅτι ἦταν ἀναγκαῖο νὰ συγκεντρωθοῦν περισσότερες πληροφορίες περὶ τῆς δράσεώς των. Διηρωτᾶτο δὲ ἐὰν ὑπῆρχε κανένας τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον θὰ μποροῦσαν νὰ ἔχουν ἀνάγλυφη τὴν εἰκόνα τῶν κινήσεων καὶ ἐνεργειῶν τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν φασιστῶν, παράλληλα πρὸς τὴν οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ ζωὴ τῆς χώρας.

— Κύριε πρόεδρε, ἀπήντησεν ὁ Χοῦβερ, ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ὑφίσταται κρατικὴ ὑπηρεσία ἡ ὁποία νὰ ἀσχολῆται μὲ τὴν συλλογὴ τέτοιου εἴδους πληροφοριῶν, γιατὶ δὲν εἶναι παρανομία νὰ εἶναι κανεὶς μέλος τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος. Ἡ ὑπηρεσία μου δὲν ἔχει καμμιὰ εἰδικὴ ἐξουσιοδότησι νὰ διενεργῆ ἔρευνες πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνσι.

— Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ βροῦμε κάποιο τρόπο. Ἐσεῖς ἔχετε νὰ προτείνετε τίποτε;

— Μάλιστα, ὑπάρχει ἕνας τρόπος, ἀπήντησεν ὁ Χοῦβερ. Σύμφωνα μὲ κάποιο νόμο, τὸ F.B.I. ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῆ μιὰ τέτοια ἔρευνα γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ὅταν μᾶς τὸ ζητήσῃ τὸ Ὑπουργεῖον αὐτό. Δηλαδὴ μποροῦμε νὰ προβοῦμε στὴν ἔρευνα αὐτή, ἐφ' ὅσον τὸ ζητήσῃ ὁ ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν ἀπὸ τὸν ὑπουργὸ τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ Ροῦσβελτ συνωφρυώθη. Τοῦ ἐφαίνετο μᾶλλον περίεργο, πῶς αὐτός, ποὺ ἦταν Πρόεδρος, νὰ μὴ ἔχῃ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἕνα τέτοιο πρᾶγμα. Δὲν ἐπιθυμοῦσε νὰ ζητήσῃ τὴν ἔγγραφη συγκατάθεσι τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, γιατὶ ἐφοβεῖτο διαρροή. Γι' αὐτὸ ἤθελε νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος, προσωπικῶς, τὸν Χοῦβερ, θὰ συνέτασσε δὲ καὶ θὰ ἐφύλαττε σχετικὸν ἔγγραφον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐζητεῖτο ἀπὸ τὸν ὑπουργὸ Ἐσωτερικῶν, Κόρντελλ Χάλλ, νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ F.B.I. τὴν συγκέντρωσι πληροφοριῶν ἐπὶ τῶν ἀνατρεπτικῶν ἐνεργειῶν τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν φασιστῶν.

— Θὰ ἔλθετε πάλι ἐδῶ αὔριο γιὰ νὰ τὰ συζητήσουμε καὶ παρουσία τοῦ Κόρντελλ, εἶπεν ὁ Ροῦσβελτ.

Τὴν 1.45′ ὥραν τῆς ἑπομένης, ὁ Χοῦβερ βρισκόταν καὶ πάλι στὸν Λευκὸ Οἶκο. Σὲ λίγο ἔφθασε καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Χάλλ. Ὁ Ροῦσβελτ τοῦ ἐξήγησε τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὴν συγκέντρωσι περισσοτέρων πληροφοριῶν, σχετικῶς μὲ τὶς ἐνέργειες τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν φασιστῶν, καὶ ἐξέφρασε τὴ γνώμη, ὅτι τὸ F.B.I. θὰ μποροῦσε νὰ ἀναλάβῃ καὶ νὰ διεξαγάγῃ μιὰ ἀθόρυβη ἔρευνα.

—Ὁ Ἐντγκαρ λέει ὅτι μπορεῖ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑπόθεσι, εἶπεν ὁ Πρόεδρος. Τυπικὰ πρέπει ὅμως νὰ τὸ ζητήσῃς ἐσύ, γιὰ νὰ εἶναι νόμιμη ἡ ἐνέργειά του.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐστράφη πρὸς τὸν Χοῦβερ καὶ τοῦ εἶπε:

— Προχώρει στὴν ἔρευνά σου.

Ὁ Πρόεδρος ἔμεινε ἱκανοποιημένος.

Ἐν συνεχείᾳ συνεζητήθησαν διὰ μακρῶν τὰ ἀφορῶντα τὸν διεθνῆ χαρακτῆρα τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τοῦ φασισμοῦ. Ὁ Ροῦσβελτ εἶπεν ὅτι δὲν τοῦ ἄρεσαν οἱ κινήσεις τοῦ Κωνσταντὶν Οὐμάνσκι (συμβούλου τῆς σοβιετικῆς πρεσβείας), ὁ ὁποῖος περιέτρεχε συνεχῶς τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, παραμένων ἐλάχιστον μόνον χρόνον στὴν Οὐάσιγκτων. Κατὰ τὴν γνώμη τοῦ Ροῦσβελτ, τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν εἶχε δικαίωμα νὰ ἐρευνᾶ τί συμβαίνει σὲ τέτοιες περιπτώσεις.

— Θέλετε τὴν ἔγγραφη ἔγκρισί μου; ρώτησε ὁ Χάλλ.

Ὁ Ροῦσβελτ συγκατένευσε. Ἐπιθυμοῦσε ὅπως τὸ ζήτημα τηρηθῆ μυστικό, γι' αὐτὸ θὰ ἦταν καλὰ νὰ τὸ γνωρίζουν μόνον οἱ τρεῖς τους. Τὸ F.B.I. ἔπρεπε νὰ θεωρήσῃ τὴν ἔρευναν αὐτὴν ἐξ ἴσου σοβαρήν, ὅπως τὶς ἀνάλογες ἔρευνες τῶν ὑπηρεσιῶν πληροφοριῶν τῶν Ὑπουργείων Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν. Ὁ Χοῦβερ ἔπρεπε νὰ ἀναφέρῃ σχετικὰ περὶ τῶν συσκέψεων αὐτῶν στὸν ὑπουργὸ Δικαιοσύνης, ὅταν

ὁ Κάμμιγκς θὰ ἐπέστρεφε στὴν Οὐάσιγκτων ἀπὸ ἕνα ταξίδι του, γιατὶ ἦταν ἀπαραίτητη καὶ ἡ ἔγκρισις τοῦ Κάμμιγκς.

Μιὰ ἑβδομάδα ἀργότερα, τὴν 1η Σεπτεμβρίου, ὁ Χοῦβερ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Χάλλ συνεσκέφθησαν καὶ πάλι μὲ τὸν Πρόεδρο. Ἐπετεύχθη ἡ τελικὴ συμφωνία καὶ διευθετήθηκε τὸ ζήτημα τῆς συλλογῆς πληροφοριῶν. Ἡ ἔρευνα θὰ διενηργεῖτο μόνον γιὰ τὴν συλλογὴ πληροφοριῶν καὶ ὄχι μαρτυρικῶν στοιχείων, προοριζομένων γιὰ τὸ δικαστήριο. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ὁ Χοῦβερ διεβίβασε τὴν «προσωπικὴ—ἐμπιστευτικὴ» διαταγή του πρὸς τοὺς εἰδικούς ὑπαλλήλους του, τὴν 5η Σεπτεμβρίου, στὴν ὁποίαν ἔλεγεν :

«Ἡ διεύθυνσις τοῦ Γραφείου ἐπιθυμεῖ νὰ συγκεντρώνῃ κάθε μορφῆς πληροφορίες ποὺ ἀφοροῦν τὶς ἀνατρεπτικὲς ἐνέργειες τῶν ἐν Ἀμερικῇ κομμουνιστῶν, φασιστῶν καὶ ἀντιπροσώπων ἢ συνοδοιπόρων ἄλλων ὀργανώσεων ἢ ὁμάδων, τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς εἶναι ἡ ἀνατροπὴ ἢ ἡ ἀντικατάστασις τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, διὰ παρανόμων μεθόδων. Πάντως μία τέτοια ἔρευνα δὲν θὰ ἐνεργῆται, ἐὰν δὲν ὑφίσταται εἰδικὴ διαταγὴ ἀπὸ τὸ Γραφεῖο . . . ».

Ὅταν ὁ Κάμμιγκς ἐπέστρεψε στὴν Οὐάσιγκτων, τὴν 10η Σεπτεμβρίου, ὁ Χοῦβερ τοῦ ἀνέφερε περὶ τῶν μυστικῶν συσκέψεων τοῦ Λευκοῦ Οἴκου.

— Συνέχισε τὴν ἔρευνά σου μὲ ὅλα τὰ διαθέσιμα μέσα, ἀπήντησεν ὁ Κάμμιγκς. Ἐλπίζω νὰ ἔχετε ἤδη προβῆ στὶς ἀναγκαῖες προκαταρκτικὲς ἐνέργειες.

— Μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ Χοῦβερ. Ἔχω στείλει διαταγὴ πρὸς ὅλα τὰ ἐπαρχιακὰ Γραφεῖα, γιὰ νὰ ἀρχίσουν τὴν ἀθόρυβη παρακολούθησιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, ἀσφαλῶς μὲ τὴν ἔγκρισί σας.

— Πολὺ καλά, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ μὲ ἐνημερώνετε ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Ὅταν ὁ Χοῦβερ ἐπέστρεψε στὸ γραφεῖο του, συνέταξε ἕνα «λίαν ἐμπιστευτικὸν ὑπόμνημα» ἀπευθυνόμενο πρὸς τοὺς ἐπιτελεῖς του:

«Σὲ συζήτησί μου σήμερα μὲ τὸν ὑπουργὸ Δικαιοσύνης, σχετικὰ μὲ τὴν σοβαρὴ κατάστασι, τὸν ἐπληροφόρησα περὶ τῆς συσκέψεώς μου μετὰ τοῦ Προέδρου τὴν 1η Σεπτεμβρίου 1936, κατὰ τὴν ὁποίαν ἦταν παρὼν καὶ ὁ ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν, ὁ ὁποῖος, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Προέδρου, ζήτησε ἀπὸ μένα, τὸν ἀντιπρόσωπο τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, νὰ προβῶ σὲ ἔρευνα σχετικὴν μὲ τὶς ἀνατρεπτικὲς δυνάμεις στὴν Ἀμερική, συμπεριλαμβανομένων τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τοῦ φασισμοῦ. Διεβίβασα τὴν αἴτησι αὐτὴ στὸν ὑπουργὸ Δικαιοσύνης, ὁ ὁποῖος μὲ διέταξε, προφορικῶς, νὰ συνεχίσω τὴν ἔρευνα αὐτὴ καὶ νὰ τὴν συνδυάσω, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία τοῦ Προέδρου, μὲ τὶς ἀνάλογες ὑπηρεσίες πληροφοριῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ. Ἔτσι, ἐξουσιοδοτοῦμαι νὰ ἐνεργήσω τὴν ἔρευνα αὐτή, τὴν ὁποία ἀσφαλῶς πρέπει νὰ τὴν χειρισθῶ κατὰ τὸν πλέον ἀπόρρητο καὶ ἐμπιστευτικὸ τρόπο».

Δὲν ἦταν ὅμως μόνον ὁ Πρόεδρος Ροῦσβελτ ποὺ ἀνησύχησε ἀπὸ τὴν δρᾶσι τῶν κομμουνιστῶν καὶ τὰ ταξίδια τοῦ Οὐμάνσκι. Ὁ Γουίλλιαμ Μπούλιττ, πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν στὴ Γαλλία, ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸ Δικαιοσύνης Κάμμιγκς καὶ τὸν Χοῦβερ τὴν 14η Σεπτεμβρίου, γιὰ νὰ τοὺς διαβιβάσῃ πληροφορίες σχετικῶς μὲ τὶς κινήσεις τῶν κομμουνιστῶν καὶ τὶς ὁποῖες εἶχε συλλέξει τὴν ἐποχὴ ποὺ ὑπηρετοῦσε στὴ Μόσχα ὡς πρεσβευτὴς τῶν Η.Π.Α. Ὁ Μπούλιττ τοὺς ὡμίλησε γιὰ τὸν κίνδυνο τῆς κομμουνιστικῆς κινήσεως ὄχι μόνον ἀνὰ τὸν κόσμον, ἀλλὰ ἰδιαιτέρως στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες.

Ὁ Χοῦβερ συνεκεφαλαίωσε τὶς πληροφορίες τοῦ Μπούλιττ σ' ἕνα ὑπόμνημά του, συνταχθὲν ἀμέσως μετὰ τὴν σύσκεψι, ὡς ἑξῆς:

« . . .Ὁ Μπούλιττ ἐδήλωσεν ὅτι ἐπληροφορήθη ἀπὸ θετικὴ πηγή . . . ὅτι ὁ Στάλιν, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἡγέτης τῆς ρωσικῆς κυβερνήσεως, εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος

ἐκδίδει τὶς διαταγὲς πρὸς τὴν ἡγεσία τῆς «Τρίτης Διεθνοῦς». Ἐκ τούτου προκύπτει ὅτι ὁ Στάλιν ἐλέγχει τὶς ἐνέργειες τῆς «Τρίτης Διεθνοῦς».

Ἐτόνιζεν ἰδιαιτέρως τὴν δρᾶσι τοῦ Οὐμάνσκι, ὁ ὁποῖος σπανίως εὑρίσκετο στὴν Οὐάσιγκτων, ἀλλὰ ἐταξίδευε συνεχῶς ἀνὰ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες.

«...Ὁ κ. Μπούλλιτ μοῦ εἶπεν ὅτι οἱ κομμουνισταὶ ἡγέται τῆς Ρωσίας καταβάλλουν κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ τοποθετήσουν κατασκόπους σὲ ὅλες τὶς κρατικὲς ὑπηρεσίες ξένων κυβερνήσεων καὶ ἰδιαιτέρως στὶς ὑπηρεσίες ποὺ εἶναι ἐπιφορτισμένες ἢ ὑπεύθυνες νὰ συγκεντρώνουν πληροφορίες περὶ ἀνατρεπτικῶν στοιχείων. Αὐτὰ μοῦ τὰ ἀνέφερεν ὁ κ. Μπούλιττ, ἐνημερώνοντάς με γιὰ πιθανὴ ἀπόπειρα τῶν κομμουνιστῶν νὰ εἰσχωρήσουν στὴν ὑπηρεσία τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν».

Ὁ Χοῦβερ ἔλεγεν ἐπίσης στὸ ὑπόμνημά του:

«Νομίζω ὅτι ἤδη εἶναι καιρὸς νὰ ἀρχίσουμε τὸ ἔργο μας, γιὰ νὰ ἐπιβεβαιώσουμε θετικὰ τὴ δρᾶσι τοῦ Οὐμάνσκι, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ κ. Μπούλιττ μοῦ εἶπεν ὅτι ὁ Οὐμάνσκι εἶναι ὁ ἄμεσος σύνδεσμος γιὰ τὴν Ἀμερική, ὅσον ἀφορᾶ γιὰ ὀργανώσεις ἢ μεμονωμένα ἄτομα, ποὺ εἶναι ἀναμεμιγμένα σὲ ἀνατρεπτικὲς ἐνέργειες κατὰ τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν».

Ἔτσι τὸ F.B.I., ἀθόρυβα καὶ χωρὶς νὰ κοινολογηθῇ ἡ πηγὴ τῆς ἐξουσιοδοτήσεώς του, ἄρχισε νὰ ἐλέγχῃ τὶς ἐνέργειες τῶν κομμουνιστῶν καὶ νὰ παρακολουθῇ τὴν πρόοδο τῶν φασιστικῶν κινήσεων στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Οἱ ἔρευνες αὐτὲς ἐπρόκειτο ἀργότερα νὰ προκαλέσουν τὶς κρίσεις καὶ τὰ σχόλια μιᾶς σφηκοφωλιᾶς, ποὺ κατηγοροῦσε τὸ F.B.I. ὅτι ἐπενέβαινε στὶς πολιτικὲς πεποιθήσεις καὶ ἀπόψεις τῶν πολιτῶν, ἁπλῶς καὶ μόνον γιατὶ οἱ πολίτες αὐτοὶ διήποντο ἀπὸ ριζοσπαστικὲς ἀντιλήψεις, ποὺ ἦσαν ἀντίθετες μὲ τὶς ἀντιλήψεις τοῦ Χοῦβερ.

Τρία χρόνια πρὶν νὰ διατάξῃ ὁ Ροῦσβελτ τὴ συλλογὴ πληροφοριῶν ἐν σχέσει μὲ τοὺς κομμουνιστάς, τὸ F.B.I. εἶχε κατὰ καιροὺς διαταχθῇ νὰ προβῇ στὴ παρακολούθησι ἑνὸς προσώπου ἢ μιᾶς ὁμάδος ποὺ ἐνείχετο σὲ προναζιστικὴ δρᾶσι. Τὸ F.B.I. δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ τέτοιες ἔρευνες, χωρὶς ἐπίσημη ἔγγραφη διαταγή. Μιὰ τέτοια ἔρευνα ἐγίνετο συνήθως κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ἐν συνεχείᾳ ὑπεβάλετο μιὰ ἀναφορὰ καὶ τὸ θέμα ἔκλεινε.

Ἕνας παράξενος συνδυασμὸς τῶν γεγονότων ὡδήγησε στὴν πρώτη ἀπὸ τὶς περιωρισμένες αὐτὲς ἔρευνες. Ἡ γερμανικὴ πρεσβεία εἶχε λάβει μιὰ ἐπιστολὴ τὸν Μάρτιο τοῦ 1933, ποὺ ἔφερε τὴν ὑπογραφὴ «Ντάνιελ Στὲρν» καὶ ἡ ὁποία ἔλεγεν ὅτι ἐὰν ὁ Πρόεδρος Ροῦσβελτ δὲν ἀπεκήρυσσε δημοσίᾳ τὴν κυβέρνησι τοῦ Χίτλερ, γιὰ τὰ ἐγκλήματά της εἰς βάρος τῶν Ἑβραίων, θὰ μετέβαινε στὴν Γερμανία γιὰ νὰ δολοφονήσῃ τὸν Χίτλερ.

Ὁ Γερμανὸς πρεσβευτὴς F.W. Φὸν Πρίτβιτς, ἔστειλε στὸν ὑπουργὸ Ἐσωτερικῶν Χάλλ, τὴν 28 Μαρτίου, τὴν ἑξῆς ἐπιστολή:

«Κύριε ὑπουργὲ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν,

Συνημμένως, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς διαβιβάσω σημείωμα, ὅπερ ἔλαβον, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἀπειλεῖται δολοφονία τοῦ καγκελαρίου τοῦ Ράϊχ, Ἀδόλφου Χίτλερ. Θὰ σᾶς ἤμουν εὐγνώμων ἐὰν ἐνεργούσατε μίαν ἔρευναν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, γνωρίζοντες καὶ ἡμῖν ἀποτελέσματα ταύτης.

Δεχθῆτε κ. ὑπουργὲ τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν διαβεβαίωσιν τῆς διακεκριμένης ἐκτιμήσεώς μου».

Ὁ Χάλλ διεβίβασε τὴν ἐπιστολὴ τοῦ Γερμανοῦ πρεσβευτοῦ καὶ τὸ ἀπειλητικὸ σημείωμα στὸ Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης καὶ διετάχθη τὸ F.B.I. νὰ προβῇ σὲ ἔρευνα.

Ὁ Γερμανὸς πρεσβευτὴς πιθανῶς νὰ μετάνοιωσε ἀμέσως καὶ νὰ παρακαλοῦσε νὰ μὴ εἶχε γράψει ποτὲ τὴν ἐπιστολὴ αὐτὴ πρὸς τὸν Χάλλ, γιατὶ ἡ ἐνέργειά του αὐτὴ ἦταν ἕνας ἀδέξιος διπλωματικὸς ἐλιγμός. Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἄνοιξε τὸ δρόμο στὸ F.B.I. νὰ προβῇ σὲ ἔλεγχο τῆς δράσεως τῶν προναζιστικῶν ὀργανώσεων, στὴν

προσπάθειά του νὰ ἀνακαλύψῃ τόν «Ντάνιελ Στέρν», ὁ ὁποῖος ποτὲ δὲν βρέθηκε. Στὴν ὑπόθεσι αὐτὴ τό F.B.I. συνέλεγε τὶς πληροφορίες του ἀπό δευτερεύουσες πηγές, ἀλλὰ ἦσαν πάντοτε πολύτιμες καὶ τό Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης διέτασσε τὴν περαιτέρω συνέχισι τῶν ἐρευνῶν. Ὁ Χοῦβερ διεβίβασεν ὅλες τὶς πληροφορίες στὸν Πρόεδρο.

Ἡ αὔξησις τῶν φασιστικῶν ὀργανώσεων ἄρχισε νὰ προκαλῇ ἀνησυχίες στὸν Πρόεδρο Ροῦσβελτ, ὁ ὁποῖος, τὴν 9η Μαΐου 1934, συνεκάλεσε σύσκεψιν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, στὴν ὁποία παρευρέθησαν ὁ ὑπουργός Δικαιοσύνης Κάμμιγκς, ὁ ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν Μόργκεντάου, ὁ ὑπουργὸς Ἐργασίας Πέρκινς, ὁ Χοῦβερ καὶ ὁ προϊστάμενος τῆς μυστικῆς ὑπηρεσίας Μόραν. Κατὰ τὴ σύσκεψι ἀπεφασίσθη ὅτι ἔπρεπε νὰ διενεργηθῇ μία ἔρευνα ἐντὸς τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν καὶ νὰ συλλεγῇ κάθε σχετικὴ πληροφορία.

Ὁ Χοῦβερ ἔδωσεν ἀμέσως διαταγὴ στοὺς ὑφισταμένους του, σχετικῶς μὲ τὴν διενέργεια ἐπιμόνου καὶ ἐμπιστευτικῆς ἐρεύνης, γύρω ἀπὸ τὶς κινήσεις τῶν ναζιστῶν καὶ γενικῶς μὲ τὴν διαπίστωσι οἱασδήποτε ἀντιαμερικανικῆς δράσεως, ἡ ὁποία ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τὴν ἐπίσημη γερμανικὴ κυβέρνησι. Τὸ F.B.I. προέβη σὲ μεμονωμένες ἔρευνες, ἀλλὰ αὐτὸ ἀπετέλεσε τὴν ἀπαρχὴ συγκεντρώσεως πληροφοριῶν ἐκ μέρους τοῦ ἐπισήμου κράτους γιὰ τὴ δρᾶσι τῶν φασιστῶν στὴν Ἀμερική. Πάντως ὁ ὑπὸ τοῦ F.B.I. συστηματικὸς καὶ ἀθόρυβος ἔλεγχος τῶν ἀνατρεπτικῶν ἐνεργειῶν τῶν κομμουνιστῶν καὶ φασιστῶν, ἄρχισε τὸ 1936.

Κατὰ τὴν χρονικὴ περίοδο 1920—1930 ἡ δρᾶσις τῶν προφασιστικῶν ὀργανώσεων, περιωρίζετο μόνον στὴν προπαγάνδα. Ὅσον ὅμως ἡ κατάστασις χειροτέρευε στὴν Ἀσία καὶ στὴν Εὐρώπη, αὐτὸ εἶχε ἀνάλογη ἐπίδρασι καὶ στὴν ἀμερικανικὴ ἤπειρο καὶ κοντὰ στοὺς προπαγανδιστὰς προσετέθησαν καὶ οἱ πράκτορες κατασκοπείας. Κατὰ τὴν περίοδο 1933—1937, τὸ F.B.I. ἀπεκάλυπτε περὶ τὶς 35 ὑποθέσεις κατασκοπείας τὸ χρόνο. Τὸ δὲ ἔτος 1938 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποκαλυφθεισῶν κατασκοπευτικῶν περιπτώσεων ἀνῆλθε σὲ 250.

Ἡ πρώτη καὶ σοβαρώτερη ὑπόθεσις κατασκοπείας τῆς περιόδου αὐτῆς ἀφοροῦσε τὸν Γκοῦντερ Γκουστὰβ Ρούμριχ, ποὺ εἶχε λιποτακτήσει ἀπὸ τὸν ἀμερικανικὸ στρατὸ τὸ 1936, καὶ εἶχε εἰσέλθει στὴν ὑπηρεσία τῆς γερμανικῆς κατασκοπείας.

Ἡ ὑπηρεσία πληροφοριῶν τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν, ἐζήτησε τὴν συνδρομὴ τοῦ F.B.I. στὴν ὑπόθεσι Ρούμριχ, ὅταν ἔλαβε εἰδοποίησι ἀπὸ τὸν ἀμερικανικὸ στρατιωτικὸ ἀκόλουθο τῆς πρεσβείας τοῦ Λονδίνου, ὅτι ἡ ἐχθρικὴ κατασκοπεία θὰ προσεπάθει νὰ κλέψῃ τὰ μυστικὰ ἀμυντικὰ σχέδια προστασίας τῶν ἀνατολικῶν ἀκτῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ ταυτότης τοῦ πράκτορος τοῦ ἐχθροῦ ἦταν ἄγνωστη στὴν στρατιωτικὴ ὑπηρεσία πληροφοριῶν καὶ στὸ F.B.I.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἀσφαλείας τῆς Νέας Ὑόρκης, σὲ συνεργασία μὲ τοὺς εἰδικούς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, συνέλαβαν ἕνα ἄτομο τὸ ὁποῖον προσεπάθησε δι' ἀπάτης νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ ἀμερικανικὸ διαβατήριο, τηλεφωνώντας στὴν ὑπηρεσία ἐκδόσεως διαβατηρίων τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ παρουσιαζόμενο ὡς ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Χάλλ. Τὸ ἄτομο αὐτὸ ἦταν ὁ Γκοῦντερ Γκουστὰβ Ρούμριχ. Μέσα στὴν τσέπη του βρέθηκε μιὰ σημείωσι, γραμμένη μὲ μολύβι, καὶ ἀπὸ τὴν ὁποία ἀνεγνωρίσθη ὡς ὁ πράκτωρ ποὺ εἶχε ἀναλάβει νὰ κλέψῃ τὰ μυστικὰ ἀμυντικὰ σχέδια τῶν ἀκτῶν.

Ὁ Ρούμριχ παρεδόθη στὸ F.B.I. καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάκρισί του ἀπεκαλύφθη τὸ σχέδιο τῶν ναζὶ γιὰ τὴν συλλογὴ πληροφοριῶν, σχετικῶν μὲ τὶς ἀμερικανικὲς στρατιωτικὲς δυνάμεις καὶ τὰ ἀμυντικὰ σχέδια, καθὼς καὶ τὰ μυστικὰ τοῦ νέου ἀμερικανικοῦ ἀεροπλανοφόρου «Ἐντερπράϊζ». Δυστυχῶς ἡ σύλληψις τοῦ Ρούμριχ ἐγνωστοποιήθηκε στὸν τύπο τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ ἔτσι οἱ συνεργάτες τοῦ Ρούμριχ, εἰδοποιηθέντες ἐγκαίρως, διεσκορπίσθησαν. Ὡς ἔνοχοι ἐθεωρήθησαν δέκα ὀκτὼ ἄτομα, ἀλλὰ ἐκ τούτων μόνον τὰ τέσσερα συνελήφθησαν καὶ κατεδικάσθησαν.

(Συνεχίζεται)

ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. **ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΚΑΚΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο καὶ τέλος)

— Πῶς ἔτσι ἀνειδοποίητα ἦρθες σήμερα; μοῦ εἶπε, ὅταν μὲ εἶδε ὁ ἀστυνόμος.

—Ἔχω πολλὰ καινούργια κι' εὐχάριστα.

— Σὰν τί; μὲ ρώτησε, γελαστός, ὅπως πάντα.

— Πρῶτα ἀπ' ὅλα βρῆκα τὸν τρόπο νὰ γνωρίσης τὸν Ζαρίκη, χωρὶς νὰ διακινδυνεύσουμε. Συχνάζει στὸ «Πικαντίλλυ» καὶ ἐκεῖ θὰ συναντηθῶ αὔριο τὸ πρωὶ μαζί του. Θὰ περάσης, κι' ἐγὼ θὰ σὲ καλέσω νὰ καθίσης στὸ τραπέζι μας.

— Σύμφωνοι, μοῦ εἶπε ὁ ἀστυνόμος.

— Τώρα, ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ συζήτησα μαζί του σήμερα, κατάλαβα πὼς τὸ γραφεῖο του πρέπει νὰ παίζη κάποιο ρόλο στοὺς Γερμανούς. Ἴσως χωρὶς νὰ τὸ ξέρη.

Τὴν ἑπομένη, πρωὶ - πρωί, βρισκόμουν στὸ «Πικαντίλλυ», μὰ ὁ Ζαρίκης δὲν ἦταν ἐκεῖ. Κάθισα στὸ τραπέζι ποὺ συνήθιζε καὶ περίμενα. Σὲ λίγο ἔφθασε καὶ ἀπὸ κοντά του μπῆκε καὶ ὁ Τσενόγλου. Μόλις τὸν εἶδα τὸν κάλεσα στὸ τραπέζι μας.

—Ὁ κ. Νικολάου, εἶπα στὸ Ζαρίκη.

— Συνάδελφος;

—Ὄχι, μᾶλλον τὸ ἀντίθετο. Μιὰ παλιὰ ἁμαρτία ποὺ γνώρισα στὸ Παρίσι.

— Καὶ πῶς νὰ μὴν τὸν ξέρω; εἶπε ὁ Ζαρίκης κοιτάζοντάς τον στὰ μάτια, σὰν νὰ προσπαθοῦσε νὰ θυμηθῆ ἂν τὸν εἶχε ξανασυναντήσει.

Ἐνῶ μιλούσαμε διάφορα, μᾶς διέκοψαν δυὸ ἄγνωστα πρόσωπα ποὺ πλησίαζαν τὸ τραπέζι μας. Ὁ ἕνας πανύψηλος, μελαχροινός, ἀδύνατος καὶ ὁ ἄλλος μετρίου ἀναστήματος, ὠχρὸς καὶ λεπτός.

—Ὁ κ. Λάμας καὶ ὁ κ. Βασιλείου, μᾶς εἶπε ὁ Ζαρίκης. Ἐμᾶς μᾶς συνέστησε σὰν δύο φίλους του.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ εἶδα τὸ Τσενόγλου νὰ χάνη τὸ χρῶμα του καὶ νὰ προσπαθῆ νὰ συγκρατήση τὴν νευρικότητά του. Σὲ λίγο σηκώθηκε, μᾶς ζήτησε συγγνώμην, γιατὶ εἶχε κάποιο ραντεβοῦ, κι' ἔφυγε. Ἐγὼ κάτι ὑπωψιάσθηκα, ἀλλὰ συγκρατήθηκα καὶ παρέμεινα.

Μόλις χωρίσαμε μὲ τὸν Ζαρίκη καὶ τὴν παρέα του, τράβηξα γιὰ τὸ Ἀρχηγεῖο Ἀστυνομίας νὰ συναντήσω τὸν Τσενόγλου. Μόλις μὲ εἶδε μὲ ρώτησε.

— Μήπως ἄκουσες νὰ ποῦν τίποτε γιὰ μένα;

—Ὄχι, μὰ γιατὶ ἔφυγες τόσο φοβισμένα καὶ βιαστικά;

— Πέσαμε σὲ παγίδα, μοῦ εἶπε. Στὸ πρόσωπο τοῦ Βασιλείου ἀνεγνώρισα τὸν Γερμανὸ Βάλτερ Φίρστ, ὀδοντίατρο, ἐγκατεστημένο ἀπὸ χρόνια στὴν Ἀθήνα. Τὸν ξέρω καλὰ ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ἤμουνα στὴν ὑπηρεσία ξένων. Τώρα πρέπει νὰ μάθουμε ἂν κι' αὐτὸς μὲ ἀνεγνώρισε. Διαφορετικὰ δὲν μποροῦμε νὰ προχωρήσουμε. Νὰ συναντηθῆς καὶ πάλι μὲ τὸν Ζαρίκη, συνέχισε ὁ ἀστυνόμος, καὶ νὰ προσέξης, γιατί, ὅπως καταλαβαίνω, τὸ γραφεῖο τοῦ Ζαρίκη εἶναι λυκοφωλιὰ ἀπὸ πράκτορες τῶν Γερμανῶν.

—Ἔχεις δίκιο, εἶπα στὸν ἀστυνόμο καὶ ἔφυγα.

Ἄφησα σκόπιμα νὰ περάσουν μερικὲς ἡμέρες ἀπὸ τότε, κι' ἕνα πρωὶ πῆγα ξανὰ στὸ «Πικαντίλλυ». Βρῆκα τὸ Ζαρίκη καὶ ἀπὸ ὅσα μιλήσαμε κατάλαβα πὼς ὁ Τσενόγλου ἦταν σ' ὅλους ἄγνωστος.

Οἱ ἐπαφὲς τοῦ Τσενόγλου μὲ τὸν Ζαρίκη ἔγινε ἀφορμὴ νὰ σχετισθοῦν στενώτερα. Ἀπὸ τότε τὸν συναντοῦσε τακτικὰ πότε στὸ «Πικαντίλλυ» καὶ πότε στὸ

γραφεῖο του. Ἔτσι σιγὰ-σιγὰ τὰ κατάφερε νὰ εἰσχωρήσῃ στὴν τριάδα Λάμα-Βασιλείου καὶ Ναβάλη.

Ὁ Τσενόγλου ἦταν πολύπειρος ἀστυνομικὸς καὶ τὸν βοηθοῦσαν πολὺ στὴν κατασκοπευτικὴ δουλειὰ οἱ ξένες γλῶσσες ποὺ γνώριζε. Ἔτσι δὲν τοῦ ξέφευγε τίποτε ἀπὸ τὶς συζητήσεις των σὲ ξένη γλῶσσα. Ὡς τόσο ὁ Τσενόγλου προχώρησε καὶ ἀπεκάλυψε τὸ Ναβάλη ὅτι ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ πιστοὺς πράκτορες τῆς γερμανικῆς κατασκοπείας καὶ πὼς δούλευε ὑπὸ τὸν καταχθόνιο Γερμανὸ πλωτάρχη Λίντιχ, ποὺ διηύθυνε τὸ γραφεῖο τῆς «Ἄϊντς Μαρίνε», τῆς στοᾶς Πεσμαζόγλου. Ἡ «Ἄϊντς Μαρίνε» ἦταν ἐντεταλμένη γιὰ τὴν ἀποστολὴ Γερμανῶν πρακτόρων στὴ Μ. Ἀνατολή.

Ξεκινώντας ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ Ζαρίκη ὁ ἀστυνόμος Τσενόγλου, ὁ ὑπαστυνόμος Λουκάκης καὶ ἐγώ, ἀποκαλύψαμε τὴν «Ἄϊντς Μαρίνε» καὶ τὸ καμουφλαρισμένο παρακλάδι της «Σύνδεσμος Κυνηγῶν» τῆς ὁδοῦ Ἐμμ. Μπενάκη ἀριθ. 8. Τὸν σύνδεσμο αὐτόν, ποὺ ὡς προορισμὸ εἶχε τὴν παγίδευσι πρακτόρων, τὸν διηύθυνε ὁ λοχαγὸς Βάλτερ Φίρστ, ὁ Γερμανὸς παλαιὸς ὀδοντίατρος τῶν Ἀθηνῶν καὶ σημερινὸς συνεταῖρος τοῦ Ζαρίκη ὡς Βασιλείου.

Γιὰ νὰ κλείσω τὸ κεφάλαιο αὐτὸ σημειώνω ὅτι τὸ 1945 τὸ Κέντρο Ἀλλοδαπῶν Πειραιῶς, ὑπὸ τὸν ἀστυνόμο τότε Βαλσάμη καὶ τοὺς συνεργάτες του, κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ ὅλα τὰ μέλη τοῦ κλιμακίου Βάλτερ Φίρστ, τὰ ὁποῖα καὶ καταδικάσθηκαν σὲ θάνατο καὶ ἄλλες ποινές, ἀπὸ τὸ Α΄ Διαρκὲς Στρατοδικεῖο Ἀθηνῶν. Ἐπανέρχομαι στὴ δρᾶσι τῆς ἀντεθνικῆς ὀργανώσεως «Ο.Ε.Δ.Ε.» γιὰ νὰ κλείσω τὸ σημειωμά μου τοῦτο.

***

1944. Αὐτὸς ὁ χρόνος ἦταν ὁ πιὸ δύσκολος γιὰ τοὺς Γερμανούς. Ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα ἔχαναν ἔδαφος, ὅπου στὸ τέλος ὁ Ρόμελ ἐγκατέλειψε τὴν Ἀφρική. Οἱ καταδότες καὶ οἱ πράκτορες τῶν Γερμανῶν στὴν Ἑλλάδα, ποὺ ἔβλεπαν ξεκάθαρα πιὰ τὴ γερμανικὴ κατάρρευσι, ἄρχισαν ν' ἀνησυχοῦν. Ὁ καθένας ἀπ' αὐτοὺς προσπαθοῦσε ἀπὸ τώρα νὰ σώσῃ τὸ κεφάλι του. Μιὰ μέρα τοῦ Μαΐου 1944, ὅπως πήγαινα στὴν Ἀσφάλεια νὰ ἀναλάβω ὑπηρεσία, μὲ σταμάτησε ἕνας φίλος μου, δημοτικὸς ὑπάλληλος, καὶ μοῦ εἶπε:

— Τὰ ἔμαθες; ὁ Μπέλος καὶ ὁ Ξάνθος ἔγιναν ἄφαντοι ἀπὸ προχθές.

— Τὸ περίμενα αὐτό, τοῦ εἶπα καὶ τράβηξα τὸ δρόμο μου.

Ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες τὴν ἴδια δουλειὰ ἔκανε καὶ ὁ Βύρων. Ξεκρέμασε τὰ λάβαρα καὶ τὶς ταμπέλες τῆς «Ο.Ε.Δ.Ε.» ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ ἔφυγε. Ποῦ πῆγε κανεὶς δὲν ἤξερε.

Ἦρθε ἡ ἀπελευθέρωσις καὶ τὸ κράτος ἄρχισε νὰ ἀνασυγκροτῆται. Οἱ δικαστικοὶ πῆραν πάλι τὶς θέσεις τους σὰν ἐλεύθεροι Ἕλληνες, γιὰ νὰ δικάσουν αὐτὴ τὴ φορὰ ὄχι κοινοὺς ἐγκληματίες, ἀλλὰ συνεργάτες τοῦ ἐχθροῦ.

20 Μαΐου 1946. Ἀπὸ τὸ Εἰδικὸ Δικαστήριο Δοσιλόγων Πειραιῶς ἐκλήθηκα νὰ παραστῶ ὡς μάρτυς. Κατηγορούμενοι ἦσαν οἱ Μπέλος, Ξάνθος, Βύρων καὶ Κάλφας. Κανεὶς ὅμως ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἦταν παρὼν κατὰ τὴ δίκη καὶ τὸ δικαστήριο τοὺς κατεδίκασε ἐρήμην. Τοὺς δύο πρώτους σὲ ἰσόβια δεσμά, τὸν Βύρωνα σὲ 15 ἐτῶν πρόσκαιρα δεσμὰ καὶ τὸν Κάλφα τὸν ἀπήλλαξε.

Τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1947 ὁ παντοδύναμος τῆς κατοχῆς Βύρων, ἔπεσε στὰ χέρια μου. Τὸν συνέλαβα στὴν συνοικία τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ στὴν Ἀθήνα. Πέρασαν τρία χρόνια ἀπὸ τὴν κατοχὴ καὶ ὁ Μπέλος συνελήφθη στὴν Πάτρα, σ' ἕνα φιλικό του σπίτι ποὺ τὸν ἔκρυβε ὅταν ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν Γερμανία. Ὅταν συνελήφθηκε, ὁ Μπέλος ἔκαμε ἀνακοπὴ τῆς ἀποφάσεως, μὰ ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου στὶς 24 Ἀπριλίου 1948 τοῦ ἐπέβαλε τὴν αὐτὴ ποινή.

Γ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΕΡΙΚ ΠΕΖΩ

— ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΠΟΥ ΣΥΝΕΤΑΡΑΞΕ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ —

Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἰντερπολ «International Criminal Police Revue», κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο καὶ τέλος)

Διαπιστώθηκε ἐπίσης ὅτι ἡ πρώτη ἐπιστολή, ποὺ βρέθηκε κοντὰ στὴν κινητὴ κλίμακα, ἦταν μιὰ πλήρης σχεδὸν ἀντιγραφὴ ἀπὸ ἕνα κείμενο ἑνὸς ἀστυνομικοῦ μυθιστορήματος τῆς «Σερὶ Νουάρ», ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀπαγωγή», καὶ οἱ ἀπαγωγεῖς τοῦ Ἐρὶκ εἶχαν ἀσφαλῶς ἀρυσθῆ ἀρκετὲς ἰδέες ἀπὸ τὸ βιβλίο αὐτό, ὅταν κατέστρωναν τὸ ἐγκληματικό τους σχέδιο. Στὸ μυθιστόρημα, τὸ ἔγκλημα ἀποτυγχάνει κυρίως, γιατὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν μαζὶ μὲ τὸ παιδὶ εἶχεν ἀπαχθῆ καὶ ἡ τροφός, ἀφ' ἑτέρου δὲ γιατὶ ὑπῆρχε μιὰ γυναίκα μέσα στὴ σπεῖρα.

Ἀπ' ὅλα αὐτὰ τὰ μαρτυρικὰ στοιχεῖα, οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπίστευαν, μᾶλλον, τὴν κατάθεσι τοῦ ζεύγους ὡς πλέον ἀληθῆ, παρὰ τὴν κατάθεσι τῆς μαγείρου. Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ σημεῖα ποὺ ἐξελέγησαν γιὰ τὴν παράδοσι τῶν λύτρων καὶ γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ μικροῦ Ἐρίκ, κατέληξαν στὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ ἀπαγωγεῖς ἔπρεπε νὰ κρύπτωνται σὲ μιὰ συνοικία κοντὰ στὴ Μπουὰ ντὲ Μπουλόν. Συνεπῶς, διετάχθη συστηματικὴ ἔρευνα ἐντὸς μιᾶς ἀκτῖνος 2 περίπου χιλιομέτρων ἀπὸ τὴν θριαμβευτικὴ Ἀψῖδα, ἰδιαιτέρως δὲ πλησίον τῶν γραμμῶν τοῦ ὑπογείου σιδηροδρόμου.

III. Ἡ ἔρευνα

Ἡ ἀβεβαία περίοδος.

Ταυτοχρόνως, ἄλλες ὁμάδες ἀστυνομικῶν ἐνεργοῦσαν ἔρευνα καὶ κατέβαλλαν προσπάθειες γιὰ νὰ ἀνακαλύψουν ὅλα τὰ αὐτοκίνητα «Πεζὼ 403» ποὺ εἶχαν κλαπῆ ἢ ἐνοικιασθῆ κατὰ τὶς ἀμέσως προηγούμενες ἑβδομάδες, νὰ συλλέξουν πληροφορίες σχετικὰ μὲ τοὺς φίλους τῆς οἰκογενείας τῶν Πεζώ, μὲ τοὺς φίλους τῶν ὑπηρετῶν τους, μὲ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν γηπέδων γκόλφ τῆς Σαὶν Κλοὺ κλπ.

Ὁ ὁδηγὸς καὶ ἡ τροφός, τῶν ὁποίων οἱ καταθέσεις διέφεραν σὲ πολλὰ σημεῖα, ἀνακρίθηκαν ἐπισταμένως.

Σ' ὅλα αὐτὰ προσετέθησαν καὶ οἱ πολυάριθμες πληροφορίες ποὺ συνεκεντρώθησαν ἀπὸ τὴν ἀνακριτικὴ ὑπηρεσία, οἱ ὁποῖες ἦσαν ποικίλες καὶ προήρχοντο ἀπὸ πολὺ διαφορετικὲς πηγές.

Ἐν τούτοις, παρ' ὅλες τὶς καταβληθεῖσες προσπάθειες καὶ τὴν συμπαράστασι τοῦ τύπου καὶ τοῦ ραδιοφώνου, οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἐπετεύχθη. Ὅλες οἱ πιθανὲς ἐκδοχὲς ἐρευνήθηκαν, μερικὲς δὲ ἐξ αὐτῶν προεκάλεσαν, κατὰ καιρούς, μεγάλες ἐλπίδες, ἀλλὰ σύντομα ἀπεδεικνύοντο ἀπογοητευτικές.

Ὁ ὑπαστυνόμος, στὸν ὁποῖον ἀνετέθη νὰ ἀνακαλύψῃ καὶ ἐξακριβώσῃ τὸ αὐτοκίνητο τῶν ἀπαγωγέων, ὅταν ἐρευνοῦσε τὸ ἀστυνομικὸ ἀρχεῖο, ἐπρόσεξε ἕνα φάκελο σχετικῶς μὲ μιὰ πυρπόλησι ἑνὸς αὐτοκινήτου πλησίον τῆς Ζουανύ, κατὰ τὸ τελευταῖο δεκαήμερο τοῦ Ἀπριλίου. Ἀπὸ τὸ περιεχόμενο τοῦ φακέλου δὲν προέκυπταν οἱ λόγοι γιὰ τὴν ἐσκεμμένη αὐτὴ πυρπόλησι τοῦ αὐτοκινήτου. Πρὸ τῆς πυρπολήσεως εἶχαν ἀφαιρεθῆ τὰ λάστιχα καὶ εἶχαν ριφθῆ στὸν ποταμὸ Ὑόν, πιθανῶς πρὸς ἐξαφάνισι τῶν ἰχνῶν. Ἡ πυρποληθεῖσα καροσερὶ ἀνῆκε σὲ μιὰ μαύρη «Πεζὼ 403», ἡ ὁποία εἶχε κλαπῆ ἀπὸ τὴν περιοχὴ τοῦ Ἐτουὰλ τῶν Παρισίων τὴν 10 Μαρτίου 1960. Ὑπῆρχε λοιπὸν μεγάλη πιθανότης νὰ ἦταν αὐτὸ τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ἐχρησιμοποίησαν οἱ ἀπαγωγεῖς.

Ἀναζωπύρωσις τῆς ἐρεύνης. Ἡ ἔρευνα πρὸς ἀνακάλυψι τῆς γραφομηχανῆς.

Μέχρι τοῦ φθινοπώρου τοῦ 1960 καμμία πρόοδος δὲν εἶχε σημειωθῆ. 'Ο διευθυντὴς τῆς 'Αστυνομίας, ὕστερα ἀπὸ σύσκεψι μὲ τὸν δημόσιο κατήγορο τῶν Βερσαλλιῶν, ἀπεφάσισε νὰ δώση νέαν ὤθησι στὴν ὑπόθεσι, ἡ ὁποία εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἀτονῆ. 'Η ἀπαγωγὴ αὐτὴ ἐθεωρήθη πρόκλησις κατὰ τῆς κοινωνίας καὶ ἔπρεπε νὰ τὴν ἀναλάβη ἡ 'Εθνικὴ 'Ασφάλεια.

Τώρα ἔπρεπε νὰ ἐπιστηθῆ ἡ προσοχὴ ἐπὶ ὡρισμένων στοιχείων μαρτυρικῶν τῶν καταθέσεων. 'Από τὴν ἐξέτασι τῶν στοιχείων αὐτῶν, προέκυπτε τὸ συμπέρασμα ὅτι λόγω τῆς ἐκτάσεως τοῦ χώρου ποὺ θὰ ἐκάλυπτεν ἡ ἔρευνα, ἦταν δύσκολο νὰ ἀναμένη κανεὶς ἐπιτυχία. Καὶ τὰ μαρτυρικὰ αὐτὰ στοιχεῖα τελικῶς περιωρίσθηκαν στὶς δύο ἐπιστολὲς τῶν ἀπαγωγέων ποὺ ἀπηυθύνοντο πρὸς τὸν κ. Ρολὰν Πεζώ, καὶ οἱ ὁποῖες ἦσαν ὁμοιόμορφα γραμμένες καὶ σὲ ὅμοιο χαρτί.

Τὸ χαρτὶ τῶν ἐπιστολῶν ἦταν λευκὸ καὶ μικρῶν διαστάσεων, ἔφερε δὲ ὑδατογραφημένη τὴν ἐπιγραφὴ «'Ηλύσια Πεδία», καὶ ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ἕνα περιστέρι μὲ ἀνοικτὰ τὰ φτερά του. Τὸ χαρτὶ προήρχετο ἀπὸ τὰ ἐργοστάσια χαρτοποιίας Λαρὸς Ζουμπέρ. 'Η παραγωγὴ τοῦ ἐργοστασίου προωρίζετο γιὰ τὰ μεγάλα καταστήματα τῆς ἑταιρείας. 'Η κοινοτάτη χρῆσις τοῦ χαρτιοῦ αὐτοῦ, ποὺ ἐπωλεῖτο κατὰ δεσμίδες σ' ὅλα τὰ καλὰ καταστήματα, καθιστοῦσε ἄσκοπη τὴν ἔρευνα πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνσι.

Κατόπιν ἡ προσοχὴ τῶν ἀστυνομικῶν ἐστράφη περὶ τὸν τρόπον δακτυλογραφήσεως τῶν ἐπιστολῶν, οἱ ὁποῖες εἶχαν γραφῆ μὲ κεφαλαῖα κόκκινα γράμματα, πιθανῶς γιὰ νὰ ἐντυπωσιάσουν τὸν παραλήπτη.

'Η ἀνακάλυψις τῆς χρησιμοποιηθείσης γραφομηχανῆς ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα μαρτυρικὰ στοιχεῖα καὶ μόνον ἦταν σχεδὸν ἀδύνατη, γιατὶ δὲν ὑπῆρχον ἀνάλογα στοιχεῖα πρὸς σύγκρισι. 'Εν τούτοις, συνελέγετο κάθε πληροφορία καὶ λεπτομέρεια ποὺ θὰ μποροῦσε στὸ μέλλον νὰ βοηθήση στὴν ἔρευνα, ὅταν θὰ ἐδίδετο ἡ κατάλληλη εὐκαιρία, δεδομένου ὅτι ὁ σχετικὸς φάκελος δὲν περιεῖχε σχετικὸν τι ὑλικόν, ὡς πρὸς τὴν γραφομηχανή.

Παρὰ τὸ ἀβέβαιο τῆς πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσι ἐρεύνης, ὁ κ. Γκαγιέ, προϊστάμενος τῆς ἐγκληματολογικῆς ὑπηρεσίας τῆς Λυὼν—αὐθεντία στὰ ζητήματα αὐτὰ—ἦταν σὲ θέσι νὰ παράσχη μερικὲς ἐνδιαφέρουσες προκαταρκτικὲς πληροφορίες.

'Από τὴν ἐξέτασι τῶν κειμένων προέκυπτεν ὅτι ὁ συντάκτης τῶν ἐπιστολῶν ἀγνοοῦσε παντελῶς δακτυλογραφία, πρᾶγμα ποὺ κατεφαίνετο ἀπὸ τὰ πολυάριθμα τυπογραφικὰ λάθη καὶ ἀπὸ τὴν μὴ εὐθυγράμμισι τοῦ περιθωρίου. Δὲν ἐτηροῦντο τὰ κανονικὰ διαστήματα καὶ τὰ σημεῖα στίξεως, γενικῶς δὲ παρετηρεῖτο διαφορὰ στὸν χειρισμὸ τῶν πλήκτρων, μὲ ἀποτέλεσμα ἄλλα γράμματα νὰ εἶναι ζωηρὰ καὶ ἄλλα ἀμυδρά. 'Η περαιτέρω λεπτομερὴς ἐξέτασις ἀπεκάλυψε τὰ κατωτέρω στοιχεῖα ὡς πρὸς τὴν γραφομηχανή :

α) Τὸ διάστημα μεταξὺ τῶν λέξεων ἦτο 2 M.M.5 (1/10), ποὺ ἦτο τὸ ἰδιαίτερο γνώρισμα τῶν γραφομηχανῶν ἑλβετικῆς καὶ γαλλικῆς κατασκευῆς (στὶς γερμανικές, ἀμερικανικὲς καὶ ἰταλικὲς γραφομηχανὲς τὸ διάστημα τοῦτο εἶναι 2 M.M. 6).

β) 'Η γραφομηχανὴ εἶχε στοιχεῖα «'Ελίτ» μὲ διαστήματα «Πίκα», κατασκευασθεῖσα ὑπὸ ἑλβετικῆς ἑταιρείας (Setag).

γ) Τὸ μεταξὺ τῶν στίχων διάστημα ἦτο 4 M.M. 10 (1/6).

Οἱ ἐπιστολὲς εἶχαν γραφῆ μὲ κεφαλαῖα γράμματα, ἐκ τῶν ὁποίων μερικά, ἐλάχιστα, ἐχρησιμοποιοῦντο, ἰδιαιτέρως δὲ τὰ γράμματα S, G, M, P, E καὶ N.

'Ο ἀρμόδιος εἰσαγγελεὺς ἐνημερώθη ἀμέσως ἐπὶ τῶν στοιχείων τούτων καὶ ἐζήτησε τὴν βοήθεια τοῦ καθηγητοῦ Ceccaldi, προϊσταμένου τοῦ τεχνικοῦ τμήματος τῆς 'Αστυνομίας Παρισίων. Τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ ἐργαστηρίου τούτου, σὲ συνεργασία μετὰ τῶν ἐπιληφθέντων ἀστυνομικῶν, προέβη σὲ σχετικὲς ἐνέργειες πρὸς τὶς ἑταιρεῖες κατασκευῆς γραφομηχανῶν «Τζάπυ» καὶ «'Ερμές». 'Η ἑταιρεία «Ρόϋ»

ἀπεκλείσθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, λόγω τοῦ ὅτι δὲν χρησιμοποιεῖ στοιχεῖα «Setag».

Κατόπιν συμφωνίας καὶ ἀποδοχῆς τῶν διευθυντῶν τῶν ἀνωτέρω ἑταιρειῶν, ἐξουσιοδοτήθησαν οἱ εὑρισκόμενοι στὸ Παρίσι ἔμπειροι τεχνικοὶ τῆς «Τζάπυ» καὶ «Ἑρμὲς» νὰ παράσχουν τὴν βοήθειά των. Τὸ σύστημα «Ἐλὶτ-Πίκα» εἶναι σχετικῶς σπάνιο, καὶ ἡ ὑπὸ ἐξέτασι γραφομηχανὴ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀρκετὰ παλαιᾶς κατασκευῆς, ὡς ἐκ τούτου δὲ ὁ κύκλος τῆς ἐρεύνης ἔπρεπε νὰ διευρυνθῆ, λόγω τῆς παραγωγῆς καὶ κυκλοφορίας διαφόρων μοντέλων.

Κατόπιν κοπιωδῶν ἐλέγχων καὶ πειραμάτων σὲ διαφόρων τύπων γραφομηχανές, ποὺ διήρκεσαν ἀρκετὲς ἑβδομάδες, οἱ τεχνικοὶ δὲν κατώρθωσαν νὰ διαπιστώσουν τὸν ἀκριβῆ τύπο ἐπακριβῶς. Ἐξέφρασαν ὅμως τὴν γνώμη ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι γραφομηχανὴ τῆς «Τζάπυ», μοντέλο S-17, κατασκευῆς 1952. Παρὰ τὴν ἀβεβαιότητα, εἰδοποιήθησαν περὶ τούτου ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ εἶχαν ἀγοράσει, ἐνοικιάσει ἢ ἐπισκευάσει γραφομηχανὲς αὐτοῦ τοῦ τύπου. Ἀσφαλῶς ἡ ἐνέργεια αὐτὴ ἦταν ἐσφαλμένη—ὅπως πράγματι ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις τῆς ὑποθέσεως δεικνύει—, τουλάχιστον ὅμως ἦσαν γνωστὰ τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς ὑπὸ τῶν ἀπαγωγέων χρησιμοποιηθείσης γραφομηχανῆς.

Τὸ τελευταῖο μαρτυρικὸ στοιχεῖο ἦταν ἕνα τμῆμα δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος μὲ κόκκινη μελάνη, ποὺ βρέθηκε ἐπάνω στὴ ἐπιστολὴ τοῦ ἀπαγωγέως. Σὲ πέντε σημεῖα του ἦταν δυνατὸν νὰ γίνῃ διασταύρωσις καὶ παραβολή. Ἡ παραβολὴ μὲ τοὺς ἐξεταζομένους ὑπόπτους δὲν κατέληξε σὲ ἀποτέλεσμα. Τὰ σημεῖα παραβολῆς τοῦ ἀποτυπώματος ἦσαν ἀνάμικτα μὲ τὰ τυπογραφικὰ στοιχεῖα καὶ ἦταν δύσκολο νὰ ἀπομονωθοῦν. Πρὶν νὰ σταλῇ ἡ ἐπιστολὴ στὴν Ἀστυνομία, εἶχε διαβασθῆ ἀπὸ διάφορα ἄτομα ποὺ εὑρίσκοντο στὸ κέντρο τῆς παιδικῆς χαρᾶς τῆς Σαὶν Κλοὺ καὶ ὡρισμένα ἀπὸ τὰ ἄτομα αὐτὰ δὲν βρέθηκαν ποτὲ γιὰ νὰ ἐξετασθοῦν. Οἱ τεχνικοὶ ἐπὶ τῆς δακτυλοσκοπίας δὲν ἦσαν σὲ θέσι νὰ εἴπουν σὲ ποιὰ κατηγορία ἀνῆκε τὸ δακτυλικὸν ἀποτύπωμα, γιατὶ ἦταν τόσο ἀμυδρό, ποὺ ἀπεκλείετο ἡ ἔρευνα καὶ ἡ παραβολή του μὲ τὰ ὑπάρχοντα στοὺς φακέλους τοῦ ἀρχείου.

Παρ' ὅλα αὐτὰ οἱ τεχνικὲς αὐτὲς πληροφορίες ἔρριψαν νέο φῶς στὴν ὑπόθεσι. Ἔπρεπε ὅμως νὰ περιορισθοῦν ὅλα τὰ μαρτυρικὰ αὐτὰ στοιχεῖα καὶ νὰ γίνῃ παραδεκτόν, ὅτι μόνον οἱ κοινὲς ἀστυνομικὲς μέθοδοι θὰ ἔφερναν ἀποτέλεσμα καὶ θὰ συνεκέντρωναν τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα.

Πράγματι, ὁ τρόπος αὐτὸς ἐνεργείας τῆς Ἀστυνομίας συνίστατο μέχρι τοῦ παρόντος στὴν ταξινόμησι, καταγραφή, σύγκρισι καὶ διασταύρωσι τῶν συγκεντρωθέντων μαρτυρικῶν στοιχείων. Εἶχαν περάσει ἀρκετοὶ μῆνες ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς ἀπαγωγῆς καὶ ἐκτὸς ἀπὸ μία τυχαία ἀνακάλυψι ἑνὸς χαρτονομίσματος τῶν λύτρων, κανένα ἄλλο ἴχνος δὲν εἶχε παρατηρηθῆ. Ὁ φάκελος περιεῖχε πολλὰ στοιχεῖα ποὺ ἔδιδαν στοὺς ἀστυνομικοὺς ἀρκετὴ ἐργασία καὶ ἀπασχόλησι γιὰ ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα, γιατὶ καὶ τὸ πλέον ἀσήμαντο στοιχεῖον ἐλαμβάνετο ὡς ἀφετηρία γιὰ μιὰ νέα ἔρευνα. Παράλληλα μὲ τὴν ἐργασίαν αὐτήν, εἶχεν ἀποφασισθῆ νὰ διαφωτισθῆ μία δυσάρεστη πτυχὴ τῆς ὑποθέσεως, ποὺ ἐνεφανίζετο ἀπὸ τὸν χρόνο ποὺ ἡ οἰκογένεια Πεζὼ ἀνέμενε μὲ ἀγωνία τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ μικροῦ Ἐρίκ.

Ἐπρόκειτο, δηλαδή, γιὰ τοὺς ἀπατεῶνες ποὺ εἶχαν προσπαθήσει νὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς καταστάσεως αὐτῆς, μεταξὺ δὲ τούτων ἦταν καὶ ἕνας ἀρκετὰ τολμηρός, ὁ ὁποῖος ἔκλεισε συνάντησι μὲ τὸν κ. Ρολὰν Πεζὼ στὸ Μπουὰ ντὲ Μπουλόν, ὅπου θὰ τοῦ ἔφερνε εἰδήσεις ἀπὸ τὸ γυιό του. Ὁ πατέρας ποὺ ἦταν καχύποπτος, ἔστειλε στὸ ραντεβοῦ τὸν ἀδελφό του, μαζὶ μὲ ἕνα διευθυντὴ τῆς ἑταιρείας του. Ἐκεῖ συνάντησαν ἕνα παράξενο τύπο, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ πρῶτα προέβη σὲ διάφορες παρατηρήσεις γιὰ «ἐξέχουσες οἰκογένειες», τοὺς ἐβεβαίωσε μετὰ ὅτι ὁ Ἐρὶκ ἦταν καλά, ὅτι εἶχε φάει γιαούρτι καὶ ὅτι εἶχε παίξει χαρτιά. Ἡ συνδιάλεξις διεκόπη ἀπότομα, γιατὶ ὁ ἄγνωστος δὲν ἐπέτυχε νὰ πείσῃ τὸν κ. Ἀλαὶν Πεζὼ ὅτι ἦταν πράγματι ὁ συνεργὸς τοῦ ἀπαγωγέως.

Τὸ παιδὶ ὅμως εἶχε πράγματι φάει γιαούρτι καὶ εἶχε παίξει χαρτιὰ κατὰ τὸ

χρονικὸ διάστημα ποὺ ἐκρατεῖτο. 'Ως ἐκ τούτου, ἐπιπροσθέτως στὴν κοινωνικὴ ἀνάγκη νὰ ἀναγνωρισθῆ ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ἦταν ἀπαραίτητη ἡ ἀναγνώρισίς του γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ἐρεύνης.

Παρ' ὅλον ὅτι εἶχε παρέλθει ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα, ὁ κ. 'Αλαὶν Πεζὼ ἀνεγνώρισε τὴν φωτογραφία τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, ὅταν τοῦ ὑπεδείχθη στὸ ἀρχεῖο τῆς 'Αστυνομίας. Κατόπιν τούτου ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς συνελήφθη καὶ ἀνεκρίθη. Φοβισμένος, ἐξήγησε τὰ ἐλατήρια τῆς πράξεώς του—νοσηρὰ ἀντίδρασις, χρονία ἀντικοινωνικότης—καὶ ἐζήτησε συγγνώμην ἀπὸ τὸν κ. Ρολὰν Πεζώ. 'Από νομικῆς ἀπόψεως ἡ ἐνέργεια αὐτὴ δὲν ἦταν τιμωρητέα, γιατὶ δὲν ὑπῆρχε πρόθεσις κέρδους.

IV. 'Ονόματα ἀρχίζουν νὰ ἔρχωνται στὸ φῶς

Περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1960, ὁ προϊστάμενος τῆς ἀνακριτικῆς 'Αστυνομίας ἔλαβεν ἀπὸ συναδέλφους του τῆς 'Ιντερπὸλ τὴν πληροφορία, ὅτι δύο ἄνδρες, ὀνόματι Ρολλὰν καὶ Λαρσέ, σπαταλοῦσαν ἀφειδῶς χρήματα, ἀπὸ τότε ποὺ παρεδόθησαν τὰ λύτρα στοὺς ἀπαγωγεῖς.

'Εξακριβώθηκε ἐπίσης ὅτι ὁ Ρολλὰν εἶχε βγάλει ἀεροπορικὸ εἰσιτήριο γιὰ τὸ Ρίον 'Ιανέϊρον, ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν ἐπραγματοποίησε τὸ ταξίδι αὐτό, εἰσέπραξε πίσω πάλι τὰ χρήματα. 'Εγνώσθη ὅτι κατοικοῦσε σὲ ἕνα μικρὸ διαμέρισμα στὸ Παρίσι, μαζὶ μὲ μιὰ ὡραία Δανέζα, ὀνόματι Λίζε Μποντίν.

Τὰ δύο αὐτὰ ὕποπτα ἄτομα ἀνευρέθησαν χωρὶς δυσκολίαν. 'Ο Ρολλὰν ἦταν γνωστὸς ὡς ἐμπορευόμενος καὶ εἶχε δοσοληψίες μὲ τὶς τελωνειακὲς ἀρχές. 'Ο Πιὲρ Λαρσὲ κατεζητεῖτο μὲ ἔνταλμα συλλήψεως γιὰ ἐπίθεσι, ἐκβιασμὸ καὶ ἀπειλή. Τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀστυνομικῶν ἔφθασε στὸ κατακόρυφον ὅταν ἐγνώσθη ὅτι στὸν φάκελο τοῦ τελευταίου ἀνεφέρετο ἡ ὑπόθεσις μιᾶς ἀποπείρας ἀπαγωγῆς ἑνὸς παιδιοῦ.

'Αμέσως ἄρχισαν οἱ ἔρευνες πρὸς ἀνακάλυψι τοῦ Λαρσέ, ὁ ὁποῖος εἶχε δραπετεύσει πρὸ ἓξ μηνῶν, χωρὶς ὅμως ἀποτέλεσμα. 'Εν τούτοις διεπιστώθη ὅτι ὁ Ρολλὰν καὶ ἡ φίλη του διαβιοῦσαν πολυτελῶς ἀπὸ τῆς 15ης 'Απριλίου 1960 καὶ ὅτι διέθεταν πολυτελῆ αὐτοκίνητα.

'Εχρειάζετο μόνον κάποια συγκεκριμένη ἀπόδειξις γιὰ νὰ στηριχθοῦν οἱ ὑποψίες αὐτές, οἱ βασιζόμενες στὴν ξαφνικὴ εὐημερία, ποὺ συνέπιπτε μὲ τὴν ἡμερομηνία καταβολῆς τῶν λύτρων στοὺς ἀπαγωγεῖς. Καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα, ἀπὸ τὴν διεξαχθεῖσαν ἔρευνα γύρω ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ Ρολλάν, προέκυψεν ὅτι ἡ ἐν διαζεύξει σύζυγός του—ἡ ὁποία ἦταν ἀπὸ καλὴν οἰκογένειαν—εἶχεν ἐργασθῆ ὡς γραμματεὺς-δακτυλογράφος. 'Η γυναίκα αὐτὴ ἀνευρέθη σ' ἕνα ἀρωματοπωλεῖο τῆς συνοικίας "Οπερα καὶ κατὰ τὴν ἀνάκρισι ἀπεκάλυψε στοὺς ἀστυνομικοὺς—χωρὶς νὰ ὑπολογίση τὴν σοβαρότητα τῆς καταθέσεώς της γιὰ τὸν ἄνδρα ποὺ τὴν εἶχε διώξει καὶ τὸν ὁποῖον αὐτὴ ἀγαποῦσε ἀκόμα—ὅτι εἶχε δανείσει τὴν γραφομηχανή της στὸν ἐν διαζεύξει σύζυγόν της τὴν 3 'Απριλίου 1960. Κατόπιν ἐπανειλημμένων παρακλήσεών της πρὸς ἐπιστροφὴν τῆς γραφομηχανῆς, ὁ σύζυγός της τῆς εἶπεν ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ τὴν πάρη ἀπὸ ἕνα φίλο του στὸν ὁποῖον τὴν εἶχε δώσει. 'Αντ' αὐτῆς τῆς ἔδωσε ὅμως μιὰ ἄλλη γραφομηχανὴ («'Ερμές», ἀλλὰ νεωτέρου μοντέλου, μὲ γερμανικὴ διάταξι πλήκτρων.

'Η γυναίκα αὐτὴ παρουσίασε κείμενα δακτυλογραφημένα μὲ τὴν ἀπολεσθεῖσα γραφομηχανή. Τὴν εἶχε ἀγοράσει—κατέθεσε—σ' ἕνα ἐπαρχιακὸ κατάστημα, ὁ δὲ καταστηματάρχης τὴν ἀνεγνώρισε: ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα μοντέλο S.200 μὲ στοιχεῖα «'Ελὶτ-Πίκα». 'Η γνώμη τοῦ εἰδικοῦ ἦταν ὅτι: δὲν ἦταν δυνατὸν ἡ μηχανὴ αὐτὴ νὰ εἶχε γράψει τὶς ἐπιστολὲς ποὺ ἐστάλησαν ἀπὸ τοὺς ἀπαγωγεῖς.

Ταυτοχρόνως ἐπεβεβαιώθη ὅτι ὁ Ρολλὰν εἶχε προσφάτως ἀγοράσει ἕνα αὐτοκίνητον «πεζὼ 404» στὸ Παρίσι. Τὸ ἔγγραφον ἀγοραπωλησίας ἀνέγραφε τὸν ἀρι-

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας πάντως τῆς δολοφονίας τοῦ Μαραντσᾶνο ἀρχίζει περίοδος σχετικῆς εἰρήνης διὰ τὴν Μαφίαν — μὲ τὴν ἐπιβολὴν τῶν Λουτσιᾶνο καὶ Καπόνε — χωρὶς φυσικὰ νὰ ἐκλείπουν τελείως αἱ δολοφονίαι. Περνοῦν δύο δεκαετίαι μὲ πολλὰ συγκλονιστικὰ γεγονότα καὶ φθάνομεν εἰς τὸ ἔτος 1953, ὅτε ὁ Βαλάτσι δολοφονεῖ τὸν Στῆβεν Φράνς, ποὺ εἶχε διαπράξει τὸ αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον ὑπὸ τῆς Μαφίας σφάλμα : νὰ δείξῃ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν σύζυγον ἑνὸς ἐκ τῶν συνεργατῶν του. Ἕνα ἔτος ἐνωρίτερον εἶχε δεχθῇ νὰ δολοφονήσῃ τὸν Εὐγένιον Τζαννίνι, ἕναν ἐκ τῶν πλέον ἐπιστηθίων φίλων του. Ἐπ' αὐτοῦ ὁ Βαλάτσι ἐξεμυστηρεύθη εἰς τὴν Γερουσίαν τὴν 9ην Ὀκτωβρίου 1963 καὶ μὲ πρωτοφανῆ ἀπάθειαν : «Ἐγὼ ἤμουν ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐσχεδίασε τὴν δολοφονίαν τοῦ Τζαννίνι τὸ 1952. Μὲ διαταγὰς τοῦ Βίτο Τζενοβέζε κατέστρωσα τὸ σχέδιον καὶ ἔμαθα σὲ τρία «παιδιὰ» τί πρέπει νὰ κάνουν. «Ἐσὺ ἐδῶ, ἐσὺ ἐκεῖ καὶ ἐσὺ ἐκεῖ πέρα», τοὺς εἶπα. Ὅταν βεβαιώθηκα ὅτι κατάλαβαν τί πρέπει νὰ κάνουν, ἔφυγα καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὸ γραφεῖον μου. Ἡ «δουλειὰ» θὰ ἐγίνετο τὸ ἴδιο βράδυ. Ὀλίγον ἀργότερον ἦλθε τυχαία καὶ μὲ συνάντησε ὁ ἴδιος ὁ Τζαννίνι. «Τζό, μοῦ εἶπε, ἔχω ἕνα παράξενο προαίσθημα. . . Φοβοῦμαι ὅτι θὰ μὲ δολοφονήσουν». Ἐγὼ τί νὰ τοῦ πῶ ; Τοῦ εἶπα : «Τί κάθεσαι καὶ λὲς τώρα ! Δὲν πᾶς νὰ γλεντήσῃς λίγο !» Καὶ βάζω τὸ χέρι μου εἰς τὴν τσέπην μου καὶ τοῦ δίδω 30 δολλάρια. . . Τὴν ἰδίαν νύκτα τὸν «γαζώσαμε» μὲ τὰ αὐτόματα εἰς τὴν Δευτέραν Λεωφόρον τῆς Νέας Ὑόρκης»....

Ἀξιοσημείωτον ἀπὸ τὰ τόσα ἄλλα ποὺ κατέθεσεν ὁ Βαλάτσι τὴν 9ην Ὀκτωβρίου εἶναι τὸ ὅτι ἡ Μαφία διέπραττεν ἢ μᾶλλον ἄφηνε νὰ ἐννοηθῇ ὅτι διέπραττε καὶ δολοφονίας «εὐθανασίας» μεταξὺ τῶν μελῶν. Εἶπε σχετικῶς καὶ ἐπ' αὐτοῦ : «Λέγουν ὅτι ὁ Οὐΐλλυ Μορέττι δολοφονήθηκε διότι ἦτο ἄρρωστος καὶ ὑπέφερε πο-

---

θμὸν 4615 ΚΤ 75 καὶ τὸν ἀριθμὸν ἑνὸς τραπεζιτικοῦ λογαριασμοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ρολλὰν ντὲ Μποπόρ. Ἡ ἔρευνα ποὺ διενηργήθη στὴν τράπεζαν ἀπεκάλυψεν ὅτι εἶχαν καταβληθῇ 22.500 γαλλικὰ φράγκα, ἔναντι λογαριασμοῦ, τὴν 23 Φεβρουαρίου 1961 μὲ ἐπιταγὴ ἐπὶ τῆς ἐμπορικῆς τραπέζης Ἀννεσὺ Μεζέβ.

Τὸ Τμῆμα Ἀννεσὺ τῆς Λυὼν εἰδοποιήθηκε ἀμέσως καὶ μὲ τὴν βοήθεια τῆς τοπικῆς Ἀστυνομίας ἀνεκαλύφθη τὸ ζεῦγος Ρολλὰν-Μποντὶν σ' ἕνα ἐξοχικὸ σπιτάκι ποὺ ἐλέγετο «Τὰ ἕξη παιδιὰ» στὸ Μεζέβ, ὅπου ἔκαμναν μιὰ εὐχάριστη ζωὴ καὶ ἐδέχοντο πολλοὺς ἐπισκέπτες. Μαζί τους βρέθηκε ἐπίσης καὶ ὁ Λαρσέ.

Οἱ ἔρευνες ποὺ ἔγιναν στὸ Παρίσι πρὸς ἀνακάλυψι ἄλλων μαρτυρικῶν στοιχείων, γιὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ποῦ διαβιοῦσε ὁ Ρολλὰν κατὰ τὸν χρόνο τῆς ἀπαγωγῆς, ἦσαν ἀνεπιτυχεῖς, παρὰ τὶς καταβληθεῖσες ἄοκνες προσπάθειες. Ἡ μόνη λύσις ἦταν νὰ συλληφθοῦν οἱ δύο ὕποπτοι.

λύ. Ἦτο συφιλιδικός, ἀλλὰ ἐμένα δὲν μοῦ ἐφαίνετο νὰ ὑποφέρῃ καὶ πολύ. Οἱ ἀρχηγοὶ πάντως εἶχαν ἀρχίσει νὰ λέγουν ὅτι ὁ Μορέττι ἦτο πολὺ ἄρρωστος. Συνεφώνησαν λοιπὸν ὅλοι πὼς ὁ Μορέττι ἔπρεπε νὰ πεθάνῃ. Τὸν δολοφόνησαν τὸ 1951, μέσα εἰς ἕνα μπὰρ ποὺ ἐσύχναζαν τὰ «παιδιά». Πάντως καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς «Κόζα Νόστρα», ὁ Βίτο Τζενοβέζε, ἔλεγε εἰς ὅλους μας εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ὅτι, ἂν ποτὲ πάθῃ ὁ ἴδιος τίποτα, οἱ ἄλλοι θὰ πρέπει νὰ τὸν καθαρίσουν». Διαφορετικὴ ἐν τούτοις εἶναι ἡ ἄποψις τοῦ βοηθοῦ τοῦ γενικοῦ Εἰσαγγελέως Νέας Ἱερσέης, ὁ ὁποῖος ἐξέθεσεν ἀμέσως μετὰ τὸν Βαλάτσι τὰ ἑξῆς : «Ἀπὸ τὸν φάκελλον τῆς δολοφονίας αὐτῆς, διεπίστωσα ὅτι ὁ ὑπόκοσμος ἔλεγε διὰ τὸν Μορέττι ὅτι «εἶχε γίνει πολὺ ἀπρόσεκτος», διότι ἔδιδε συνεντεύξεις εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ γενικῶς ἐφέρετο μὲ τρόπον ποὺ δὲν ἐνέκριναν οἱ συνάδελφοί του. Ἤρχισαν λοιπὸν νὰ ἰσχυρίζωνται ὅτι τρελλάθηκε καὶ μὲ τὴν δικαιολογίαν αὐτὴν τὸν ἐφόνευσαν». Τὸ πλέον ἀξιοσημείωτον ὅμως εἶναι ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἐκείνην ἀπεκαλύφθησαν ἄγνωστα ὀνόματα ἑκατοντάδων «προσωπικοτήτων» τοῦ συνδικάτου τοῦ ἐγκλήματος. Ὡς πρὸς τὰ ἀνώτατα στελέχη ἀπεκαλύφθη ὅτι, πλὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ συνδικάτου, Βίτο Τζενοβέζε, ἄλλα μέλη τοῦ «Μεγάλου Συμβουλίου», διεσκορπισμένα εἰς ὅλην τὴν χώραν, εἶναι: ὁ Γιόζεφ Μποννάνο, ὁ Κάρλο Γκαμπίνο, ὁ Τόμας Λουτσέζε καὶ ὁ Γιόζεφ Μαλιόκκο, ὅλοι διὰ τὴν πόλιν τῆς Νέας Ὑόρκης· ὁ Σὰμ Τζιανκάνα διὰ τὸ Σικάγον(1), ὁ Γιόζεφ Τζέριλλι διὰ τὸ Ντητρόϊτ, ὁ Σεμπάστιαν Λαρόσσα διὰ τὸ Πίτσμπουργκ, ὁ Ἄντζελο Μπρουῦννο διὰ τὴν Φιλαδέλφειαν, ὁ Στεφᾶνο Μαγκαντίνο διὰ τὸ Μπούφαλο, ὁ Ραϋμὸν Πατριάρκα διὰ τὴν Βοστώνην καὶ ὁ Τζὼν Σκάλιτς διὰ τὸ Κλήβελαντ. Περιέγραψεν ἀκολούθως τὸ συνδικᾶτον ὡς «στρατοκρατούμενον», εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Τζενοβέζε εἶναι πρῶτος μεταξὺ ἴσων. Ἡ δρᾶσις του καλύπτει ἰδίως τὸ λαθρεμπόριον ναρκωτικῶν, τὰ χαρτοπαίγνια, τὴν τοκογλυφίαν, τὸν ἀγοραῖον ἔρωτα καὶ τὰς συγκλονιστικὰς δολοφονίας, ἐλέγχει δὲ μίαν «ἐπιχείρησιν» ἡ ὁποία ὑπερβαίνει ἐτησίως τὰς πωλήσεις καὶ τῶν δέκα μεγαλυτέρων βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μαζί. Ἂς σημειωθοῦν ἐπὶ τῶν ἀποκαλύψεων τούτων ὡρισμέναι χαρακτηριστικαὶ ἐνέργειαι τῶν ἀρχῶν, ὅπως διαλαμβάνονται εἰς τηλεγραφήματα τοῦ Ὀκτωβρίου 1963. «Ὁ Εἰσαγγελεὺς τῆς Φιλαδελφείας κ. Ντριοῦ Ο'Κήφ», ἀναφέρει ἕνα τηλεγράφημα, «ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἐξεδόθη ἔνταλμα συλλήψεως κατὰ τοῦ Ἄντζελο Μπρουῦννο, τὸν ὁποῖον ὁ γκάγκστερ Τζόζεφ Βαλάτσι κατήγγειλεν ὡς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Μαφίας ἢ «Κόζα Νόστρα» τῆς Φιλαδελφείας. Ἐπίσης ἐξεδόθησαν ἐντάλματα συλλήψεως ἐναντίον πέντε ἄλλων μελῶν τῆς «Κόζα Νόστρα», ἐκ τῶν ὁποίων τέσσαρα ἤδη συνελήφθησαν εἰς Φιλαδέλφειαν ὑπὸ πρακτόρων τῆς Ἔφ Μπὶ Ἄϊ, οἱ ὁποῖοι καταζητοῦν τὸν Ἄντζελο Μπρουῦννο. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν αἱ ἀμερικανικαὶ ἀρχαὶ λαμβάνουν μέτρα ἐναντίον ἀτόμων, τὰ ὁποῖα κατέδωσεν ὁ Βαλάτσι εἰς τὰς ἀποκαλύψεις του ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας γερουσιαστικῆς ἐπιτροπῆς ποὺ διενεργεῖ ἀνακρίσεις ἐν σχέσει μὲ τὴν δρᾶσιν τοῦ ὠργανωμένου ἐγκλήματος εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας».

Ἐπιβάλλεται ἐνταῦθα νὰ λεχθῇ ὅτι ὁ Ἄντζελο Μπρουῦννο συνελήφθη ὑπὸ τῶν πρακτόρων τῆς Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ, πλὴν ἀφέθη ἐλεύθερος ἐπὶ ἐγγυήσει 80.000 δολλαρίων (2.400.000 ἑλληνικῶν δραχμῶν). Δύο τηλεγραφήματα ἀπὸ τὴν Οὐάσιγκτων, κατὰ μῆνα Δεκέμβριον τοῦ 1963, δίδουν χαρακτηριστικὰς λεπτομερείας καὶ ἐπὶ τούτων ποὺ δὲν πρέπει νὰ ἀγνοήσωμεν.

Τὸ πρῶτον τηλεγράφημα διαλαμβάνει:

«Ὁ φερόμενος ὡς ἀρχηγὸς τοῦ τμήματος τῆς Φιλαδελφείας τῆς «Κόζα Νόστρα», Ἄντζελο Μπρουῦννο, 53 ἐτῶν, συνελήφθη ἀπὸ τὴν Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ καθ' ἣν στιγμὴν ἀπεβιβάζετο ἀεροπλάνου τῆς Παναμέρικαν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Βοστώνης.

(1) Περὶ τοῦ φοβεροῦ ἐγκληματίου Σιὰμ Τζιανκάνα καὶ περὶ τῆς καταχθονίου Μαφίας τοῦ Σικάγου, εἰδικώτερον, θὰ ὁμιλήσωμεν διεξοδικώτερον εἰς τὴν συνέχειαν τῆς ἐρεύνης μας.

Ὁ Μπροῦννο ἀνεχώρησε χθὲς ἐξ Ἰταλίας, ὅπου εὑρίσκετο ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου. Κατ' αὐτοῦ ἔχει διατυπωθῆ κατηγορία δι' ἐκβιασμούς. Ὁ Μπροῦννο παρέμεινε σιωπηλός, ἐνῶ ὡδηγεῖτο εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ διὰ τὴν λῆψιν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, φωτογράφησιν καὶ ἀνάκρισιν. Εἶναι εἷς ἐκ τῶν 13 ἀτόμων ποὺ κατωνομάσθησαν ὑπὸ τοῦ Τζὸ Βαλάτσι ὡς ἡγέται τῆς εὐρείας γκαγκστερικῆς ὀργανώσεως, ἡ ὁποία εἶναι γνωστὴ ὡς «Κόζα Νόστρα», «Μαφία» ἢ «Συνδικᾶτον».

»Εἰς τηλεφώνημά του ἐξ Εὐρώπης τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην, ὁ Μπροῦννο εἶχε δηλώσει εἰς τὸν ἀνακριτὴν τῆς Φιλαδελφείας ὅτι θὰ ἐπανήρχετο ἐθελοντικῶς εἰς τὴν Ἀμερικήν. Ὡς ἀνεκοίνωσεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ κ. Ἔντγκαρ Χοῦβερ, δέκα ἄλλα ἄτομα ἔχουν συλληφθῆ κατὰ τοὺς δύο προηγουμένους μῆνας ὡς συνεργοὶ τοῦ Μπροῦννο. Κατηγοροῦνται διὰ συνωμοσίαν ἀποσκοποῦσαν εἰς τὴν μετάβασιν ἀπὸ τῆς Πολιτείας τῆς Πενσυλβανίας εἰς Νέαν Ἱερσέην, μὲ σκοπὸν τὴν διανομὴν κερδῶν προερχομένων ἀπὸ ἐκβιασμούς».

Καὶ τὸ δεύτερον:

«Ἐγγύησιν 80.000 δολλαρίων (2.400.000 δραχμῶν) κατέβαλεν ὁ Ἄντζελο Μπροῦννο διὰ νὰ ἀφεθῆ προσωρινῶς ἐλεύθερος, μέχρι τῆς δίκης του, ποὺ θὰ γίνῃ τὸν Ἰανουάριον. Ὁ Ἄντζελο Μπροῦννο, ἕνας ἐκ τῶν «κάπι» (ἀρχηγῶν) τῆς Κόζα Νόστρα, εἶχε συλληφθῆ ὡς γνωστὸν τὴν Παρασκευὴν κατὰ τὴν ἄφιξίν του εἰς Βοστώνην, προερχόμενος ἐξ Ἰταλίας. Μέλος τοῦ «Συμβουλίου τῶν 12» τῆς «Κόζα Νόστρα» ὁ Ἄντζελο Μπροῦννο, εἶχε κατορθώσει μέχρι τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου νὰ μὴ ἔχῃ συγκεκριμένην κατηγορίαν ἐναντίον του, μολονότι ὁ «καταδότης» Τζὸ Βαλάτσι τὸν εἶχε καταγγείλει ὡς ἕνα τῶν ἡγετῶν τῆς ἀμερικανικῆς Μαφίας. Μία διένεξις, ὅμως, μεταξὺ τῆς «οἰκογενείας» (τμήματος) τῆς Κόζα Νόστρα τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τῆς «οἰκογενείας» τῆς Φιλαδελφείας, τῆς ὁποίας ἡγεῖτο ὁ Μπροῦννο, ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ νὰ τὸν ἐνοχοποιήσῃ. Μέλος τῆς «οἰκογενείας» τῆς Νέας Ὑόρκης εἶχε «δανείσει» ποσὸν 12 χιλιάδων δολλαρίων εἰς ἐπιχειρηματίαν τῆς Φιλαδελφείας μὲ τὸν ὑπέρογκον τόκον τῶν 5% ἑβδομαδιαίως. Ὁ Μπροῦννο, ἀγανακτήσας μὲ τὴν ἐπέμβασιν αὐτὴν εἰς τὸ φέουδόν του, ἀπεφάνθη ὅτι διὰ νὰ τιμωρήσῃ τοὺς μαφιόζους τῆς Νέας Ὑόρκης, τὸ δάνειον θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιστραφῆ εἰς αὐτόν, ὁ ὁποῖος θὰ τὸ κρατοῦσε ὡς πρόστιμον. Διὰ νὰ ὑποχρεώσουν ὅμως τὸν δανεισθέντα νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ δάνειον, οἱ ἄνδρες τοῦ Μπροῦννο ἐχρησιμοποίησαν ὄχι μόνον τὴν ἀπειλήν, ἀλλὰ καὶ βίαν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ξυλοκοπήματος. Τὸ θῦμα παρεπονέθη καὶ ἡ Ἀστυνομία εὗρε τὴν εὐκαιρίαν ποὺ ἀνεζήτει. Ἡ ὑπόθεσις ἐπρόκειτο νὰ ἀχθῆ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὅταν ὁ Ἄντζελο Μπροῦννο διέφυγεν εἰς τὴν Ἰταλίαν. Πιεζόμενος ὅμως ἀπὸ τὴν ἰταλικὴν Ἀστυνομίαν ἐπέστρεψεν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ὅπου καὶ συνελήφθη».

Καὶ αἱ ἐνέργειαι τῶν ἀρχῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, συνεπεία τῶν ἀποκαλύψεων Βαλάτσι, συνεχίζονται. Ἕνα τηλεγράφημα ἀπὸ τὸ Σικᾶγον λ.χ., τοῦ Ὀκτωβρίου 1963 καὶ αὐτό, πληροφορεῖ τὰ ἀκόλουθα: «Πράκτορες τῆς Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ προέβησαν χθὲς τὴν νύκτα εἰς τὴν σύλληψιν 12 καταζητουμένων, ἀνηκόντων εἰς τὴν συμμορίαν λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν, ἡ ὁποία ἐλέγχεται ὑπὸ τῆς ἐγκληματικῆς ὀργανώσεως «Κόζα Νόστρα». Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων περιλαμβάνεται καὶ ὁ διάσημος γκάγκστερ Ἀμέρικο Ντεπίττο, ὁ ὁποῖος κατηγγέλθη προσφάτως ὑπὸ τοῦ Τζὸ Βαλάτσι, καταδικασθέντος εἰς θάνατον ὑπὸ τῆς «Κόζα Νόστρα», ὀργανώσεως ἀντιστοίχου τῆς ἰταλικῆς «Μαφίας». Οἱ πράκτορες τῆς Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ κατέσχον ἐπίσης ἓν κιλὸν ἡρωίνης, τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία ὑπολογίζεται εἰς 17.000 δολλάρια. Σημειωτέον ὅτι ὁ κύκλος τῶν ἐργασιῶν τῆς συμμορίας τῶν ἐμπόρων ναρκωτικῶν ἐπεξετείνετο εἰς πολλὰς ἀμερικανικὰς Πολιτείας, τὸ δὲ ὕψος τῶν συναλλαγῶν των ἀνήρχετο εἰς 30.000.000 δολλάρια. Τὰ ναρκωτικὰ προήρχοντο κυρίως ἐκ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας καὶ εἰσήγοντο εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας μέσω τοῦ Καναδᾶ». Ἄλλο, δέ, ἐκ τῆς πληθώρας τῶν τηλεγραφημάτων, ὁμιλεῖ λακωνικώτατα περὶ ἀνακοινώσεως

τοῦ διευθυντοῦ Ἀστυνομίας τοῦ Ντητρόϊτ (Μίτσιγκαν), κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνακοίνωσιν τὸ συνδικᾶτον τοῦ ἐγκλήματος ἐκεῖ ἔχει ἐτήσια καθαρὰ κέρδη 150 ἑκατομμύρια δολλάρια (4.500.000.000 ἑλληνικῶν δραχμῶν) ἀπὸ τὰς διαφόρους παρανόμους δραστηριότητάς του. Ἂς σημειωθῇ ἀκόμη ὅτι κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Σικάγου, ὁ ἡλικίας 53 ἐτῶν Σὰμ Τζιανκάνα θεωρεῖται ὡς φυσικὸς διάδοχος τοῦ Ἄλ Καπόνε καὶ ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐγκληματίας τοῦ Σικάγου. Ὁ ἀρχικακοποιὸς αὐτός, ὁ ὁποῖος ἀπέκτησε παρανόμως ἑκατομμύρια δολλαρίων, κυκλοφορεῖ μὲ ρὸλς «Κάντιλακ» καὶ χαρίζει μικροτέρας «Κάντιλακ» εἰς τοὺς φίλους του, ἔχει δὲ διατελέσει διαρρήκτης, λαθρέμπορος οἰνοπνευματωδῶν καὶ καρκωτικῶν, «ἐκτελεστής» κ.λ.

Εἰς μίαν κατάθεσίν του ὁ Βαλάτσι ἀποκαλύπτει ὅτι ὅλα τὰ μέλη τῆς «Κόζα Νόστρα» (6.000 περίπου), ἀσχολοῦνται μὲ μεγάλας ἢ μικρὰς ἐπιχειρήσεις, τὰς ὁποίας χρησιμοποιοῦν διὰ νὰ καλύπτουν τὴν ἄλλην παράνομον δραστηριότητά των. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς ἔχουν εἰσοδήματα πολυεκατομμυριούχων. Ὁ ἴδιος μάλιστα ὁ Βαλάτσι, παρουσιαζόμενος ὡς νομοταγὴς πολίτης μὲ ἰδιόκτητον ἐμπορικὸν κατάστημα, ἐδέχετο τακτικὰ ἐπισκέψεις ἐκπροσώπων τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων, οἱ ὁποῖοι ἤρχοντο νὰ ὑποστηρίξουν ἐνώπιόν του δίκαια αἰτήματα τῶν ὑπαλλήλων του. Δὲν εἶχε τότε παρὰ νὰ κάμῃ ἕνα ἁπλοῦν τηλεφώνημα εἰς τὸν φίλον του Τζόννυ Ντίο, ἕναν ἀπὸ τὰ μεγάλα στελέχη τῆς Μαφίας, καὶ ποτὲ πλέον δὲν εἶχεν ἐνοχλήσεις ἀπὸ τὰ συνδικάτα ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων του . . .

***

Παράλληλα μὲ τὸν Βαλάτσι, ἀπὸ τὴν Γερουσίαν ἐξητάσθη πλὴν τῶν ἄλλων καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς ἐγκληματολογικῆς ὑπηρεσίας τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁ ὁποῖος ἔδωσε πλῆθος στοιχείων σχετικῶς μὲ τὴν «Κόζα Νόστρα». Ὁ Βαλάτσι περιωρίζετο εἰς τὸ νὰ ἐπιδοκιμάζῃ κάθε τόσον τὴν κατάθεσιν τοῦ ἀνωτέρου ἀστυνομικοῦ, ὁ ὁποῖος ἐδήλωσεν ὅτι χάρις εἰς τὰς ὁμολογίας τοῦ παλαιμάχου ἀρχιγκάγκστερ ἔγινε κατορθωτὸν νὰ ἐξακριβωθῇ ὁ ἀκριβὴς ρόλος πολλῶν μελῶν τῆς ἀμερικανικῆς Μαφίας. Ἡ δήλωσις αὐτὴ καθίσταται ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρουσα καὶ δικαιολογεῖ τὴν μεγάλην σημασίαν ποὺ ἀπεδόθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὰς ἀποκαλύψεις Βαλάτσι. Περισσότερον ὅμως καταδεικνύει τὴν σοβαρότητα τῶν ἀποκαλύψεων αὐτῶν τὸ ὅτι ὁ ἴδιος ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀειμνήστου προέδρου τῶν Η.Π.Α., ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Ρόμπερτ Κέννεντυ, παρέστη κατὰ τὴν πρώτην ἐξέτασιν τοῦ Βαλάτσι καὶ ἔδωσε λεπτομερῆ μάλιστα κατάθεσιν πρὶν ἀπὸ τὸν ἀστυνομικὸν ἐπιθεωρητὴν Νέας Ὑόρκης κ. Μάϊκαελ Μόρφυ. Ὁ κ. Κέννεντυ ἐχαρακτήρισε κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἐκείνην τὴν ἀπόφασιν τοῦ Βαλάτσι, ὅπως συνεργασθῇ μὲ τὴν ἐξουσίαν, ὡς ἐπιτυχίαν τῶν ὁμάδων διώξεως τοῦ ἐγκλήματος ποὺ ὠργάνωσεν ὁ ἴδιος ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του ὡς ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης. Πέραν αὐτῶν, δύο τηλεγραφήματα ἀπὸ τὴν Οὐάσιγκτων καὶ τὴν Νέαν Ὑόρκην εἶναι πολὺ εὔγλωττα τῶν ἀπόψεων τοῦ Ἀμερικανοῦ ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ἀπόψεων ποὺ εἶδαν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἐξ αἰτίας τῶν ἀποκαλύψεων Βαλάτσι. Ἀναφέρεται σχετικῶς εἰς τὸ πρῶτον τηλεγράφημα:

«Ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς Δικαιοσύνης κ. Ρόμπερτ Κέννεντυ ἐχαρακτήρισε τὸ ὠργανωμένον ἔγκλημα εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὡς «μεγάλην ἐπιχείρησιν». Καταθέτων ἐνώπιον ὑποεπιτροπῆς τῆς Γερουσίας σχετικῶς μὲ τὴν ἐφιαλτικὴν κατάστασιν ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς τὰς μεγαλοπόλεις, λόγω τῆς δράσεως «ἰδιωτικῆς κυβερνήσεως» τοῦ «συνδικάτου τοῦ ἐγκλήματος», ὁ κ. Κέννυντυ ὑπεγράμμισεν ὅτι ἡ «Κόζα Νόστρα» τρομοκρατεῖ ὁλόκληρον τὴν Ἀμερικήν. Ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς Δικαιοσύνης ἀπεκάλυψεν ὅτι ἡ «Κόζα Νόστρα» διοικεῖται ὑπὸ 9μελοῦς ἢ δωδεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἕκαστον μέλος τῆς ὁποίας ἐλέγχει ὡρισμένην περιοχὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν . .»

(Συνεχίζεται)

Η ΒΡΑΧΥΧΡΟΝΙΟΣ ΚΡΑΤΗΣΙΣ
— ΔΥΟ ΝΕΑ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ —

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. ΔΗΜ. Δ. ΜΥΛΩΝΑ

Ἕνα νέον σωφρονιστικὸν σύστημα ἐφαρμόζεται εἰς τὸ Βέλγιον, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὸ στάδιον τοῦ πειραματισμοῦ καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνάγκη νὰ μελετηθῇ καὶ ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς πλευρᾶς. Πρόκειται διὰ τὴν προσπάθειαν ποὺ καταβάλλεται διὰ νὰ ἀποφεύγουν τὰς δυσαρέστους συνεπείας οἱ κατάδικοι εἰς βραχυχρονίους κρατήσεις ποὺ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων διὰ πταισματικὰς κυρίως παραβάσεις.

Κατὰ τὸ βελγικὸν σύστημα, ἡ ἐκτέλεσις τῶν βραχυχρονίων ποινῶν φυλακίσεως μέχρι 2 μηνῶν, ἀναστέλλεται, ἐκτὸς ἐλαχίστων περιπτώσεων, διὰ τοὺς αὐτουργοὺς κατηγορίας ἐγκλημάτων, διὰ τοὺς ὁποίους ἐφαρμόζεται τὸ μέτρον τῆς κρατήσεως κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, Σάββατον καὶ Κυριακήν, ὡς καὶ τῆς κρατήσεως κατὰ τὰς ἑορτὰς καὶ τὰς ἡμέρας ἀδείας.

Ἡ δευτέρα καινοτομία μὲ τὴν ὀνομασίαν «ἡμι-κράτησις», ἀφορᾶ καταδίκους ποινῆς φυλακίσεως μέχρι 3 μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον καὶ ἐφαρμόζεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς. Κατὰ τὸ σύστημα αὐτὸ ὁ κατάδικος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας ἀσκεῖ τὰς συνήθεις ἐπαγγελματικὰς ἀσχολίας του καὶ μετὰ τὸ τέρμα αὐτῶν μεταβαίνει καὶ ἐγκλείεται εἰς τὰς φυλακάς.

Τόσον τὸ πρῶτον, ὅσον καὶ τὸ δεύτερον σύστημα ἐκτίσεως τῆς ποινῆς ἐφαρμόζεται ἐφ' ὅσον ἀποδεχθῇ τοῦτο ὁ κατάδικος, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἔκτισιν τῆς ποινῆς του ὡς καὶ οἱ λοιποὶ κατάδικοι. Ὅρος ἀπαράβατος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν οἱουδήποτε ἐκ τῶν ἀνωτέρω συστημάτων, εἶναι ἡ τακτικὴ ἐργασία τοῦ καταδίκου, τοῦ μέτρου μὴ ἐφαρμοζομένου ἐν περιπτώσει ἀνεργείας ἢ ἀδείας.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνωτέρω μέτρων, σκοπὸν ἔχει τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν παροχὴν τῶν δυνατοτήτων εἰς τὸν κατάδικον νὰ σωφρονισθῇ διὰ τῆς μειώσεως τῶν μειονεκτημάτων ἐκ τῆς φυλακίσεως, τόσον διὰ τὴν οἰκογένειάν του, ὅσον καὶ τὰς γενικωτέρας κοινωνικὰς συνεπείας.

Ὁ σκοπὸς τῆς βραχυχρονίου φυλακίσεως εἶναι, κατὰ πρῶτον λόγον, ἐκφοβιστικός. Ὁ παραβάτης τοῦ νόμου πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἐφ' ὅσον ὑποπέσῃ εἰς ἀδίκημα θὰ τιμωρηθῇ καὶ θὰ στερηθῇ τῆς ἐλευθερίας του. Ἀλλὰ ἡ φυλάκισις, ἔστω καὶ βραχυχρόνιος, σημαίνει διὰ τὸν κατάδικον ἀπώλειαν τῆς ἐργασίας του καὶ διακοπὴν τῶν εὐεργετημάτων τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δι' αὐτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του, ὡς μὴ ἐργαζομένου. Πλέον αὐτοῦ ,ὁ κατάδικος στιγματίζεται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν τέκνων του καὶ τοῦ περιβάλλοντός του. Διὰ νὰ μειωθοῦν ἢ καὶ εἰσέτι νὰ ἐξαλειφθοῦν ὁλοσχερῶς τὰ μειονεκτήματα αὐτά, ἐλήφθησαν τὰ ἀνωτέρω μέτρα, παραλλήλως μὲ τὴν μελέτην τοῦ ὅλου θέματος τῆς ἐκτελέσεως τῆς βραχυχρονίου ποινῆς. Τὸ θέμα ἀπησχόλησε καὶ τὸ 12ον Διεθνὲς Ποινικὸν καὶ Σωφρονιστικὸν Συνέδριον τῆς Χάγης καὶ τὴν εὐρωπαϊκὴν ὁμάδα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν πρόληψιν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τὰς θρησκευτικὰς ὀργανώσεις πολλῶν χωρῶν. Καὶ τὸ συμπέρασμα τῶν ἐπὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου διασκέψεων ἦτο ὅτι, παρὰ τὰ μειονεκτήματα, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καταργηθοῦν ὁλοσχερῶς αἱ βραχυχρόνιοι ποιναὶ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπιβάλλεται οἱ κατάδικοι βραχυχρονίων ποινῶν νὰ τυγχάνουν εἰδικῆς σωφρονιστικῆς μεταχειρίσεως καὶ νὰ τοποθετῶνται εἰς «ἀνοικτὰ» σωφρονιστικὰ καταστήματα.

Ἤδη ἡ κράτησις εἰς ἀνοικτὰς φυλακὰς ἢ ὑπὸ δοκιμασίαν, ἐφαρμόζεται εἰς Γαλλίαν, Ἀγγλίαν, Γερμανίαν, Βέλγιον, Δανίαν καὶ ἀλλαχοῦ, τὰ πορίσματα δὲ τῶν παρατηρήσεων μελετῶνται ὑπὸ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐγκληματολογικῶν προβλημάτων τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

Θὰ εἶναι κάπως πρόωρον τὰ μέτρα αὐτὰ νὰ ἐφαρμοσθοῦν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἐφαρμογή των, κατὰ πρῶτον λόγον, προϋποθέτει κατάλληλα σωφρονιστικὰ κτίρια καὶ εἰδικευμένον προσωπικόν. Πέραν αὐτοῦ τόσον ἡ ἡμικράτησις τοῦ καταδίκου, ὅσον καὶ ἡ κατὰ τὸ Σάββατον—Κυριακὴν κράτησις, προϋποθέτει σωφρονιστικὰ καταστήματα ἐγγὺς τῆς κατοικίας καὶ ἐργασίας τοῦ καταδίκου, ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ συνέχισις τῆς ἐργασίας αὐτοῦ. Καὶ παρόμοιόν τι δὲν εἶναι δυνατὸν σήμερον διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς, τὸ μέτρον τῆς ἐκτίσεως τῶν βραχυχρονίων ποινῶν, ἔχει ἐξετασθῆ καὶ ἐξετάζεται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων σωφρονιστικῶν καὶ δικαστικῶν ὑπηρεσιῶν. Πολιτεία, Δικαιοσύνη καὶ Σωφρονιστικὴ Ὑπηρεσία, ἔχουν καταλήξει καὶ ἐφαρμόζουν τὸ σύστημα τῆς ἀναστολῆς τῆς ποινῆς «λόγω τοῦ προτέρου ἐντίμου βίου». Ἡ ἀναστολὴ ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου καὶ εἰς περίπτωσιν νέου ἀδικήματος, ἐντὸς τοῦ χρόνου τῆς ἀναστολῆς, ὁ κατάδικος κρατεῖται καὶ διὰ τὴν ἀνασταλεῖσαν κράτησιν ἢ φυλάκισιν.

Δεύτερον σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζεται εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὰς βραχυχρονίους ποινάς, εἶναι ἡ μετατροπὴ τούτων, διὰ ὁριζόμενα ἀδικήματα, εἰς χρηματικάς, ἀναλόγως μὲ τὴν οἰκονομικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ καταδικαζομένου. Τὸ μέτρον τοῦτο, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ πλεονεκτήματα ποὺ ἔχει, νὰ ἐξαλείφῃ δηλαδὴ τὰ μειονεκτήματα ἐκ τῆς κρατήσεως, ἔχει καὶ τὰ μειονεκτήματά του. Κατ' ἀρχὴν τοῦ μέτρου τούτου ὠφελοῦνται οἱ δυνάμενοι νὰ πληρώσουν τὴν ἐπιβληθεῖσαν ποινήν. Τὸ πλῆθος τῶν ἀπόρων, τῶν ἀνέργων, τῶν ἀγροτῶν καὶ ἐργατῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ καταβάλουν τὴν χρηματικὴν ποινήν, ἐγκλείονται εἰς τὰς φυλακάς. Οὕτω τὸ μέτρον αὐτὸ τῆς γενικῆς ἐφαρμογῆς εἶναι προνόμιον τῶν ὀλίγων πλουσίων, οἱ ὁποῖοι μάλιστα καὶ κάμνουν πολλὰς φορὰς κατάχρησιν αὐτοῦ.

Ἀποτέλεσμα αὐτοῦ εἶναι ὅτι σήμερον κρατοῦνται εἰς τὰς φυλακὰς ἄτομα διὰ μικρὰς ποινάς, ἤτοι διότι δὲν κατέβαλον τὰς εἰσφοράς των εἰς ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα ἢ τὴν δόσιν διὰ τὴν ἀγορὰν εἴδους τινός. Φυσικὰ τοῦτο, ἐκτὸς τοῦ ἐγκλεισμοῦ εἰς τὴν φυλακὴν μὲ τὰ γνωστὰ ἐπακόλουθα, ἔχει καὶ κοινωνικὸν ἀντίκτυπον καὶ ἀπώλειαν τῆς ἐργασίας, ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ὁποίας θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ καταβολὴ τῆς δόσεως ἢ εἰσφορᾶς καὶ ἡ συντήρησις τῆς οἰκογενείας.

Τὸ θέμα τοῦ σωφρονισμοῦ εἶναι κυρίως θέμα κοινωνικόν. Ἡ Πολιτεία, διὰ τῶν ἐπιβαλλομένων ποινῶν, σκοπὸν ἔχει νὰ νουθετήσῃ καὶ καταστήσῃ ὑγιᾶ κοινωνικὰ κύτταρα τὰ τυχὸν παρεκτραπέντα ἄτομα. Ὥστε αἱ μικροπαραβάσεις καὶ τὰ πταίσματα δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀφορμὴ ὥστε τὸ ἄτομον νὰ ἀπολέσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὸ κοινωνικὸν σύνολον καὶ νὰ ἐδραιώνῃ τὴν κρατοῦσαν πεποίθησιν εἰς τὰς λαϊκὰς μάζας «ὅτι οἱ νόμοι ἔχουν γίνει μόνον διὰ τοὺς φτωχούς». Καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν πρέπει νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ παντὸς ἁρμοδίου.

ΔΗΜ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδόν των.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ ΤΡΟΧΑΙΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. **Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ**

Ὅλαι αἱ σύγχρονοι ἀστυνομικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ τῶν μικροτέρων Κρατῶν, ἔχουν ἱδρύσει ε ἰ δ ι κ ὰ ς ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας, τῶν ὁποίων κύριον καὶ μοναδικὸν ἔργον εἶναι ἡ σπουδὴ λυσιτελῶν μέτρων καὶ ἡ ἐπίβλεψις τῆς τηρήσεως τῶν περὶ τῆς τροχαίας κινήσεως σχετικῶν διατάξεων. Εἰς πολλὰς ὅμως μεγαλοπόλεις ὑπάρχει καὶ εἰδικωτέρα ὑπηρεσία, ἡ ὁμὰς ἀνδρῶν, ἥτις ἀσχολεῖται μ ό ν ο ν μὲ τὴν διερεύνησιν τῶν πάσης φύσεως τροχαίων ἀτυχημάτων, ἰδιαιτέρως τῶν περιπτώσεων ἐκείνων εἰς ἃς ἐφονεύθη ἄτομόν τι καὶ ὁ δράστης καὶ τὸ μέσον εἶναι ἄγνωστα. Ἡ ἐπιτυχὴς ὅμως διερεύνησις τοῦ τόπου τροχαίου ἀτυχήματος προϋποθέτει (ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἐγκλήματα) γνώσεις ἐρειδομένας ἐπί τε τῆς θεωρητικῆς ἀστυνομικῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ εἰδικωτέρων γνώσεων, τοὐτέστιν μηχανικῆς, ὁδηγήσεως αὐτοκινήτου κ.λ. καὶ ἐπὶ τῆς ἀστυνομικῆς πείρας. Ἔχει μεγάλην βεβαίως σημασίαν νὰ δύναται ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος νὰ ἐνεργήσῃ α ὐ τ ο ψ ί α ν, νὰ π ι σ τ ε ύ ῃ εἰς τὴν μεγάλην αὐτῆς ἀξίαν, νὰ γνωρίζῃ τ ὶ δ έ ο ν ν ὰ ἀ ν α ζ η τ ή σ ῃ, π ο ῦ θ ὰ τ ὸ ἀ ν α ζ η τ ή σ ῃ καὶ πῶς θὰ δ ι ε ρ ε υ ν ή σ ῃ, θὰ π ε ρ ι σ υ λ λ έ ξ ῃ, θὰ δ ι α σ φ α λ ί σ ῃ, θὰ σ υ σ κ ε υ ά σ ῃ τὰ ἴχνη, μέχρι ποίου βαθμοῦ δύναται νὰ τὰ ἀξιοποιήσῃ καὶ τὶ νὰ προσδοκᾶ ἐξ αὐτῶν, ποίαν ἐρώτησιν, πότε καὶ πῶς δέον νὰ τὴν ὑποβάλῃ εἰς τὸν κατηγορούμενον ἢ εἰς τὸν ὕποπτον ἢ εἰς τὸν μάρτυρα, ἀλλὰ καὶ π ῶ ς λ ε ι τ ο υ ρ γ ε ῖ καὶ κ ι ν ε ῖ τ α ι ἓν αὐτοκίνητον καὶ ποῖοι ν ό μ ο ι τὸ διέπουν.

Οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων ὅταν ὁμιλοῦν περὶ ἑνὸς αὐτοκινητιστικοῦ ἀτυχήματος ἐννοοῦν π.χ. ὅτι εἰς μίαν ὁδὸν ἓν αὐτοκίνητον προσέκρουσεν ἐπὶ δένδρου, τοίχου, περιπτέρου ἢ ἔπεσεν ἐντὸς χάνδακος, ἢ συνεκρούσθη μὲ ἓν ἄλλο αὐτοκίνητον ἢ ἐτραυμάτισεν ἢ ἐφόνευσεν ἄτομον ἢ ἄτομα κ.λ. Ἀλλ' ὅ,τι βλέπουν εἶναι τὸ τέλος, δὲν γνωρίζουν τὶ προηγήθη. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀνεκτὰ διὰ τοὺς πολλούς, οὐχὶ ὅμως καὶ διὰ τοὺς ἐντεταλμένους μὲ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν θεμάτων τῆς τροχαίας κινήσεως. Ὁ διερευνητὴς πρέπει νὰ ε ἰ κ ά σ ῃ τὴν αἰτίαν, νὰ τὴν δ ι α π ι σ τ ώ σ ῃ καὶ νὰ τὴν ἀ π ο δ ε ί ξ ῃ. Ἐνίοτε ἡ κυρία αἰτία δὲν εἶναι πρώτη, οὐδὲ τελευταία.

Βεβαίως οἱ περισσότεροι τῶν ἀνθρώπων γνωρίζουν νὰ διακρίνουν ἓν αὐτοκίνητον ἀπὸ μίαν ἅμαξαν καὶ εἰς τὶ τοῦτο χρησιμοποιεῖται, ἀλλ' ἐκεῖνος ὅστις τὸ ἐ σ χ ε δ ί α σ ε, τὸ κ α τ ε σ κ ε ύ α σ ε, τὸ ἐ δ ο κ ί μ α σ ε ν ἢ τὸ ἐ π ι δ ι ώ ρ θ ω σ ε γνωρίζει πολὺ περισσότερα.

Διὰ νὰ μὴν χάνεται π ο λ ύ τ ι μ ο ς χ ρ ό ν ο ς, νὰ μ ὴ δ ι α π ρ ά τ τ ω ν τ α ι σ φ ά λ μ α τ α ἢ π α ρ α λ ε ί π ω ν τ α ι ἐ π ι β α λ λ ό μ ε ν α ι ἐ ν έ ρ γ ε ι α ι, ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἐχούσας ἀνάγκην τ α χ υ τ ά τ η ς ἐ ν ε ρ γ ε ί α ς περιπτώσεις, καλὸν εἶναι εἰς τὰς ἐν λόγω ὑπηρεσίας, νὰ ὑπάρχουν σχέδια μὲ τοὺς βασικοὺς κανόνας περὶ τοῦ τὶ δ έ ο ν γ ε ν έ σ θ α ι καὶ ὑ π ό τ ι ν ω ν.

Διὰ τῆς ὑπάρξεως, βεβαίως, ἔστω καὶ πλήρους καὶ καταλλήλου σχεδίου δὲν αἴρονται ὅλαι αἱ δυσχέρειαι, διότι καὶ τοῦτο δέον νὰ προσαρμόζεται, κατὰ τὴν πρόοδον τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νέων ἐξ αὐτῆς προκυπτόντων διδαγμάτων καὶ περιστατικῶν.

Καὶ αἱ ἀστυνομικαὶ ὑπηρεσίαι τῆς τροχαίας κινήσεως, ὡς εἰκός, εἶναι δημιουργήματα τοῦ συγχρόνου τρόπου καὶ μέσων ζωῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ ἱδρύθησαν ἐκ τῆς ἀ δ η ρ ί τ ο υ ἀνάγκης. Ἀδιάβλητοι στατιστικαὶ πλείστων κρατῶν, ὡς φέρ' εἰπεῖν

τῆς Γαλλίας (ὅρ. Int. Crim. Pol. Review Apr. 1960 Pag. 109), καταδεικνύουν ὅτι οἱ θάνατοι εἰς τὴν Γαλλίαν προέρχονται: α) ἀπὸ τὰς καρδιακὰς παθήσεις, β) ἀπὸ τὸν καρκίνον καὶ γ) ἀπὸ τὰ αὐτοκινητιστικὰ ἀτυχήματα. Εἰς τὴν Ἀμερικήν, λόγω τοῦ μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ κυκλοφορίας αὐτοκινήτων (ἓν αὐτοκίνητον ἀνὰ δύο κατοίκους, ἐνῶ εἰς ἡμᾶς ἓν ἀνὰ ἑξακοσίους), οἱ θάνατοι ἐξ αὐτῶν κατ' ἔτος ἀνέρχονται εἰς κατὰ πολὺ μεγαλύτερον ἀριθμόν, ἤτοι: τὸ 1920 εἰς 10,3%, τὸ 1930 εἰς 26,7%, τὸ 1960 εἰς 20,6%, τοὐτέστιν ἐφονεύθησαν τὸ ὅλον 37.160 ἄτομα. Ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς 1.400.000, καὶ ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία ἐζημιώθη 7 δισεκατομμύρια δολλαρίων. Κύριαι αἰτίαι: 50% ἡ μέθη τῶν ὁδηγῶν ἢ τῶν διαβατῶν, 33% ἡ ὑπερβολικὴ ταχύτης (ὅρ. Statistical Abstract of the United States. 1961 καὶ F.B.I. Bulletin December 1962).

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὸ 1938 ἐφονεύθησαν 6.500, ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς 50.000 καὶ ἐλαφρότερον 175.000. Τὸ 1961 ἐφονεύθησαν 6.900, ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς 84.900 καὶ ἐλαφρότερον 257.900 (ὅρ. Annual Report on Road Accidents. G.R. 1961). Εἰς τὴν Γερμανίαν φονεύονται κατ' ἔτος 14.000 ἄτομα, ὡς ἀναφέρει ὁ καθηγητὴς H.H. Jescheck εἰς τὴν Int. Crim. Police Review pag. 193 τεῦχος 159 Nov. 1962 (Νεκροὶ 1959 (12.707), 1960 (13.237), 1961 (13.233).

Κατὰ τὴν στατιστικὴν τῆς Διευθύνσεως τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἥτις συντάσσεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δελτίου διαπραχθέντος ἀδικήματος, ἐπομένως δὲν περιλαμβάνονται αἱ περιπτώσεις αἱ ὁποῖαι συνεβιβάσθησαν ἢ ἦσαν πταῖσμα ἐκ τροχαίων ἀτυχημάτων, ἔχομεν: θανάτους 349, σοβαροὺς τραυματισμοὺς 975, ἐλαφροὺς τραυματισμοὺς 2.269. Τὰ ἀνωτέρω τροχαῖα ἀτυχήματα προὐκλήθησαν ἀπὸ ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα 997, ταξὶ 139, λεωφορεῖα 344, φορτηγὰ 788, μοτοσακὸ 555, ποδήλατα 65, τραῖνα 12, ἁμάξας 32.

Ὡς δὲ ἔχουν τὰ πράγματα, δύναταί τις νὰ προβλέψῃ μὲ ἀσφάλειαν ὅτι τὰ αὐτοκινητιστικὰ ἀτυχήματα αὐξάνουν, συνεπείᾳ καὶ τῆς αὐξήσεως τῆς κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων.

Κατὰ τὸ ἀπώτατον παρελθὸν διὰ τὰς πλείστας χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς καὶ νῦν διὰ τὴν ἡμετέραν, ἡ ἀλλαγὴ γενικῶς τῶν ὅρων τῆς ζωῆς, εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα καὶ τὴν ἀλλαγὴ τῶν μεθόδων τελέσεως τῶν ἐγκλημάτων, συνεπείᾳ, ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ ὑπὸ τῶν κακοποιῶν τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν προόδων, ἀφ' ἑτέρου δὲ λόγω τῆς δημιουργίας τῶν μεγαλοπόλεων μὲ τὰ ἑκατομμύρια τῶν κατοίκων καὶ τὰ ἄφθονα καὶ ταχύτατα μεταφορικὰ μέσα. Τούτων ἕνεκα κατέστη καὶ τότε ἀναγκαία ἡ ἵδρυσις εἰδικῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν ὀνομαζομένων ἔκτοτε «τμημάτων ἀσφαλείας». Εἰς τὰς ὑπηρεσίας ἀσφαλείας τῶν περισσοτέρων Κρατῶν ἐτοποθετοῦντο τὰ πλέον ἐπίλεκτα καὶ τὰ θεωρούμενα ὡς τὰ πλέον ἱκανὰ ἀστυνομικὰ στελέχη καὶ τοὺς παρείχοντο ἄφθονα ὑλικὰ μέσα καὶ ἠθικαὶ ἀμοιβαὶ πρὸς τελεσφορωτέραν ἀντιμετώπισιν τῆς δυσκόλου ὄντως ἀποστολῆς των. Τὸ μέτρον τοῦτο τηρεῖται εἰσέτι εἰς πολλὰς χώρας.

Λέγω ὅμως εἰς πολλάς, διότι τοὺς ἔχοντας τὴν εὐθύνην τῆς ἀστυνομεύσεως τῶν ἐν λόγω μεγαλοπόλεων, μὲ τὰ πέντε καὶ δέκα ἑκατομμύρια κατοίκων, δὲν τοὺς ἀπασχολεῖ, κυρίως, καὶ μόνον, ὡς παλαιότερον, τὸ ζήτημα τῆς προλήψεως καὶ ἀνακαλύψεως τῶν δραστῶν καὶ ἀγνώστων ἐγκλημάτων (διαρρήξεων, ληστειῶν, ἀπατῶν κ.λ.), ὅσον τοὺς ἀπασχολεῖ:

1) Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τῆς κυκλοφορίας καὶ τοῦ ἀμέσως μὲ αὐτὸ συνδεδεμένου θέματος τῆς προλήψεως καὶ ἐλαττώσεως τῶν πάσης φύσεως τροχαίων ἀτυχημάτων.

2) Ἡ διερεύνησις τοῦ τόπου τελέσεως τοῦ τροχαίου ἀτυχήματος, ἐπὶ τῷ

σκοπῶ ἀνακαλύψεως τοῦ ἀγνώστου αὐτοκινήτου, δι' οὗ μετὰ τὸ ἀτύχημα ὁ δράστης ἐξηφανίσθη.

3) Ἡ ἀπόδειξις τῆς ἐνοχῆς τοῦ γνωστοῦ αὐτοκινήτου καὶ τοῦ ὁδηγοῦ αὐτοῦ, ὁσάκις οὗτος ἀρνεῖται πᾶσαν εὐθύνην.

4) Ἡ ἐπίβλεψις τῆς τηρήσεως παρὰ πάντων, τῶν περὶ τὴν κυκλοφορίαν διατάξεων.

Ἂν ἐμβαθύνωμεν εἰς τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν θέμα, ἡ τάσις αὕτη, ἔν τινι μέτρῳ, εἶναι δεδικαιολογημένη, διότι τὰ ὑλικὰ ἀγαθά, ἀντικαθίστανται, ἄλλοτε ταχέως, ἄλλοτε βραδέως, οἱονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ μέγεθος αὐτῶν. Ἡ ζωὴ ὅμως τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἀντικαθίσταται, δὲν εἶναι ὑλικὸν ἀγαθόν, δὲν ὑπάρχει μέτρον ἐκτιμήσεώς της, διὸ καὶ εἶναι ἀνεκτίμητος, εἶναι ἱερά. Ἑπομένως δικαιοῦται νὰ κατέχῃ καὶ τὰ πρωτεῖα. Σήμερον, λοιπόν, εἰς ὡρισμένα Κράτη οἱ πλέον ἱκανοὶ ἀστυνομικοὶ ὡρισμένων μεγαλοπόλεων, ἀσχολοῦνται μὲ τὰ προβλήματα τῆς κυκλοφορίας τῶν πεζῶν καὶ τροχοφόρων καὶ μὲ τὰ θέματα τὰ σχετιζόμενα μὲ τὰ τροχαῖα ἀτυχήματα, τῶν ὁποίων ὁ δράστης εἶναι ἄγνωστος ἢ μὲ τὴν διακρίβωσιν τῆς εὐθύνης ἢ τοῦ βαθμοῦ αὐτῆς, ἥτις βαρύνει τὸ ὡρισμένον ἄτομον. Τὰ θέματα ὅμως τῆς τροχαίας κινήσεως τά τε θεωρητικὰ καὶ πρακτικὰ διὰ τὸν ἐπιληφθέντα τῆς ὑποθέσεως ἀστυνομικόν, περιλαμβάνουν γενικὴν καὶ λεπτομερειακὴν ἐξέτασιν τῶν κυκλοφοριακῶν συνθηκῶν τοῦ τόπου εἰς ὃν συνέβη τὸ ἀτύχημα. Ἡ αὐτοψία—διερεύνησις—ἀπαιτεῖ πολλάκις ταχύτητα ἐνεργείας, ἐπισήμανσιν γεγονότων, ἐκτίμησιν καὶ περιγραφὴν αὐτῶν, προφύλαξιν τῶν ἰχνῶν, φωτογράφησιν καὶ σχεδιαγράφησιν, σκέψιν, ποῖαι ἐρωτήσεις, τίνι τρόπῳ καὶ πότε αὗται δέον νὰ ὑποβληθοῦν.

Περὶ τῶν ἐν λόγῳ θεμάτων, ἐννοεῖται, ἔχουν ἀσχοληθῆ καὶ ἔχουν δημοσιεύσει ἐξαιρετικὰς μελέτας Πανεπιστήμια, ἄτομα διαθέτοντα εἰδικὰς τεχνικὰς γνώσεις, ἐργοστάσια κατασκευῆς αὐτοκινήτων καὶ εἰδικώτερον αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρεῖαι τροχαίων ἀτυχημάτων.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἠρύσθη τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔκρινε κατάλληλα καὶ ἀπαραίτητα διὰ νὰ τὸν βοηθήσουν εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὴν παροῦσαν μελέτην του, ὅσον δύναται τελειοτέραν καὶ ἁπλουστέραν.

Ὁ ἐπιληφθεὶς τῆς διερευνήσεως τροχαίου ἀτυχήματος ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος μεταξὺ τῶν ἄλλων, δέον νὰ γνωρίζῃ:

1) Τοὺς τύπους τῶν αὐτοκινήτων, 2) νὰ δύναται νὰ περιγράψῃ τὸν ὁδηγόν, τὸ θῦμα, 3) νὰ δύναται, διὰ τῆς ἀνακρίσεως, νὰ ἐπιβεβαιώσῃ ἢ διαψεύσῃ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ ὁδηγοῦ ἢ τοῦ θύματος ἢ τῶν μαρτύρων, 4) νὰ δύναται νὰ καθορίσῃ τὴν ταχύτητα ἐκ τῆς σπουδῆς τῶν ἰχνῶν τῶν ἐλαστικῶν, συνεπείᾳ χρήσεως τῆς τροχοπέδης, 5) νὰ δύναται νὰ περιγράψῃ καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς ζημίας τοῦ αὐτοκινήτου, 6) νὰ δύναται νὰ σχεδιαγραφήσῃ εἰς μεγάλην ἔκτασιν τὸν ὅλον χῶρον τοῦ τροχαίου ἀτυχήματος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργήσῃ μετὰ προσοχῆς καταμέτρησιν: α) τοῦ ὅλου πλάτους τῆς ὁδοῦ καὶ ἐπὶ τῆ βάσει αὐτοῦ νὰ καθορίσῃ τὸν κεντρικὸν ἄξονα. (Εἰς ὡρισμένας ὁδοὺς ὁ κεντρικὸς ἄξων εἶναι διὰ ἐγχρώμου λωρίδος σημειούμενος), β) νὰ καταμετρήσῃ τὴν ἀπόστασιν τοῦ ἐμπροσθίου δεξιοῦ τροχοῦ ἀπὸ τὸ δεξιὸν ρεῖθρον, γ) νὰ καταμετρήσῃ τὴν ἀπόστασιν τοῦ ὀπισθίου τροχοῦ ἀπὸ τὸ δεξιὸν ρεῖθρον.

Διὰ τῶν καταμετρήσεων τῆς β' καὶ γ' παραγράφου, ἀποσκοπεῖται νὰ διαπιστωθῇ ἂν τὰ συγκρουσθέντα ὀχήματα ἠκολούθουν κανονικὴν πορείαν ἢ ποῖον ἐξ αὐτῶν εἶχε παρεκκλίνει. Δέον νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι ἡ σχεδιαγράφησις δύναται νὰ ἀπεικονίσῃ καλύτερον ἀπὸ τὴν φωτογραφίαν τὴν ὅλην σκηνήν. Δυνάμεθα βεβαίως νὰ τὴν φωτογραφήσωμεν ἂν ὑπάρχῃ σημεῖον ὑψηλότερον, εἰς ὃ δέον νὰ ἀνέλθῃ ὁ φωτογράφος διὰ τὴν λῆψιν τῆς φωτογραφίας, τῆς συγκεκριμένης μόνον

ὅμως περιπτώσεως. Ἡ σχεδιαγράφησις δέον νὰ γίνεται, ἐπὶ τῇ βάσει κλίμακος, διὰ νὰ ὑπάρχῃ δυνατότης νὰ ἐλέγχωνται αἱ ἀποστάσεις καὶ τὰ μεγέθη.

Ἀλλ' ἐξ ὅλων τούτων, κατωτέρω ἐξετάζομεν τρία μόνον, ἤτοι: α) τὸν τύπον τοῦ τροχαίου ἀτυχήματος, β) τὸν τραυματισθέντα ἢ φονευθέντα καὶ γ) τὸ ἄγνωστον ἢ ὕποπτον ὄχημα.

ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΠΟΥ ΤΡΟΧΑΙΟΥ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ

Ἡ διερεύνησις τροχαίων ἀτυχημάτων, καὶ δὴ περιπτώσεων εἰς ἃς τὸ αὐτοκίνητον εἶναι ἄγνωστον, εἶναι συντονισμένη δρᾶσις, διὸ καὶ ἀπαιτεῖται ὅπως, καθ' ὅλον τὸ πλάτος ἡ ὁδὸς ἐρευνηθῇ ἐπιμελῶς. Ἡ πέριξ τοῦ τόπου τοῦ ἀτυχήματος περιοχή, δέον ὅπως ἀπομονωθῇ, μέχρις ὅτου περατωθῇ ἡ ἔρευνα. Ἡ ἔρευνα δι' ἀνεύρεσιν ἰχνῶν ἢ ἄλλων ἐνδείξεων, δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ ἀκριβῶς ὀλίγα μόνον μέτρα πέριξ τοῦ σημείου ὅπου ἔλαβε χώραν τὸ ἀτύχημα, ἀλλὰ νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ.

Ὁ ἀνακριτὴς δέον νὰ ἐξακριβώσῃ εἰδικώτερον:

1) Ἂν ὁ ὁδηγὸς τοῦ ὑπευθύνου αὐτοκινήτου ἦτο τελείως ἀπροετοίμαστος, διὸ καὶ ἠσθάνθη τύψεις, διότι προὐκάλεσε κακὸν εἰς ἕνα συνάνθρωπόν του. 2) Ἂν ἐγκατέλειψε τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος, διότι συνεκλονίσθη, ἢ διότι ἦτο μεθυσμένος. 3) Ἂν εἶχε τοιαύτην σύγχυσιν, ὥστε νὰ μὴ ἀντελήφθη τί ἔκαμε. 4) Ἂν ἔχῃ παρελθὸν βεβαρημένον, λ.χ. διὰ σωματικὰς βλάβας, ἢ ἀδίκους ἐπιθέσεις καὶ φοβεῖται διὰ τὰς συνεπείας τῆς νέας του ἐγκληματικῆς πράξεως. 5) Ἂν ἐφοβήθη τὰς οἰκονομικὰς συνεπείας, διότι δὲν εἶχεν ἀσφαλίσει τὸ αὐτοκίνητον. 6) Ἐνίοτε καὶ οἱ κατ' ἐπάγγελμα κακοποιοὶ διαπράττουν καὶ αὐτοκινητιστικὰ ἐγκλήματα καὶ ἐγκαταλείπουν τὸ θῦμα των διότι γνωρίζουν ὅτι θὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ταυτότης των καὶ ἴσως νὰ συνδυασθῇ τὸ ἐν λόγω ἀτύχημα καὶ μὲ ἄλλας ἐγκληματικὰς των πράξεις. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ὁ κακοποιὸς θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν νὰ ἀποφύγῃ τὴν σύλληψιν. 7) Μὴ ὢν καθ' ἕξιν καὶ κατ' ἐπάγγελμα κακοποιός, δὲν δρᾷ καὶ καθ' ὡρισμένον τρόπον.

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, οἱ τελοῦντες τὰ αὐτοκινητιστικὰ ἀτυχήματα, δὲν εἶναι ἐπικίνδυνοι κακοποιοί, ἀλλὰ δύνανται νὰ ἐξελιχθοῦν εἰς τοιούτους.

Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ δρᾶσται τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων διαφέρουν κατὰ πολὺ τῶν κοινῶν κακοποιῶν, ἡ ἀνεύρεσίς των εἶναι δυσκολωτέρα. Διὸ ἡ ταχεῖα ἀναζήτησις καὶ ἡ ἀνεύρεσις τοῦ αὐτοκινήτου ἔχει μεγάλην σημασίαν, διότι δὲν θὰ παρασχεθῇ ὁ χρόνος εἰς τὸν ὑπαίτιον νὰ προετοιμάσῃ τὸ ἄλλοθι καὶ νὰ ἀπαλείψῃ τὰ διαλαλοῦντα τὴν ἐνοχήν του ἴχνη. Ὡς ζωτικῆς σημασίας κανὼν δέον νὰ θεωρῆται τὸ ὅτι οὐδεμία συζήτησις δέον νὰ γίνῃ μὲ τὸν ὁδηγὸν τοῦ φερομένου ὡς ὑπαιτίου τοῦ ἀτυχήματος αὐτοκινήτου, πρὶν ἢ ἀποκτηθοῦν τὰ στοιχεῖα, δι' ὧν θὰ ἀποδεικνύεται ἡ ἐνοχή του, διότι δυνατὸν νὰ τοῦ προκαλέσητε τὴν προσοχὴν καὶ νὰ τὸν ἐμβάλετε εἰς ὑποψίας καὶ νὰ ἐξαφανίσῃ τὰ προδοτικὰ τῆς ἐνοχῆς του ἴχνη.

Ἡ ἐπισήμανσις καὶ ἡ σπουδὴ τῶν κατωτέρω ἰχνῶν δέον ὅπως ἐπισύρουν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τοῦ διερευνητοῦ—ἀνακριτοῦ.

(Συνεχίζεται)

Η ΚΛΟΠΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΥΤΙΚΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

Ἐκ τοῦ «Νομικοῦ Δελτίου» τοῦ F.B.I., κατὰ μετάφρασιν καὶ διασκευὴν τοῦ Ἀστυνόμου Β΄ κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ**

Εἰς τὸ τελευταίως κυκλοφορῆσαν τεῦχος (Μάϊος 1964) τοῦ «Νομικοῦ Δελτίου» F.B.I., δημοσιεύεται ἄρθρον τοῦ Προέδρου τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας κ. Reinhard Dullien, εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος ἀσχολεῖται μὲ τοὺς κλέπτας αὐτοκινήτων εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν καὶ τὰ λαμβανόμενα μέτρα εἰς τὴν χώραν του πρὸς ἀντιμετώπισιν τούτων. Λόγῳ τοῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει τὸ ἄρθρον τοῦτο διὰ τοὺς ἀστυνομικούς, τὸ παραθέτομεν κατωτέρω ἐν μεταφράσει καὶ διασκευῇ:

Ἡ ἐγκληματικότης παρουσίασε μίαν σταθερὰν αὔξησιν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1953 καὶ ἐντεῦθεν, τόσον εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας (Δυτικὴν Γερμανίαν), ὅσον καὶ εἰς τὰς ἄλλας χώρας τοῦ κόσμου. Τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα, διὰ τὸ ἔτος 1961, δεικνύουν μίαν αὔξησιν 40%, ἔναντι ἐκείνων τοῦ 1953. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ἀντιπροσωπεύουν πραγματικὴν αὔξησιν τῆς ἐγκληματικότητος, μὴ ὀφειλομένην εἰς μεγαλυτέραν ἀστυνομικὴν δραστηριότητα. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπ' ὄψει περιόδου, αἱ ἀστυνομικαὶ ὑπηρεσίαι ἠσχολήθησαν, κατ' ἀνάγκην, περισσότερον μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κανονισμῶν τῆς Τροχαίας καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς κυκλοφορίας. Συνεπῶς αἱ ὑπηρεσίαι διώξεως τοῦ κοινοῦ ἐγκλήματος, ἐστερήθησαν τῆς πολυτίμου συνδρομῆς ἄλλων ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν καί, ἐκτὸς αὐτοῦ, οὐδόλως ἐνισχύθησαν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς νέας αὐξήσεως τῆς ἐγκληματικότητος.

Εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐγκλημάτων, τὰ ὁποῖα διεπράχθησαν, περιλαμβάνονται ἡ κλοπὴ καὶ ἡ ὑπεξαίρεσις. Αἱ ληστεῖαι, αἱ κλοπαὶ καὶ αἱ καταχρήσεις, παρουσίασαν μίαν αὔξησιν ἀπὸ 41% τὸ 1954 εἰς 46% τὸ 1961 εἰς ὅλα τὰ διαπραχθέντα ἀδικήματα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κλοπῶν, κατὰ 100.000 κατοίκους, ἀνῆλθεν εἰς 1033 τὸ 1954, ἔναντι 1613 τοῦ 1961.

Ἐκ τῶν κλοπῶν, αἱ ὁποῖαι διεπράχθησαν τὸ 1954, ποσοστὸν 18% ἦσαν κλοπαὶ αὐτοκινήτων. Τὸ 1961 τὸ ποσοστὸν τοῦτο ἀνῆλθεν εἰς 26%. Εἰς πραγματικοὺς ἀριθμούς, τὸ 1954 ἐκλάπησαν 41,8 αὐτοκίνητα κατὰ 100.000 κατοίκους, ἔναντι 214,9 κλαπέντων αὐτοκινήτων τοῦ 1961, διὰ τὸ αὐτὸ ποσοστὸν πληθυσμοῦ. Οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ δεικνύουν μίαν αὔξησιν κλοπῶν αὐτοκινήτων κατὰ ποσοστὸν 500%.

Οἱ κλέπται αὐτοκινήτων δύνανται νὰ διαιρεθοῦν εἰς τρεῖς κατηγορίας:

α) Τοὺς κλέπτας, οἱ ὁποῖοι κλέπτουν ἓν αὐτοκίνητον διὰ νὰ τὸ πωλήσουν.

β) Τοὺς κακοποιούς, οἱ ὁποῖοι ἁφαιροῦν ἓν αὐτοκίνητον, προκειμένου νὰ διαπράξουν ἄλλα ἐγκλήματα καὶ

γ) Τοὺς θρασεῖς ἐκείνους νέους (τέντυ-μπόϋς), οἱ ὁποῖοι ἁφαιροῦν ἓν αὐτοκίνητον, προκειμένου νὰ τὸ χρησιμοποιήσουν πρὸς ψυχαγωγίαν των.

Αἴτια τῶν κλοπῶν αὐτοκινήτων:

Οἱ κακοποιοὶ τῆς πρώτης κατηγορίας ὑποκινοῦνται ἐκ τοῦ κέρδους, τὸ ὁποῖον ἀναμένουν νὰ ἀποκομίσουν. Οὗτοι ἀνήκουν εἰς τὴν «κλασσικὴν» κατηγορίαν κλεπτῶν. Τὰ αὐτοκίνητα τὰ ὁποῖα κλέπτουν εἶναι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τουριστικά. Εἰς ταῦτα ἐπιφέρουν ὡρισμένας μεταρρυθμίσεις καὶ τὰ πωλοῦν εἴτε εἰς τὸ ἐσωτερικόν, εἴτε εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Κατὰ μεγάλον ὅμως ποσοστὸν τὰ πωλοῦν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Μία ἐκ τῶν περισσότερον γνωστῶν κλοπῶν, τῆς κατηγορίας αὐτῆς, ἀφορᾶ κλοπὴν αὐτοκινήτων τύπου «Φὸλξ-βάγκεν», τὰ ὁποῖα ἐκλάπησαν μεταξὺ 1956—1958 καὶ ἐπωλήθησαν εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἀφοῦ ἐπηνέχθησαν εἰς αὐτὰ ὡρισμέναι τροποποιήσεις καὶ ἠλλάχθησαν οἱ ἀριθμοί των.

Χάρις ὅμως εἰς τὴν ἐξαίρετον δραστηριότητα τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ, συνεργαζομένου μὲ ἄλλας ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας καὶ μὲ τὴν συνδρομὴν εἰδικῶν τῆς «Φὸλξβάγκεν», ἐπετεύχθη ἡ ἀνακάλυψις καὶ σύλληψις τῆς σπείρας κλεπτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπεδίδοντο εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς κλοπῆς, ἐντὸς βραχέος χρονικοῦ διαστήματος. Ἀτυχῶς, δὲν ἔχομεν πάντοτε εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα.

Ἡ δευτέρα κατηγορία κακοποιῶν, οἱ ὁποῖοι κλέπτουν ἓν αὐτοκίνητον, προκειμένου νὰ τὸ χρησιμοποιήσουν διὰ τὴν διάπραξιν ἄλλου ἐγκλήματος, ἀνήκουν εἰς τὸν συνήθη τύπον κακοποιῶν. Διαφέρουν μόνον εἰς τὸ ὅτι χρησιμοποιοῦν τὸ κλαπὲν αὐτοκίνητον ὡς βοηθητικὸν μέσον διὰ τὴν διάπραξιν ἄλλου ἀδικήματος. Οἱ λησταὶ Τραπεζῶν καὶ οἱ διαρρῆκται, ἐπὶ παραδείγματι, θεωροῦν τὸ κλαπὲν αὐτοκίνητον ὡς ἰδεῶδες μέσον, προκειμένου νὰ διαφύγουν ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος.

Καὶ οἱ δύο τύποι τῶν κακοποιῶν αὐτῶν ἔχουν ἰσχυρὰν ἐγκληματικὴν προδιάθεσιν. Τοῦτο εἶναι ὀλιγώτερον πιθανὸν νὰ συμβῇ μὲ τὴν τρίτην κατηγορίαν κακοποιῶν, τοὺς «τέντυ-μπόϋς», ἰδίως εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς «σταδιοδρομίας» των.

Αἴτια τῆς αὐξήσεως τῆς ἐγκληματικότητος.

Ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς κλοπῶν αὐτοκινήτων εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν ὀφείλεται, ἀναμφισβητήτως, εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κυκλοφορούντων αὐτοκινήτων. Εἷς ἀριθμὸς νέων ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων ἐγκαταλείπουν τὰ αὐτοκίνητά των ἀνασφάλιστα (ἀκλείδωτα) καὶ ἀνεπιτήρητα. Λόγῳ τοῦ ηὐξημένου ἀριθμοῦ τῶν κλοπῶν αὐτοκινήτων, καθίσταται πλέον δυσχερὴς ἡ ἀνεύρεσις των. Τοῦτο συμβαίνει ἰδιαιτέρως εἰς τὰς μεγάλας πόλεις, ὅπου γίνεται ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς τῶν κλοπῶν αὐτοκινήτων.

Συνεστήθη εἰδικὴ ἐπιτροπὴ μελέτης.

Εἶναι δύσκολος ἡ καθιέρωσις ἑνιαίας νομοθεσίας διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος τῶν κλοπῶν αὐτοκινήτων, λόγῳ τῶν χρησιμοποιουμένων διαφόρων μεθόδων ὑπὸ τῶν κλεπτῶν. Ἐν τούτοις, ὅλαι αἱ περιπτώσεις αὐταὶ βασίζονται εἰς τὴν εὐκολίαν μὲ τὴν ὁποίαν εἶναι δυνατὸν νὰ διαπραχθῇ μία κλοπὴ αὐτοκινήτου.

Τὸ 1957, συνεστήθη μία Μικτὴ Ἐπιτροπὴ Μελέτης ἀπὸ Διευθυντὰς τῶν Ὁμοσπονδιακῶν καὶ Πολιτειακῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἡ ὁποία ἐπεδόθη εἰς τὴν λεπτομερειακὴν ἀνάλυσιν τοῦ προβλήματος. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης συνεδρίαζον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπὶ ἐθελοντικῆς βάσεως. Τὴν ὅλην κατεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Μελέτης ἔχει ἀναλάβει ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Διεύθυνσις Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἡ ὁποία συντονίζει τὰς μεθόδους καταπολεμήσεως τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἀνταλλάσσει πληροφορίας μεταξὺ τῶν Ὁμοσπονδιακῶν καὶ Πολιτειακῶν Ὑπηρεσιῶν. Ἐκτὸς τούτων, ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποδεικνύει εἰς τὰς ἁρμοδίας κυβερνητικὰς ἀρχὰς τὰς ἀναγκαίας νομοθετικὰς τροποποιήσεις.

Παρατηρήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Μελέτης.

Εἰς συνταχθεῖσαν ἔκθεσίν της, ἡ Ἐπιτροπὴ Μελέτης ἐσημείωσεν ἰδιαιτέρως ὅτι ἡ παρατηρηθεῖσα αὔξησις τῶν κλοπῶν αὐτοκινήτων δὲν δύναται νὰ ἀποδοθῇ μόνον εἰς τὸν ηὐξημένον ἀριθμὸν κυκλοφορούντων αὐτοκινήτων. Κατὰ τὴν ἰδίαν Ἐπιτροπήν, εἷς ἀπὸ τοὺς σπουδαιοτέρους λόγους τῆς αὐξήσεως τοῦ εἴδους τῶν κλοπῶν τούτων εἶναι ἡ εὐκολία μὲ τὴν ὁποίαν δύναται νὰ διαπραχθῇ μία κλοπὴ αὐτοκινήτου καὶ ἡ ἔλλειψις ἐπαρκῶν μέσων διὰ τὴν καταδίωξιν τῶν κλεπτῶν τῆς κατηγορίας αὐτῆς.

Ἡ πλέον ὅμως ἀνησυχητικὴ πλευρὰ τοῦ προβλήματος εἶναι ἡ κλοπὴ τῶν αὐτοκινήτων διὰ ψυχαγωγικοὺς σκοπούς, διότι συνήθως τὸ ἀδίκημα τοῦτο διαπράττεται ὑπὸ νεαρῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα πιθανὸν νὰ μὴν ἔχωσιν ἐπίγνωσιν τῆς σοβαρότητος τοῦ ἀδικήματος, τὸ ὁποῖον διαπράττουν καί, ἐν πολλοῖς, δὲν εἶναι σεσημασμένα. Οἱ πλεῖστοι τῶν νεαρῶν τῆς κατηγορίας αὐτῆς ἔχουν τὴν ἐσφαλμένην γνώ-

μην ὅτι ἡ πρᾶξις των δὲν εἶναι ἀξιόποινος καὶ ὅτι τοὐναντίον εἶναι ἔνδειξις γενναιότητος καὶ πανουργίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Μελέτης ἔχει τὴν γνώμην ὅτι, ἐφ' ὅσον οἱ νεαροὶ κακοποιοὶ τοῦ εἴδους αὐτοῦ στεροῦνται τῆς ἱκανότητος νὰ κάμουν διάκρισιν μεταξὺ μιᾶς ἠθικῆς καὶ ἀνηθίκου πράξεως, θὰ προβοῦν περαιτέρω εἰς τὴν διάπραξιν καὶ ἄλλων ἀδικημάτων κατὰ τῆς περιουσίας, προκειμένου νὰ ἐπιτύχουν τὴν ψυχαγωγίαν των.

Ἡ ηὐξημένη εὐκινησία τῶν νεαρῶν τῆς κατηγορίας αὐτῆς, τοὺς διευκολύνει νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μὲ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀναμιχθῆ ἤδη εἰς τὸ ἐπάγγελμα. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Μελέτης, δύνανται νὰ σχηματισθοῦν ἐγκληματικαὶ συμμορίαι καί, κατὰ συνέπειαν, αἱ κλοπαὶ αὐτοκινήτων πρὸς ψυχαγωγίαν δὲν πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀθῶαι παιδικαὶ πράξεις, ὅπως ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνωνται.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Μελέτης τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲν ἔχει καὶ μεγάλην σημασίαν τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν κλαπέντων ὑπὸ νεαρῶν αὐτοκίνητα διὰ ψυχαγωγικοὺς σκοποὺς ἀνευρέθησαν. Σημασίαν ἔχει τὸ γεγονὸς ὅτι ἐτέθη ἐν κινδύνῳ ἡ ζωὴ ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων ὑπὸ κακοποιῶν ὁδηγούντων ἄνευ ἀδείας, χωρὶς πεῖραν εἰς τὴν ὁδήγησιν αὐτοκινήτων καὶ συχνάκις ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δέον νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν κατὰ τὸ 1954 ἐκλάπησαν 70 αὐτοκίνητα, ἐπὶ 100.000 κατοίκων, ὑπὸ νέων ἡλικίας ἀπὸ 14 ἕως 18 ἐτῶν, ἔναντι 592 τοῦ 1960. Καὶ ὑπὸ νέων, ἡλικίας 18 - 21 ἐτῶν, ἐκλάπησαν 182 τὸ 1954, ἐπὶ πληθυσμοῦ 100.000 κατοίκων, ἔναντι 627 τοῦ 1960.

Νομοθετικὴ κατοχύρωσις τῶν ληφθέντων μέτρων.

Κατόπιν τῆς ὡς ἄνω ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Μελέτης τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, τόσον αἱ ἀρχαὶ τῶν Πολιτειῶν τῆς Γερμανίας, ὅσον καὶ ὡρισμέναι αὐτοκινητιστικαὶ ὀργανώσεις, ἐκάλεσαν κατ' ἐπανάληψιν τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτοκινήτων νὰ βοηθήσουν εἰς τὴν πρόληψιν τῆς κλοπῆς αὐτοκινήτων, τοποθετοῦντες εἰς αὐτὰ καταλλήλους συσκευὰς ἀσφαλείας. Ἡ ἔκκλησις αὐτὴ δὲν εὗρε, δυστυχῶς, τὴν ἀναμενομένην ἀνταπόκρισιν. Μερικοὶ ἐκ τῶν ἰδιοκτητῶν ἐνόμισαν ὅτι εἶναι ἀρκετὸν τὸ ὅτι ἔχουν ἠσφαλισμένα τὰ αὐτοκίνητά των εἰς ἀσφαλιστικὰς ἑταιρείας διὰ τὴν περίπτωσιν ἀτυχημάτων καὶ ἐλάχιστοι ἔδωσαν σημασίαν εἰς τὸν κίνδυνον κλοπῆς τῶν αὐτοκινήτων των.

Τὸ μόνον ἀποτελεσματικὸν μέσον διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν κλοπῶν αὐτοκινήτων, κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδικῶν, εἶναι ἡ θέσπισις διατάξεως, διὰ τῆς ὁποίας νὰ ἐπιβάλληται ἡ ἀπαγόρευσις τῆς κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἐφωδιασμένα δι' εἰδικῆς συσκευῆς καταλλήλου διὰ τὴν πρόληψιν τῆς κλοπῆς των. Πρὸς τὸ παρόν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιβληθοῦν πρόσθετοι ποιναὶ εἰς τοὺς κλέπτας αὐτοκινήτων, καθ' ὅσον δὲν ἐψηφίσθη εἰσέτι ὁ ὑπὸ ἀνασύνταξιν νέος Γερμανικὸς Ποινικὸς Κῶδιξ.

Τὰ Ὑπουργεῖα Ἐσωτερικῶν τῶν διαφόρων Γερμανικῶν Πολιτειῶν, ἐπεφόρτισαν τὴν Ἐπιτροπὴν Μελέτης ὅπως εἰσηγηθῆ τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ Γερμανικοῦ Κανονισμοῦ Κυκλοφορίας. Ἡ Ἐπιτροπὴ Μελέτης ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ὁ μόνος τρόπος διὰ τὴν πρόληψιν τῶν κλοπῶν αὐτοκινήτων εἶναι νὰ συστήσουν εἰς τοὺς κατασκευαστὰς αὐτοκινήτων καὶ τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ αὐτοκινήτων ὅπως ἐφαρμόσουν τὰ ἀκόλουθα:

1. Νὰ ἐγκαταστήσουν εἰδικὰ κλεῖθρα εἰς τὰς θύρας τῶν αὐτοκινήτων, τὰ ὁποῖα νὰ μὴ ἀνοίγουν δι' ἀντικλεῖδος.

2. Νὰ ἐγκαταστήσουν τουλάχιστον μίαν εἰδικὴν συσκευήν, διὰ τῆς ὁποίας νὰ καθίσταται ἀνέφικτος ἡ στροφὴ τοῦ πηδαλίου τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἡ θέσις τῆς μηχανῆς εἰς κίνησιν, ὅταν ἔχῃ ἀφαιρεθῆ ὁ διακόπτης αὐτῆς.

Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΜΙΛΟΣ ΦΙΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

— ΜΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΑΞΙΑ ΚΑΘΕ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΩΣ —

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑΪΚΟΥ**

Ι. ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ Ο Ο.Φ.Α. ΑΘΗΝΩΝ

Ζοῦμε σὲ μιὰ ἐποχή, ποὺ τὰ πάντα βρίσκονται σὲ μιὰ διαρκῆ μεταλλαγή, σὲ μιὰ συνεχῆ ἀνέλιξι Μὲ δυσκολία κατορθώνουμε νὰ ἀντιληφθοῦμε κάθε τόσο τὶς καινούργιες ἐπιτεύξεις τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος. Καὶ πρὶν καλὰ - καλὰ νὰ μποῦμε στὸ νόημα τῶν νέων ἀποκαλύψεων, καταφθάνουν ἄλλες. Κοσμοθεωρίες, ποὺ ὡς χθὲς ἐπηρέαζαν σημαντικὸ ἀριθμὸ ἀτόμων, παραχωροῦν τὴ θέσι τους σ' ἄλλες, ποὺ τὸ ἀνήσυχο πάντα ἀνθρώπινο πνεῦμα δημιουργεῖ.

Ζοῦμε σὲ μιὰ παράξενη ἐποχή. Τὸ προσωπικὸ συμφέρον κυριαρχεῖ, σχεδόν, σὲ κάθε ἐκδήλωσί μας. Τὴ θέσι τῆς ἀγάπης ἔχει καταλάβει τὸ μῖσος. Μοχθοῦμε νύχτα - μέρα, χωρὶς κάποτε νὰ ξέρουμε τὸ γιατί. Ποῦ πᾶμε; Γιατὶ ἀγωνιζόμαστε; Τί θέλουμε; Ἀπαιτητικοί, ὑπερβολικοί, ἀλλοπρόσαλλοι, τὰ βάζουμε μὲ ὅλους. Ὅλα μᾶς φταῖνε. Ὅλοι εἶναι παράλογοι, ἄδικοι καὶ μόνο ἐμεῖς εἴμαστε λογικοί, ἔχουμε μὲ τὸ μέρος μας τὸ δίκιο.

Στὴν τόσο ἄστατη ἐποχή μας, κάθε φορὰ ποὺ κάποια κοινωνικὴ ἐκδήλωσις, εἴτε αὐτὴ προέρχεται ἀπὸ μεμονωμένο ἄτομο ἢ ἀπὸ ὁμάδα ἀτόμων, καὶ ποὺ ἔχει σὰν ἐπιδίωξι νὰ δώσῃ λίγη χαρὰ στὴν δυστυχία τοῦ ἄλλου, νὰ κάνῃ νὰ χαμογελάσουν τὰ πικραμένα χείλη τοῦ πονεμένου, νὰ γλυκάνῃ τὸν πόνο τοῦ ἀρρώστου, νὰ σκορπίσῃ, γενικά, λίγη εὐτυχία, ἐκεῖ ποὺ ἡ δυστυχία ἔχει θρονιάσει, νοιώθουμε νὰ πλημμυρίζουν τὶς ψυχές μας αἰσθήματα ἐλπίδος, γιατὶ στὶς ἐκδηλώσεις αὐτὲς διαβλέπουμε πὼς γύρω μας ὑπάρχουν ὡρισμένες ὑπάρξεις, ποὺ δὲν παρασύρθηκαν ἀκόμη ἀπὸ τὸν παράξενο ρυθμὸ τῆς ζωῆς. Χειροκροτοῦμε, κατὰ κανόνα, τὴν κάθε προσπάθεια, πού, μακρυὰ ἀπὸ κάθε ἰδιοτέλεια, ἔχει σὰν σκοπὸ νὰ σκορπίσῃ γύρω της τὴν ἀγάπη, τὴν ἀγάπη τὴν ἄδολη, τὴν χριστιανικὴ ἀγάπη. Κι' ὅταν κάποτε κάποιος, ποὺ βρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὴν πραγματικότητα τῆς σημερινῆς ζωῆς καὶ δὲν εἶναι καλῆς πίστεως, προσπαθήσῃ νὰ βρῇ ψεγάδι στὴν ὁποιαδήποτε καλὴ προσπάθεια, αὐτός, ἀναμφισβήτητα, κατέχεται ἀπὸ μιὰ μικρόψυχη ἐσωτερικὴ διάθεσι, κυβερνᾶται ἀπὸ τὸ ἀτομικὸ συμφέρον.

Πόσο, στ' ἀλήθεια, διαφορετικὴ θὰ ἦταν ἡ σημερινή μας κοινωνία, ἂν ξεύραμε νὰ ἐκτιμοῦμε ὅπως πρέπει πρόσωπα καὶ πράγματα. Ἂν μπροστὰ στὸ δικό μας συμφέρον τοποθετούσαμε πρῶτα τὸ γενικό, κι' ἂν ζητούσαμε νὰ βροῦμε τὸ πραγματικὸ νόημα τῆς ζωῆς, ποὺ βρίσκεται συμπεπυκνωμένο στὴν Εὐαγγελικὴ ρῆσι « Ἀ γ α π ᾶ τ ε ἀ λ λ ή λ ο υ ς ». Ἂν εἴχαμε τὴ δύναμι νὰ ἐπαινοῦμε τὴν κάθε καλὴ προσπάθεια, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν κρίνουμε ἀμερόληπτα, ὦ! τότε ἀσφαλῶς θὰ εἴχαμε τὴν δύναμι νὰ χειροκροτήσουμε τὴν καλὴ πρᾶξι.

Ὁποιαδήποτε ἀγαθὴ προσπάθεια, γιὰ νὰ ἔχῃ ἄριστα ἀποτελέσματα, χρειάζεται τὴν κατανόησι, τὴν συμπαράστασι καὶ τὴν βοήθεια ἐκείνων πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνεται. Ἂν αὐτοὶ δὲν μπορέσουν νὰ διακρίνουν τὸ πραγματικὸ νόημα αὐτῆς τῆς προσπαθείας καὶ δὲν τὴν συνδράμουν, ὅσο καλὴ κι' ἂν εἶναι ἡ προσπάθεια δὲν θὰ ἔχῃ τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα. Ἂν θέλουμε νὰ λεγώμαστε πνευματικοὶ ἄνθρωποι, κι' ἂν ἀκόμη πιστεύουμε ὅτι στὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας ὑπάρχει κάποιος χῶρος γιὰ νὰ θρονιασθῇ ἡ ἀγάπη, τότε ἔχουμε ὑποχρέωσι νὰ βλέπουμε χωρὶς παρωπίδες τὴν κάθε χειρονομία ἑνὸς ἀτόμου ἢ μιᾶς ὁμάδος ἀτόμων, ποὺ τῆς ζωῆς των σκοπὸ ἔχουν τάξει τὴν ἐξυπηρέτησι, τὴν συνδρομὴ τοῦ πλησίον.

Οἱ στῆλες αὐτὲς ἔχουν ἀπαράβατη τὴν ἀρχὴ νὰ εἶναι πάντοτε ἀντικειμενικές. Κάθε φορὰ ποὺ τὶς δίδεται ἡ εὐκαιρία, χειροκροτοῦν μὲ εἰλικρινῆ διάθεσι τὴν ὁποιαδήποτε καλὴ προσπάθεια, ἀπὸ ὅπου κι' ἂν προέρχεται, καὶ προσπαθοῦν νὰ τὴν παρουσιάζουν χωρὶς πολλὰ στολίδια, ἀλλὰ ὅπως εἶναι στὴν πραγματικότητα. Φρονοῦμε ὅτι ἀπὸ τὴ σκοπιά μας, ἔχουμε ὑποχρέωσι νὰ σημειώνουμε μὲ ἰδιαίτερο τόνο κάθε κοινωνικὴ ἐκδήλωσι, ποὺ ἔχει σὰν ἀποδέκτη τὴν ἀστυνομικὴ μας οἰκογένεια. Ἐπιδιώκουμε νὰ ἐξαίρουμε πάντα τὴν καλὴ προσπάθεια καὶ νὰ τὴν ἐνισχύουμε ὅπως μποροῦμε. Σκοπός μας μοναδικός, ἕνα καλύτερον αὔριον γιὰ τὴν Ἀστυνομία, γιὰ τὴν πατρίδα, γιὰ μᾶς.

Κι' ἄλλοτε μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ γράψουμε γιὰ τὸν Ὅμιλο Φίλων Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν. Ὁ Ο.Φ.Α., ὅπως καὶ ὁ Ο.Κ.Φ.Α. Πειραιῶς, εἶναι πάρα πολὺ γνωστοὶ στὸν ἀστυνομικὸ κόσμο, γιατί, χρόνια τώρα, καὶ οἱ δυό τους ζοῦν κοντά μας, ἀναπνέουν μαζί μας, κλαῖνε καὶ γελᾶνε μαζί μας. Ἀπὸ τῆς συστάσεώς των, δὲν ἔπαυσαν οὔτε γιὰ λίγο νὰ ἐνδιαφέρωνται γιὰ τὴν ἀστυνομικὴ οἰκογένεια. Πρέπει νὰ τὸ θεωροῦμε τιμή μας ποὺ ἔχουμε στὸ πλευρό μας αὐτὲς τὶς δυὸ ὀργανώσεις, γιατὶ ξέρουμε ὅλοι τὶ πρόσφεραν καὶ τὶ προσφέρουν.

Σήμερα, εἰδικά, θὰ ἀσχοληθοῦμε, σὲ γενικὲς γραμμές, μὲ τὸν Ο.Φ.Α. καὶ πιὸ συγκεκριμένα μὲ τὸ Πρεβαντόριό του ποὺ βρίσκεται στὴν Ἑκάλη. Ἀφορμὴ γι' αὐτὴ μας τὴν καμπάνια, ὑπῆρξε μιὰ πρόσφατη συνέντευξις μὲ τὴν Πρόεδρο τοῦ Ὁμίλου, ἀξιότιμη κυρία Εὐτυχία Ἰωακείμογλου. Τὸ νὰ παρουσιάσουμε ἐμεῖς στὸν ἀστυνομικὸ κόσμο τὴν προσωπικότητα τῆς κυρίας Ἰωακείμογλου, θὰ ἦταν τοὐλάχιστον ἀνώφελο, γιατὶ τὴν ξέρουμε ὅλοι. Μὲ τὴν γνωστή της καλωσύνη, μὲ τὸ πρόσχαρο χαμόγελό της, μὲ τὴν πληθωρική της ζωντάνια, χρόνια τώρα ἔγινε ἕνα μὲ μᾶς. Τὸ νὰ τὴν ἰδῆ κανένας νὰ κουβεντιάζῃ μὲ τὰ μικρὰ παιδάκια τῶν ἀστυνομικῶν ποὺ φιλοξενοῦνται στὸ Πρεβαντόριο, ἀρκεῖ νὰ καταλάβῃ τὴν μεγάλη ἀγάπη αὐτῆς τῆς γυναίκας γιὰ τὴν Ἀστυνομία καὶ γιὰ τὸ σκοπὸ ποὺ ἔταξε στὴ ζωή της, μαζὶ μὲ τὶς ἄλλες ἀξιότιμες κυρίες τοῦ Ὁμίλου.

Ἡ συνέντευξίς μας αὐτή, μᾶς ἔκανε νὰ γράψουμε τὰ ὅσα στὴν ἀρχὴ σημειώσαμε καὶ γιὰ τὰ ὁποῖα πολλοὶ θὰ ἀναρωτήθηκαν γιατὶ τὰ γράψαμε. Νοιώσαμε καὶ χαρὰ καὶ στενοχώρια στὸ διάστημα τῆς συνομιλίας μας. Χαρά, γιατὶ μᾶς ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησι τῶν μελῶν τοῦ Ὁμίλου πρὸς τοὺς ἑκάστοτε ἡγήτορες τοῦ Σώματος, οἱ ὁποῖοι μὲ κατανόησι καὶ προσωπικὸ ἐνδιαφέρον συμπαραστάθηκαν καὶ συμπαραστέκονται στὸ ἔργο τους. Παράλληλα καὶ γιὰ τὴν κατανόησι ποὺ βρίσκουν ἐκ μέρους σημαντικῆς μερίδος βαθμοφόρων. Στενοχώρια, γιατὶ μᾶς ἐξωμολογήθηκε τὸ παράπονό της ὅτι δὲν βρίσκουν ἀνταπόκρισι καὶ συμπαράστασι ἀπὸ πολλοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ ὅτι τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Ὁμίλου δὲν βρίσκονται σὲ εὐχάριστη κατάστασι. Μὲ σαφήνεια καὶ ζωντανὲς ἀποδείξεις μᾶς ἐξεμυστηρεύθη τὶς προσπάθειες ποὺ καταβάλλουν γιὰ τὴν λειτουργία τοῦ Πρεβαντορίου, καθὼς καὶ τὴν ἀγάπη τους γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν.

Σχετικὰ μὲ τὴν ἔλλειψι κατανοήσεως ἐκ μέρους μερίδος ἀστυνομικῶν, προσπαθήσαμε μὲ σοφιστικὰ ἐπιχειρήματα νὰ ἀμβλύνουμε τὴν ἐντύπωσι. Οἱ ἀποκαλύψεις ὅμως ἦσαν τόσο πειστικές, ποὺ τελικὰ ὑποχρεωθήκαμε νὰ ἀποδώσουμε τὸ φαινόμενο στὸ ὅτι πιθανὸν νὰ ὑπάρχουν μερικοὶ ποὺ δὲν μπόρεσαν ἀκόμη νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν ἀποστολὴ τοῦ Ὁμίλου. Δὲν ξέρουμε τὶ ἐπετύχαμε, πάντως χαρακτηρίσαμε τὸ φαινόμενο, σὰν τελευταία δικαιολογία, ὡς ἐκδήλωσι ποὺ δὲν εἶναι σπάνια στὴν σημερινή μας ἐποχή, τὴν τόσο ἀλλοπρόσαλλη, καὶ ποὺ οἱ λόγοι ὑπάρξεώς της εἶναι βαθύτεροι. Ἐπ' εὐκαιρία κάνουμε μιὰ πρότασι. Δὲν θὰ ἦταν δυνατὸν κάθε Κυριακὴ ἢ μιὰ ἄλλη μέρα νὰ διατεθοῦν δύο λεωφορεῖα τῆς Μηχανοκινήτου Ὑποδιευθύνσεως, μὲ τὰ ὁποῖα νὰ ἐπισκέπτωνται τὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ὁμίλου ἀντιπροσωπευτικῶς ἀξιωματικοὶ καὶ κατώτεροι; Νομίζουμε ὅτι μ' αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ δοθῆ ἡ εὐκαιρία

σὲ σημαντικὸ ἀριθμὸ ἀστυνομικῶν νὰ ἰδῆ ἀπὸ κοντὰ τὸ ἐπιτελούμενο ἔργο τοῦ Ο.Φ.Α. Τότε, οἱ ἐπισκέπτες αὐτοί, θὰ γίνουν διαπρήσιοι κήρυκες τῶν προσπαθειῶν ποὺ τόσο φιλότιμα καὶ ἀφιλοκερδῶς καταβάλλονται.

Ἐκεῖ ὅμως ποὺ πραγματικὰ μείναμε κατάπληκτοι, ἦταν ὅταν, ἀναφέροντας μερικὰ χρηματικὰ κονδύλια ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ λειτουργία τοῦ Πρεβαντορίου, μᾶς ἐξωμολογήθηκε ὅτι καθίσταται προβληματικὴ ἡ περαιτέρω λειτουργία. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ δυὸ λύσεις ὑπάρχουν. Ἢ νὰ κλείση, ἢ νὰ δέχεται τοῦ λοιποῦ, ἐπὶ πληρωμῆ, παιδιὰ ἄλλων ἰδιωτικῶν ὀργανισμῶν. Ἐπειδὴ καὶ σὲ μᾶς ἔκαναν ἐντύπωσι τὰ ἔξοδα ποὺ ἀπαιτοῦνται, ζητήσαμε ἀκριβῆ νούμερα, ποὺ εὐχαρίστως μᾶς παρεχώρησε καὶ τὰ ὁποῖα δίνουμε στὴν δημοσιότητα. Πρωτίστως, θὰ πρέπει νὰ ἀναφερθοῦμε στὸν ἀριθμὸ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν φιλοξενουμένων παιδιῶν. Σήμερα διαμένουν ἐκεῖ 48 παιδιά, μὲ πρόβλεψι νὰ παραμείνουν ἄλλα τόσα, ἴσως καὶ περισσότερα τὸν τρέχοντα μῆνα. Τὸ προσωπικὸ ἀποτελεῖται: Ἀπὸ τὴν διευθύνουσα δίδα Μαραγκουδάκη, γιὰ τὴν ὁποία ὁποιοσδήποτε χαρακτηρισμός, ὅσον ἀφορᾶ τὸ ἦθος, τὴν ἐργατικότητα, τὴν ἐπιβολὴ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον, δὲν θὰ ἀπέδιδε τὴν πραγματικότητα, τὴν μαγείρισσα, τὴν βοηθό της, τὴν τραπεζοκόμο, τὶς δύο παιδαγωγοὺς καὶ τὶς δυὸ καθαρίστριες. Θὰ πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι τὸ προσωπικὸ δὲ εἶναι ἀνάλογο πρὸς ἐκεῖνο ποὺ ἀπαιτεῖται, δηλαδὴ εἶναι οὐσιαστικῶς ἐλλιπές.

Παραθέτουμε τὰ ἔξοδα τοῦ μηνὸς Ἰουλίου :

Γιὰ μισθοὺς προσωπικοῦ καὶ ἀσφάλισί τους στὸ Ι.Κ.Α.	δρχ.	12.500
» φωτισμό, καύσιμα, ὕδρευσι καὶ τηλέφωνο.....	»	6.000
» καθαριότητα	»	2.000
» ἀσφάλεια αὐτοκινήτου καὶ συντήρησί του.....	»	1.000
» τροφοδοσία (48 παιδιῶν καὶ 8 προσωπικοῦ).....	»	34.500
Ἤτοι τὰ ἔξοδα τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἀνῆλθον στὸ ποσὸν τῶν	»	56.000

Ἂν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Παιδικὴ Στέγη λειτουργεῖ ὅλο τὸ χρόνο, διαθέτουσα καὶ πλῆρες Δημόσιο Δημοτικὸ Σχολεῖο, καὶ ἐπιπροσθέτως ὅτι τὰ καύσιμα, ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ τροφὴ κατὰ τὸν χειμῶνα ξεπερνοῦν τὰ ἀντίστοιχα τοῦ θέρους, μποροῦμε νὰ λάβουμε μιὰ ἀκριβῆ εἰκόνα τῶν μηνιαίων ἐξόδων συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τῆς Παιδικῆς Στέγης.

* * *

Παρακολουθήσαμε ὡρισμένες ἐκδηλώσεις γύρω ἀπὸ τὴν περιποίησι, τὴν διατροφή, τὴν διαμονή, τὴν ἠθικὴ διαπαιδαγώγησι καὶ τὴν ψυχαγωγία τῶν μικρῶν παιδιῶν. Εἰλικρινὰ πιστεύουμε ὅτι τέτοιο ἐνδιαφέρον δὲν ἐπιδεικνύουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι γιὰ τὰ παιδιά μας καὶ δὲν νομίζουμε ὅτι στὰ σπίτια μας περνοῦν καλύτερα. Ἂν σ' ὅλα αὐτὰ προστεθῆ τὸ ὑγιεινὸ περιβάλλον, ἀντιλαμβάνεσθε τὴν θετικὴ ὠφέλεια. Γιὰ τὰ ἀδενοπαθῆ παιδιὰ λαμβάνεται ἰδιαίτερη μέριμνα, ἐνῶ εἰδικὸς παιδίατρος, δυὸ φορὲς τὴν ἑβδομάδα, παρακολουθεῖ ὅλα τὰ παιδιά.

Ἀλλά, ὅπως πολὺ σωστὰ ἐτόνισεν ἡ κυρία Ἰωακείμογλου, στὴ προσπάθεια αὐτὴ τοῦ Ὁμίλου, χρειάζεται κάποια συμπαράστασις, κάποια, τέλος πάντων, ἠθικὴ ἀναγνώρισις κι' ὄχι μεμψιμοιρίες καὶ ἀψυχολόγητες κριτικές. Νὰ γιατὶ τονίζουμε ὅτι ἔχουμε ὑποχρέωσι νὰ συμπαραστεκώμαστε στὸ ἔργο τοῦ Ὁμίλου, ὅπως καὶ σὲ κάθε παρόμοια ἐκδήλωσι.

Ἀπευθυνόμαστε στοὺς φίλους ἀναγνῶστες καὶ ζητᾶμε νὰ σταθοῦμε πλάϊ στοὺς ἀγῶνες τῶν κυριῶν τοῦ Ὁμίλου. Ἀπὸ τὴν ὁποιαδήποτε θέσι ποὺ κατέχουμε, ἂς προπαγανδίζουμε τὸ ἔργο τους καὶ ἂς τὶς ἐνισχύουμε, τοὐλάχιστον, ἠθικά.

Ἀπευθυνόμενοι στὸν ὄχι ἀστυνομικὸ κόσμο, ποὺ διαβάζει αὐτὲς τὶς γραμμές, κάνουμε ἔκκλησι καὶ τοὺς παρακαλοῦμε νὰ συμπαρασταθοῦν, μὲ τὸν δικό τους τρό-

πο, στὶς προσπάθειες τοῦ Ο.Φ.Α. Ὁποιαδήποτε βοήθεια ὑλικὴ καὶ ἠθική, θὰ δώση τὴν εὐκαιρία ἐξωτερικεύσεως τῶν εὐγενῶν, ὑπὲρ τῆς Ἀστυνομίας, αἰσθημάτων των.

Τέλος, ἀπευθυνόμενοι στὶς κυρίες τοῦ Ὁμίλου, ἀφοῦ ἐκφράσουμε τὴν εὐγνωμοσύνη μας γιὰ ὅ,τι γιὰ τὴν ἀστυνομική μας οἰκογένεια κάνουν, τὶς παρακαλοῦμε νὰ συνεχίσουν τὸ ἱερό τους ἔργο. Ἀπὸ τὴ δική μας πλευρά, τὶς διαβεβαιοῦμε πὼς θὰ εἴμαστε πάντοτε κοντά τους. Συνεχίστε, ἀξιότιμες κυρίες, τὴν τρανή σας ἀποστολή. Σᾶς συνοδεύουν οἱ εὐχὲς ὅλων αὐτῶν ποὺ ἔζησαν ἀπὸ κοντὰ τὶς προσπάθειές σας. Ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης, ἂς κατευθύνη τὰ βήματά σας.

***

ΙΙ. ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΛΗΞΙ ΤΗΣ Α' ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Σεμνά, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλητικὰ γιορτάσθηκε κι' ἐφέτος, ὅπως κάθε χρόνο, ὁ προστάτης τῆς Παιδικῆς Στέγης τοῦ Ο.Φ.Α., ἰαματικὸς Ἅγιος Παντελεήμων. Ὕστερα ἀπὸ 4 χρόνια, μᾶς δόθηκε ξανὰ ἡ εὐκαιρία νὰ παραστοῦμε στὴν ἀκολουθία τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τῆς ἀρτοκλασίας, ποὺ ἔγινε στὸ ἐξοχικὸ ἐκκλησάκι τῆς Ἑκάλης «Ἅγιος Γεώργιος».

Ἀπὸ ἐνωρὶς τὸ πρωί τῆς Δευτέρας 27-7-64, ἡ Παιδικὴ Στέγη, εἶχε ντυθῆ στὰ γιορτινά της. Τὰ παιδάκια, φορώντας τίς .... ἐπίσημες ἐνδυμασίες τους, καθαρά, χαρούμενα, ὅλο ζωντάνια, πηγαινοέρχονταν σὰν τὶς μέλισσες, γύρω ἀπὸ τὴν διευθύνουσα, δίδα Μαραγκουδάκη, καὶ τὶς παιδαγωγούς, καὶ μὲ λαχτάρα περίμεναν τὸ σύνθημα γιὰ τὴν ἐκκίνησι καὶ μετάβασι στὴν ἐκκλησία. Στὰ πρόσωπά τους, τὰ τόσο γελαστά, διέκρινε κανεὶς τὴν ἐσωτερική τους ἱκανοποίησι γιὰ τὶς τόσες φροντίδες ποὺ καταβάλλει γι' αὐτὰ ὁ Ο.Φ.Α. Ἀπὸ αὐτὸν τὸν μικρόκοσμο, τὸν χωρὶς κακίες καὶ πάθη, τὸν ἁγνό, τὸν ἀμόλυντο, τὸν γεμᾶτο καλωσύνη καὶ ἀγάπη, περιμένουμε ἐμεῖς οἱ μεγαλύτεροι νὰ φαρδύνουν τὴ λεωφόρο τῶν ἰδανικῶν τῆς πατρίδας μας. Γιὰ νὰ γίνη ὅμως αὐτό, θὰ πρέπει ἐμεῖς τώρα, αὔριο, παντοτεινὰ νὰ τοὺς δώσουμε ἐκεῖνα τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια, ποὺ θὰ κάνουν τὴ ζωή τους πιὸ χαρούμενη, πιὸ εὐτυχισμένη. Κι' αὐτό, εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς ἐπιδιώξεις τοῦ Ο.Φ.Α. Καὶ μόνο γι' αὐτό, ἡ εὐγνωμοσύνη μας θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀπεριόριστη.

Κατὰ τὶς 8 1/2, κι' ἐνῶ εἶχε ἀρχίσει ἡ λειτουργία, τὰ μικρὰ ἀγοράκια καὶ τὰ κορίτσια, δυὸ-δυὸ στὴ γραμμή, ἔφθασαν στὴν ἐκκλησία. Πῆραν τὶς θέσεις τους, ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ στὴν εἴσοδο, καὶ μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια παρηκολούθησαν ὡς τὸ τέλος τὴν ὅλη ἱερὴ ἀκολουθία. Χωρὶς μιὰ στιγμὴ νὰ στρέψουν τὰ βλέμματά τους γύρω, ἀντίκρυζαν στὸ βάθος τοῦ Ἱεροῦ τὴν γλυκειὰ φυσιογνωμία τοῦ Ναζωραίου καὶ τῆς Θεομήτορος καὶ μὲ ζηλευτὴ κατάνυξι, προσεύχονταν γιὰ τοὺς δικούς τους, γιὰ τὶς κυρίες τοῦ Ὁμίλου καὶ τὸ προσωπικὸ τῆς Παιδικῆς Στέγης, ποὺ ἐδῶ καὶ 27 μέρες τοὺς παραστάθηκαν τόσο στοργικά.

Στὶς 10 π.μ. περίπου ἡ λειτουργία τελείωσε. Τώρα, ὁ λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου, φορώντας τὰ ἐπίσημά του ἄμφια, κι' ἐνῶ προπορεύεται ἕνας μικρὸς ποὺ κρατεῖ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου καὶ ἀκολουθοῦν τὰ παιδάκια γραμμὴ καὶ μετὰ ὅλο τὸ ἐκκλησίασμα, κατευθύνεται σὲ πομπὴ λιτανείας πρὸς τὴν Παιδικὴ Στέγη. Στὴν εἴσοδο ἀναπέμπει εὐχὲς γιὰ σύμπαντα τὸν κόσμο, γιὰ τὰ μέλη τοῦ Ὁμίλου καὶ τὸ προσωπικό του. Γίνεται περιφορὰ τῆς εἰκόνος γύρω ἀπὸ τὸ κεντρικὸ οἴκημα καὶ στὸ τέλος ὅλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἀσπαζόμαστε τὴν εἰκόνα. Εὐχὲς ἀνταλλάσσονται καὶ ὅλοι οἱ προσκεκλημένοι εἰσερχόμαστε στὴν μεγάλη αἴθουσα, ὅπου καὶ μᾶς προσφέρονται ἀναψυκτικά.

Κατὰ τὶς 10 1/2 ἀφίχθη ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Κανελλάκης μετὰ τῆς συζύγου του. Ἡ παρουσία του γίνεται ἀφορμὴ θερμῶν χειροκροτημάτων. Σὲ λίγο κοριτσάκια καὶ ἀγοράκια ἀπαγγέλλουν διάφορα ποιήματα καὶ τραγούδια. Κι' ἐνῶ συνεχίζονταν οἱ ἀπαγγελίες, προσῆλθεν ὁ Ἀρχηγὸς

τῆς Ἀστυνομίας κ. Καραμπέτσος. Μιὰ τρανὴ ἀπόδειξις πόσο ἡ ἡγεσία τοῦ Σώματος συμπαραστέκεται στὸ ἔργο τοῦ Ο.Φ.Α.

Μετὰ τὸ μικρὸ καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα καὶ τὴν προσφώνησι τῆς δίδος Παπαλυμπέρη, ἐκ μέρους τῶν ἄλλων παιδιῶν τῆς Στέγης πρὸς τὰ μέλη τοῦ Ο.Φ.Α., ποὺ τόσο μᾶς συγκίνησε, ὁ κ. Ἀρχηγός, ὁ κ. Κανελλάκης καὶ ἄλλοι ἐπισκεφθήκαμε ὅλα τὰ διαμερίσματα τοῦ Ὁμίλου. Θαυμάσαμε τὴν τάξι, τὴν καθαριότητα, τὴν πολιτισμένη ἀτμόσφαιρα. Δίκαια λοιπὸν ἡ κυρία Ἰωακείμογλου συνεχάρη δημοσία τὴν διευθύνουσα, γιὰ τὸ τόσο ἀποδοτικό της ἔργο. Δίκαια κι' ἐμεῖς, σ' ἄλλο μέρος τῆς καμπάνια μας αὐτῆς, μιλώντας γιὰ τὴν διευθύνουσα, εἴπαμε ὅτι ὁποιοσδήποτε χαρακτηρισμὸς ἴσως δὲν θὰ ἀπέδιδε τὴν πραγματικότητα. Καὶ πάλι μιὰ φορά, ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ ἐπισήμου τῆς Ἀστυνομίας περιοδικοῦ, τὴν συγχαίρουμε καὶ τῆς συνιστοῦμε νὰ συνεχίση μὲ τὸν ἴδιο ἐνθουσιασμό, τὸ ἴδιο πάθος, τὸ ἔργο ποὺ ἀνέλαβε.

Ἡ ὥρα 11.15', ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀποχώρησι τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ, τοῦ κ. Κανελλάκη καὶ τῶν ἄλλων, ξεκινήσαμε νὰ φύγουμε. Ὅμως, ἡ ἄφιξις τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Ἐξάρχου, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ κ. Ἀδαμοπούλου καὶ τοῦ Ὑπασπιστοῦ τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ κ. Τζαμτζῆ, μᾶς ὑπεχρέωσε νὰ γυρίσουμε ξανά, γεγονὸς γιὰ τὸ ὁποῖον δὲν ζημιωθήκαμε, γιατὶ διαπιστώσαμε ἀπὸ κοντὰ τὸ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ, γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν.

Ὁ κ. Ὑφυπουργός, ἀφοῦ ζήτησε συγγνώμην γιὰ τὸ ὅ,τι δὲν μπόρεσε νὰ προσέλθη ἐνωρίτερα, ἄκουσε μὲ προσοχὴ ὅλα ἐκεῖνα, ποὺ μὲ τόση παραστατικότητα τοῦ ἐξιστόρησε ἡ κ. Ἰωακείμογλου, γύρω ἀπὸ τὴν ἵδρυσι, τοὺς σκοποὺς καὶ τὴν παροῦσα κατάστασι τοῦ Ὁμίλου. Μολονότι ἔκανε τρομερὴ ζέστη, ἐπεσκέφθη ὅλα τὰ διαμερίσματα τῆς Στέγης, καθὼς καὶ τὸ ὑπὸ κατασκευήν, ἐντὸς τῆς Στέγης, ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος. Ὑπεσχέθη, καὶ ἔδωσε σχετικὲς ἐντολὲς στὸν κ. Ἀδαμόπουλο, ὅτι θὰ βοηθήση ὑλικὰ καὶ ἠθικὰ τὶς προσπάθειες τῶν κυριῶν τοῦ Ο.Φ.Α., τὶς ὁποῖες καὶ συνεχάρη. Ὅταν ὁ κ. Ὑφυπουργὸς ἐπεσκέφθη στὸ ἑστιατόριο τὰ μικρὰ παιδάκια καὶ τὰ ὁποῖα χαιρέτησε, καὶ πάλιν ἡ δεσποινὶς Παπαλυμπέρη προσεφώνησε τὸν κ. Ὑφυπουργό, λέγοντας τὰ ἑξῆς :

«Σεβαστέ μας κ. Ὑπουργέ, ἀξιότιμε κ. Γενικέ.

Εἶναι ἀπέραντη ἡ χαρὰ μας ποὺ τιμήσατε τὸν Ὅμιλό μας στὴ σημερινὴ γιορτὴ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος. Εἶναι τόσο σπάνιο νὰ βλέπουμε ἀπὸ κοντά, ὅπως σήμερα, τόσους μεγάλους φίλους μας, ποὺ μᾶς ἀγαποῦν καὶ μᾶς προστατεύουν. Δὲν θὰ σᾶς κουράσουμε. Θὰ σᾶς παρακαλέσουμε μόνον νὰ δεχθῆτε ἕνα μεγάλο μας εὐχαριστῶ, βγαλμένο ἀπὸ τὰ βάθη τῶν καρδιῶν μας, γιὰ τὴ στοργικὴ ἀγάπη καὶ τὸ θερμὸ ἐνδιαφέρον σας γιὰ μᾶς, τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν, ποὺ τόσο τοὺς ἀγαπᾶτε καὶ τοὺς συμπαραστέκεσθε».

Ἐμεῖς, στὸ διάστημα αὐτό, νοιώσαμε ξεχωριστὴ περηφάνεια, γιατὶ βλέπαμε ζωντανὸ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ πλέον ἁρμοδίου προσώπου γιὰ τὴν Ἀστυνομία.

Τελειώνοντας, καὶ ἀφοῦ ἐκφράσουμε ἀκόμη μιὰ φορὰ τὶς εὐχαριστίες τοῦ ἀστυνομικοῦ κόσμου πρὸς τὶς κυρίες τοῦ Ὁμίλου, κρίνουμε σκόπιμο καὶ νὰ σᾶς τὶς παρουσιάσουμε: Πρόεδρος, ἡ κυρία Ἰωακείμογλου, Ἀντιπρόεδρος ἡ κυρία Πηλίδη, Γενικὸς Γραμματεύς, ἡ κυρία Παπαδάκη, Ταμίας ἡ κυρία Χυδίρογλου καὶ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου οἱ κυρίες : Λεωνιδάκη, Ἀλτηγοῦ, Ἀβέρωφ, Ψημένου, Ρωμαΐδου, Γρυπάρη, Θεολόγου, Παναγιωτοπούλου, Ἰσαακίδου, Αὐδῆ καὶ Σκουζέ.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

ΒΡΑΔΥΝΗ ΠΕΡΙΠΟΛΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΜΗΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗ**

Ἡ νύκτα κυκλώνει σιγὰ - σιγὰ τὴν πόλι ἀπὸ παντοῦ. Πρῶτα κυριεύει τὰ φυλλώματα τῶν δένδρων, ἐκεῖ μακρυὰ στὰ ἀλσύλλια ποὺ κουρνιάζουν τὰ πουλιά, μετὰ τοὺς στενοδρόμους καὶ φθάνει στὸ ὑψηλότερο ρετιρέ, καὶ ἀκόμη πιὸ ὑψηλὰ ἁπλώνει τὸ χέρι της, γιὰ νὰ σβήσῃ καὶ τὴν τελευταία ἀνταύγεια τοῦ ἡλίου, στὸ σῶμα ἑνὸς ἀεροπλάνου ποὺ χάνεται. . .

Στὶς προσόψεις τῶν κτιρίων, δεξιὰ καὶ ἀριστερά, φῶτα χρωματιστὰ ἀναβοσβήνουν καὶ μπροστά μας μιὰ μεγάλη διαφήμισις ξένης ἀεροπορικῆς ἑταιρείας, μᾶς πληροφορεῖ ποῦ μποροῦμε νὰ ταξιδεύσουμε, ἂν βέβαια ἐξοικονομήσουμε τὰ εἰσιτήρια. . .

Ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ποὺ ποτὲ δὲν κλείνει, ἐξέρχεται ἡ βραδυνὴ περίπολος.

Ἐφωδιασμένοι μὲ τὰ «δημόσια εἴδη» μας, ἀρχίζουμε τὸ τακτικὸ δρομολόγιό μας, μὲ καλὴ διάθεσι, ἕτοιμοι γιὰ τὸ κάθε τι.

Ἕνα αὐτοκίνητο ἀνηφορίζει τὸν μεγάλο δρόμο μὲ ταχύτητα. Κάποιος πεζός, ἀνεβαίνει φοβισμένα στὸ πεζοδρόμιο. Ὁδηγὸς καὶ πεζὸς ἀντιλαμβάνονται τὸ σφάλμα τους καὶ σιωπηρὰ παραδέχονται ὅτι θὰ πρέπει νὰ προσέχουν καλύτερα γιὰ τὸ δικό τους συμφέρον.

Πιὸ κάτω, στὸ μεγάλο γωνιακὸ κατάστημα μὲ τὰ ἠλεκτρικὰ μηχανήματα, μιὰ κυρία, μὲ τὸ στόμα τοῦ συζύγου της, διαπραγματεύεται τὴν ἀγορὰ ἑνὸς πλυντηρίου. Βέβαιον εἶναι ὅτι τὰ νύχια τῆς κυρίας θὰ μεγαλώνουν συντομώτερα, ἐνῶ τὰ λουριὰ τοῦ συζύγου θὰ τὸν σφίξουν δυνατώτερα στὸ καθημερινὸ μαγγανοπήγαδο, γιὰ τὴν πληρωμὴ τῶν δόσεων.

Στὴ στροφὴ τοῦ δρόμου ὑπάρχει ἕνα κατάστημα ὑποδημάτων. Ὁ ἰδιοκτήτης του, ποὺ ἔχει κατανόησι τοῦ νόμου, κλείνει στὴν ὥρα του, κατεβάζοντας τὰ ρολλά. Κανένας μας δὲν τὸν. . . «γράφει», γιατὶ εἶναι «νομοταγὴς πολίτης».

Καὶ ἡ περίπολος συνεχίζεται.

Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ δρόμου, εἶναι στὴ σειρὰ τὰ περίπτερα. Σκεπασμένα ἀπὸ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες, ἑλληνικῆς καὶ ξένης παραγωγῆς, στεγάζουν τοὺς περιπτερούχους, ἀνθρώπους ἐξυπηρετικοὺς καὶ προθύμους. Σ' αὐτούς, μετὰ τὸν ἀστυφύλακα, καταφεύγουν πολλοὶ γιὰ πληροφορίες, νὰ κάνουν «ψιλὰ» ἢ νὰ κάνουν τὸ βιαστικό τους τηλεφώνημα. . .

Ἕνας τουρίστας ἀγοράζει μιὰ κάρτα κι' ἕνας. . . λαθραναγνώστης διαβάζει τὶς ἐπικεφαλίδες.

Πιὸ κάτω, δεξιά μας, εἶναι τὸ Πανεπιστήμιο. Καθὼς κοντοστεκόμαστε, φέρνουμε στὴ μνήμη μας τὸν Γέρο τοῦ Μωριᾶ, τὸν Κολοκοτρώνη. Παρευρέθη καὶ ἐκεῖνος στὴ θεμελίωσι, ἀφοῦ πρῶτος ὁ ἴδιος ἐθεμελίωσε στὶς βουνοκορυφὲς τοῦ Μωριᾶ τὴν ἐλευθερία μας.

Δίπλα στ' ἀγάλματα, μιὰ παρέα φοιτητῶν ἀνταλλάσσει ἀπόψεις γιὰ τὰ θέματα ποὺ τοὺς ἀπασχολοῦν, ἐνῶ τὸ «γκαζὸν» τοῦ προαυλίου, χορτασμένο ἀπὸ τὸ νερὸ τοῦ αὐτομάτου ποτιστοῦ, χωνεύει τὴν χλωροφύλλη του.

Ἡ νύκτα προχωρεῖ μαζὶ μὲ τὰ βήματά μας κι' ἐμεῖς συνεχίζουμε τὴν περιπολία μας.

Περνᾶμε τὴν Ἱπποκράτους, ποὺ χάνεται πρὸς τὸν συνοικισμὸ τῆς Νεαπόλεως. Οἱ προνοητικοὶ χρυσοχόοι ἔχουν ἀσφαλίσει τὶς βιτρίνες τους μὲ συρμάτινα πλέγματα, ποὺ κάνουν τοὺς κλέφτες νὰ ἀπογοητεύωνται.

Λίγο πιὸ κάτω ὁ φωτισμὸς δυναμώνει. Εἶναι ὁ κινηματογράφος. Τὸ ἔργο ποὺ παίζει εἶναι ἀκατάλληλο, κι' ὅμως μπαίνουν καὶ μικροὶ μέσα. Οἱ ὑπεύθυνοι τῆς ἐπιχειρήσεως, δὲν κάνουν καλὰ τὴν δουλειά τους. 'Εμεῖς, ἐνεργοῦμε τὰ «νόμιμα».

Κάτω ἀπὸ μιὰ φωτογραφία τοῦ Σαρλώ, ἐκεῖ κοντά, διακρίνουμε μιὰ παράξενη φυσιογνωμία ἑνός... «κυρίου», ποὺ κοιτάζει «ἀσκαρδαμυκτί», ... «νεαρὸν ἀγένειον καὶ ἀμούστακον», ποὺ μὲ παράπονο, γιατὶ δὲν ἔχει χρήματα γιὰ τὸ εἰσιτήριο, ἑτοιμάζεται νὰ ἀναχωρήσῃ. Τότε, ὁ εὐγενικὸς «κύριος» προθυμοποιεῖται νὰ ...ἐξυπηρετήσῃ τὸν «ἐνδεῆ νεαρόν», ἀποβλέποντας στὰ γνωστὰ ἀνταλλάγματα.

'Η ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος στὸ Τμῆμα, σώζει πρὸς τὸ παρὸν τὸν «νεαρόν», καθὼς οἱ πληροφορίες τῆς 'Υποδιευθύνσεως 'Ασφαλείας, ἐπαληθεύουν τὶς ἀρχικές μας ὑποψίες.

'Ο κόσμος στοὺς δρόμους ἀραιώνει. 'Η περιπολία μας πλησιάζει στὸ τέλος. Παίρνουμε τὸν δρόμο γιὰ τὸ Τμῆμα. Στὶς στοὲς... παραμονεύουν μὲ τὰ ραβδιά τους οἱ νυκτοφύλακες. Μᾶς καληνυκτίζουν. Τοὺς ἀφήνουμε, γιὰ νὰ τοὺς ἀνταμώσουμε ξανὰ αὔριο. Μ' αὐτοὺς συναντιόμαστε τακτικὰ τὶς νύκτες. Αὐτοὶ φυλάσσουν τὰ πράγματα. 'Εμεῖς, ἀνθρώπους, ἰδέες καὶ πράγματα. 'Εκεῖνοι ἐργάζονται γιὰ τὸ μεροκάματο. 'Εμεῖς, γιὰ ὅ,τι ὡρκισθήκαμε νὰ ὑπηρετοῦμε.

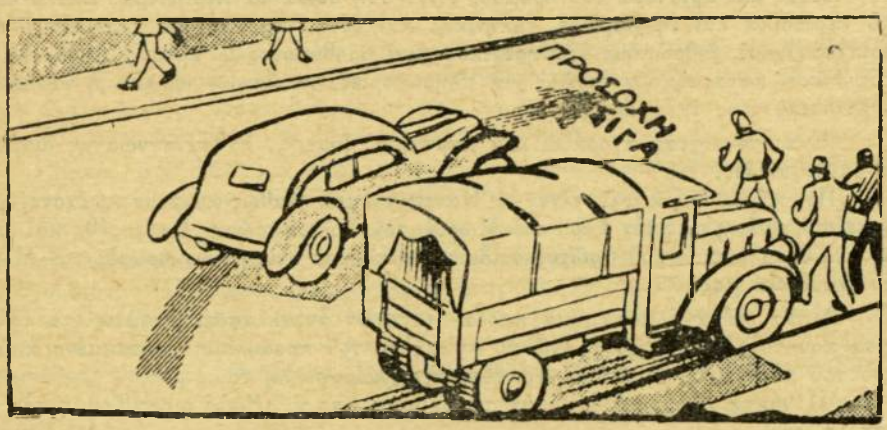
'Η ὥρα πέρασε. 'Ο μικρὸς δείκτης στὸ ρολόϊ τῆς παλαιᾶς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως, κατηφόρισε στὶς μικρὲς ὧρες, ἐνῶ ἐμεῖς ἀνηφορίζουμε τὴν ὁδὸν 'Αμερικῆς καὶ... ἀγκυροβολοῦμε στὸ λιμάνι μας.

Στὸν ἀξιωματικὸ 'Επιθεωρήσεως δίνουμε τὴν ἀναφορά μας, ἐνῶ στὴν πόρτα ἐμφανίζεται ὁ κ. Διοικητής. Σὲ λίγο θὰ ἐξέλθῃ γιὰ ἐπιθεώρησι.

Σκοποί, στὶς θέσεις σας. "Οπως πάντοτε.

Μ. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Μὴ ξεχνᾶτε ποτέ, ὅτι τὸ προσπέρασμα ἔχει καὶ τοὺς κινδύνους του καὶ πρέπει νὰ γίνεται μὲ μεγάλη προσοχή. "Οταν μάλιστα προσπερνᾶτε ἄλλο σταματημένο αὐτοκίνητο ποὺ σᾶς ἐμποδίζει νὰ βλέπετε πρὸς τὰ δεξιά σας, πρέπει νὰ ἐλαττώνετε τελείως τὴν ταχύτητα, ὥστε νὰ σταματᾶτε ἀμέσως ἂν παραστῇ ἀνάγκη.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ Ὑποδιεύθυνσις Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν, στὴν προσπάθειά της νὰ ἐξασφαλίση στὴν Πρωτεύουσα ὁμαλὴ καὶ ἀκίνδυνη κυκλοφορία, παρακαλεῖ θερμῶς ὁδηγοὺς καὶ πεζούς, νὰ συμμορφώνωνται μὲ προθυμία στὰ σήματα τῶν τροχονόμων, τῶν φωτεινῶν σηματοδοτῶν, τῶν πινακίδων καὶ τῶν διαγραμμίσεων καὶ γενικὰ νὰ κυκλοφοροῦν σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνας τοῦ Κώδικος Ὁδικῆς Κυκλοφορίας.

Εἰδικὰ γιὰ τὴν ἐρχομένη ἑβδομάδα, παρακαλεῖ τοὺς ὁδηγούς, μεταξὺ τῶν ἄλλων, νὰ προσέξουν καὶ νὰ ἐφαρμόζουν μὲ σχολαστικότητα τοὺς κανόνες ποὺ ἀφοροῦν τὸ προσπέρασμα. Τὰ ἀντικανονικὰ προσπεράσματα, τὶς περισσότερες φορές, ἀποβαίνουν μοιραῖα, καταλήγοντας σὲ ἀτυχήματα καὶ μάλιστα μὲ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα. Γι' αὐτὸ οἱ ὁδηγοὶ πρέπει νὰ εἶναι ἰδιαίτερα προσεκτικοί, νὰ μὴν προσπερνοῦν προπορευόμενα ὀχήματα χωρὶς λόγο, ὅπως πολλὲς φορὲς συμβαίνει, κι' ὅταν μὲ λογικὴ κρίνουν ὅτι ὑπάρχει λόγος νὰ προσπεράσουν, πρέπει νὰ τηροῦν ὅλους τοὺς κανόνες καὶ τὶς προϋποθέσεις ποὺ ἐπιβάλλει ἡ ἀσφαλὴς ὁδήγησις.

Ἀπαραίτητη προϋπόθεσις γιὰ ἕνα κανονικὸ καὶ ἀκίνδυνο προσπέρασμα, εἶναι νὰ ὑπάρχη μεγάλο πεδίο ὁρατότητος, ὁ ἀπαιτούμενος ἐλεύθερος χῶρος, ὥστε ὁ ὁδηγὸς ποὺ πραγματοποιεῖ τὸ προσπέρασμα νὰ μὴ βρεθῆ ἀντιμέτωπος μὲ ἀντιθέτως ἐρχόμενα ὀχήματα, καὶ ἐπιπροσθέτως τὴν ὥρα ποὺ πρόκειται νὰ προσπεράση, νὰ μὴ ἔχη ἀρχίσει προσπέρασμα κανένα ἀπὸ τὰ ὀχήματα ποὺ ἀκολουθοῦν, πρᾶγμα ποὺ πρέπει νὰ διαπιστώνη ρίχνοντας μιὰ ματιὰ στὸν καθρέπτη του.

Ἐπίσης πρὶν ἀρχίση τὸ προσπέρασμα, ὁ ὁδηγὸς πρέπει ἐγκαίρως καὶ ἀπὸ ἀρκετὴ ἀπόστασι νὰ δίδη σῆμα μὲ τοὺς δεῖκτες του, ὥστε νὰ ἀντιληφθοῦν οἱ ἄλλοι τὴν πρόθεσί του.

Τὸ προσπέρασμα, κατὰ κανόνα, γίνεται ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ καὶ ἔπειτα ὁμαλὰ καὶ προοδευτικὰ τὸ ὄχημα ἐπαναφέρεται στὸ δεξιό, χωρὶς ὁ ὁδηγὸς νὰ δημιουργήση κίνδυνο γι' αὐτὸν ποὺ προσπέρασε, δηλαδὴ ὅπως λένε, χωρὶς νὰ τοῦ κλείση ἀπότομα τὸ δρόμο.

Ὅταν ὁ ὁδηγὸς ἀντιληφθῆ ὅτι ἕνα ὄχημα ποὺ τὸν ἀκολουθεῖ προτίθεται νὰ τὸν προσπεράση, πρέπει νὰ πηγαίνη ὅσο μπορεῖ δεξιὰ καὶ νὰ μὴν αὐξάνη τὴν ταχύτητά του.

Τελειώνοντας, ἡ Ὑποδιεύθυνσις Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν, ἐκφράζει τὴν πεποίθησι ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ὁδηγοὶ θὰ καταβάλουν κάθε προσπάθεια σχετικὰ μὲ τὸ σοβαρὸ αὐτὸ θέμα καὶ τοὺς εὔχεται ὁλόψυχα ἡ Θεία Πρόνοια νὰ τοὺς προστατεύη ἀπὸ τοὺς κινδύνους τοῦ δρόμου.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Λιβαθοῦς.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κυψέλης 32, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Γεώργιο» τῆς Κυψέλης.

Ἡ Λιβαθὼ ἢ Λειβαθώ, ὡραία καὶ εὔφορη περιοχὴ τῆς Κεφαλληνίας στὴν ἐπαρχία Κραναίας, εὑρίσκεται στὴν μεσημβρινὴ πλευρὰ τῆς νήσου. Πρωτεύουσα τῆς περιοχῆς εἶναι ἡ Λακήθρα καὶ σημαντικὸ χωριὸ τὰ Μεταξᾶτα, ὅπου σώζονται ἀρχιεπισκοπὴ καὶ παλαιὸς ναὸς τοῦ 17ου αἰῶνος. Ὁ μὲν δῆμος τῆς Ἄνω Λιβαθοῦς περιλαμβάνει τὶς κοινότητες: Σπαρτιῶν, Βλάτων, Πεσσάδων, Εἰκοσιμίας, Μουσάτων, Καραβάδου καὶ Κεραμίων, ὁ δὲ τῆς Κάτω Λιβαθοῦς τὶς κοινότητες: Σβορωνάτων, Λακήθρας, Σαρλάτων, Μεταξάτων, Περατάτων καὶ Μηνιῶν. Ἡ ἐπαρχία Κραναίας ἔχει περὶ τὶς 25 χιλιάδες κατοίκους.

Λιβανίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν 51 (συνέχεια τῆς ὁδοῦ Ἰουλιανοῦ).

Ὁ Λιβάνιος (314—393 μ.Χ.), Ἕλλην σοφιστὴς καὶ ῥήτωρ ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια, ἵδρυσε σχολές του στὴν Κωνσταντινούπολι καὶ Νικομήδεια. Διετέλεσε διδάσκαλος τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ τοῦ Ἰωάννου Χρυσοστόμου, ἂν καὶ ἐθνικός. Ὁ αὐτοκράτωρ Ἰουλιανός, τὸν ἐτίμησε μὲ τὸν τίτλο τοῦ ταμίου. Ὁ Λιβάνιος ἔγραψε πολλοὺς λόγους καὶ 1607 ἐπιστολές.

Λιβίνη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Στάθη Γεροδήμου, στὸ τέρμα Ἱπποκράτους.

Ὁ Καπετὰν Λιβίνης περιώνυμος ἁρματολὸς τοῦ 17ου αἰῶνος στὴν Δυτικὴ Στερεὰ Ἑλλάδα, συνεπολέμησε μὲ τὸν Φραγκῖσκο Μοροζίνη στὴν Ἤπειρο. Κοντὰ στὴν Γκόλιανη τῆς Εὐρυτανίας ὑπάρχει λόφος φέρων τὸ ὄνομά του.

Λιβύης.

Συνέχεια τῆς ὁδοῦ Νυμφαίου, στὰ Ἄνω Ἡλύσια.

Πρόκειται γιὰ τὸ γνωστὸ ἀνεξάρτητο ὁμοσπονδιακὸ βασίλειο, ποὺ ἐκτείνεται κατὰ μῆκος τῆς βορείου ἀκτῆς τῆς Ἀφρικῆς, ἔχει ἔκτασι 1.759.540 τετρ. χιλιομ.

καὶ πληθυσμὸ γύρω στὸ 1.200.000 κατοίκους. Ἡ Λιβύη ὑποδιαιρεῖται στὶς τοπικὲς αὐτοδιοικούμενες ὁμόσπονδες ἐπαρχίες: Κυρηναϊκῆς, Τριπολίτιδος καὶ Φεζζὰν ἢ Φεσσάν. Ἀρχηγὸς τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου εἶναι ὁ Ἐμίρης τῆς Κυρηναϊκῆς. Κάθε ἐπαρχία ἔχει ἰδικόν της διοικητὴν (Βαλῆν), ὁ ὁποῖος διορίζεται ἀπὸ τὸν βασιλέα καὶ βοηθεῖται ἀπὸ ἕνα ἐκτελεστικὸ καὶ νομοθετικὸ συμβούλιο.

Ἐπίσημος θρησκεία εἶναι ὁ Μωαμεθανισμός, πλὴν ὅμως ὑπάρχει ἀνεξιθρησκεία καθιερωμένη ἀπὸ τὸ Σύνταγμα. Ἐπίσημος γλῶσσα εἶναι ἡ Ἀραβική. Νομισματικὴ μονὰς εἶναι ἡ Λιβυκὴ λίρα, ἴσης ἀξίας πρὸς τὴν στερλίνα τῆς Ἀγγλίας καὶ ὑποδιαιρεῖται σὲ 100 πιάστρες καὶ 1000 μιλλιέμ. Ὁ πληθυσμὸς ἀποτελεῖται κυρίως ἀπὸ Ἰταλούς, Μουσουλμάνους, Ἰουδαίους καὶ ἄλλους Εὐρωπαίους. Κυριώτερες πόλεις εἶναι: Τρίπολις, Μισράτα, Χόμς, Σονάρα, Βεγγάζη, Ντέρνα, Μπάρκα, Τομπρούκ καὶ Μουρκούζ. Πρωτεύουσα εἶναι ἡ Τρίπολις (190 χιλιάδες) καὶ συμπρωτεύουσα (τόπος διαμονῆς τοῦ βασιλέως) ἡ Βεγγάζη.

Λιθακιᾶς.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἔβρου 44, ὄπισθεν τοῦ νοσοκομείου «Ἱπποκράτειον».

Ἡ Λιθακιά, εἶναι κωμόπολις τῆς ἐπαρχίας Ζακύνθου, ἕδρα ὁμωνύμου κοινότητος καὶ ἔχει περὶ τοὺς χιλίους κατοίκους.

Λιμπονᾶ Μιχαήλ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Θ. Κολοκοτρώνη 59, κοντὰ στὴν «Ἁγία Εἰρήνη».

Ὁ Μιχαὴλ Λιμπονάς, Ἀθηναῖος εὐπατρίδης τοῦ 17ου αἰῶνος, διακρινόμενος γιὰ τὴν γενναιότητα, τὸν πλοῦτο καὶ τὴν μόρφωσί του, ἐστάλη τὸ 1675 στὴν Κωνσταντινούπολι, ἀπὸ τὸν μητροπολίτη τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοὺς συμπατριῶτες του, γιὰ νὰ παραπονεθῇ στὸ Σουλτᾶνο κατὰ τοῦ Βοεβόδα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ πασσᾶ τῆς Χαλκίδος. Ἡ ἀποστολή του εἶχε ἐπιτυχία, πλὴν ὁ ἴδιος προεκάλεσε τὴν μῆνι τῶν Ὀθωμανῶν τῆς Ἀττικῆς, ποὺ τὸν ἠνάγκασαν νὰ παραμείνῃ μακρυὰ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα τρία χρόνια. Γυρίζοντας στὴν Ἀθήνα συνελήφθη ἀπὸ τοὺς Μουσουλμάνους καὶ ὑπέστη μαρτυρικὸ θάνατο, ἀπαγχονισθεὶς στὴν ἀγορὰ τὴν 23ῃ Δεκεμβρίου τοῦ 1878.

Λίνδου.

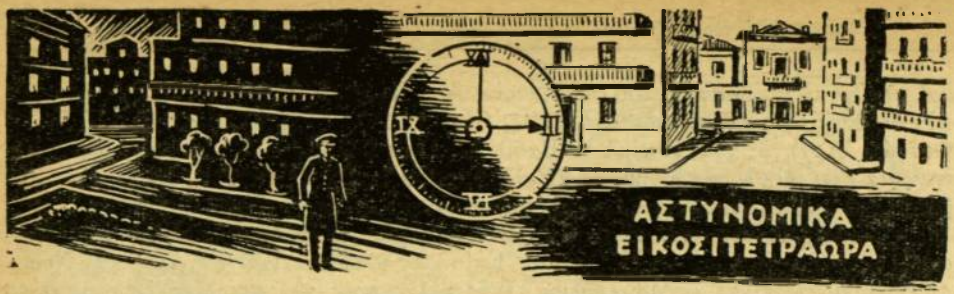
Πάροδος τῆς ὁδοῦ Χρυσουπόλεως 70, στὸ «Πολύγωνο».

Ἡ Λίνδος, ἀρχαία σημαντικωτάτη παράλιος πόλις τῆς Ρόδου, ἱδρύθη ὑπὸ τοῦ Δαναοῦ ἢ τῶν Δαναΐδων καὶ μετέσχε τοῦ Τρωικοῦ πολέμου. Ἀπετέλεσε μέλος τῆς Δωρικῆς Ἑξαπόλεως καὶ εἶχε λαμπροτάτους ναοὺς τῆς Λινδίας Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἡρακλέους. Ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τῆς Λίνδου σώζονται στοὰ δωρικοῦ ρυθμοῦ, τὰ λείψανα τοῦ «Βουκοπίου» (ναΐσκου τοῦ ι'-θ' αἰῶνος π.Χ.), ὁ «τάφος τοῦ Κλεοβούλου (στρογγυλὸ μνημεῖο μετὰ κωνικῆς στέγης), κ.ἄ.

Λιοσίων.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν πλατεῖα «Ἀνεξαρτησίας» (Βάθη) καὶ τελειώνει στὶς «Τρεῖς Γέφυρες». Ἔλαβε τὴν ὀνομασία αὐτή, ἐπειδὴ ὁδηγεῖ στὸ ὁμώνυμο προάστιο τῶν Ἀθηνῶν, τὰ γνωστὰ Ἄνω Λιόσια (3.500) καὶ Κάτω ἢ Νέα Λιόσια (3.200). (Λιόσα ἢ Λιόσια ἢ Λιώσα ἢ Λεώσα, εἶναι ἡ ἐπωνυμία μεγάλης ἀλβανικῆς φάρας, ποὺ, μὲ ἀρχηγὸ τὸν Πέτρο Λιόσα, ἐγκατεστάθη στὴν Δυτικὴ Ἑλλάδα τὸν ΙΔ' αἰῶνα. Ὁ διάδοχος τοῦ Πέτρου, Ἰωάννης, ἐτράπη ἀργότερα πρὸς Νότον καὶ ἐγκατεστάθη στὴν Ἀττική, μαζὶ μὲ τοὺς ὑποτελεῖς του Μαζαρακαίους καὶ Μαλακασαίους. Ἀπὸ τὴν ἐγκατάστασι αὐτὴ προῆλθον οἱ ἐπωνυμίες: Λιόσια, Μάζι, Μαλακάσα κ.ἄ.).

(Συνεχίζεται)

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ «Χ»

ΠΑΝΤΟΤΕ ἡ ἀπεργία δημιουργεῖ δυσμενεῖς καταστάσεις εἰς τὴν κοινωνίαν. Οἱ ἀπεργοὶ προβάλλουν δίκαια ἢ ἄδικα αἰτήματα, τὸ Κράτος καλεῖται νὰ λάβῃ θέσιν ἔναντι αὐτῶν, ἡ Ἀστυνομία καλεῖται νὰ περιφρουρήσῃ δικαιώματα ἀπεργῶν καὶ μὴ ἀπεργῶν. Λεπτή, λεπτοτάτη ἡ θέσις τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὰς περιπτώσεις ἀπεργιῶν, διότι πλὴν τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐργασίας καλεῖται νὰ διαφυλάξῃ καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν, τὴν ὁποίαν οἱ ἀπεργοὶ διασαλεύουν συνήθως πρὸς δημιουργίαν θορύβου πέριξ τοῦ αἰτήματος τούτων, πρὸς δημιουργίαν ἐντυπώσεων καὶ ὡς ἐκ τούτων ἀναγκαστικῆς πολλὰς φορὰς ἐπιλύσεως τῶν αἰτημάτων τους. Πέραν αὐτῶν τῶν καθαρῶς συνδικαλιστικῶν αἰτημάτων ἀπεργιῶν ὑπάρχουν αἱ διὰ πολιτικοὺς σκοποὺς ἀπεργίαι, αἱ ὁποῖαι φέρουν τὴν Ἀστυνομίαν εἰς λίαν δυσχερῆ θέσιν. Ὑπάρχει βεβαίως ἡ πεῖρα τόσων ἐτῶν, πεῖρα ποὺ μᾶς ἔφεραν αἱ προπολεμικαὶ καὶ ἀναρίθμητοι μεταπολεμικαὶ ἀπεργίαι, πλὴν ὅμως χρειάζεται νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀπαιτεῖται μεγάλη περίσκεψις καὶ φρόνησις κατὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἀπεργούντων, ἰδίως ὅταν προβαίνουν εἰς διαδηλώσεις καὶ γενικώτερον διαταράσσουν τὴν δημοσίαν τάξιν. Οἱ νόμοι, οἱ κανονισμοί, αἱ διαταγαὶ εἶναι σαφεῖς. Καὶ ὅταν τηροῦνται, ὁ πολίτης ἐπιχαίρει καὶ τοποθετεῖ ἐπὶ τῶν ἀληθινῶν των βάσεων τὰς «σχέσεις» ὄχι μόνον Ἀστυνομίας - ἀπεργῶν, ἀλλὰ Ἀστυνομίας - ἀπεργῶν - καὶ μεγάλου Κοινοῦ.

***

Γράφω αὐτὰ ἐξ αἰτίας τοῦ τελευταίου ἀπεργιακοῦ κύματος καὶ τῶν ἀστυνομικῶν κινητοποιήσεων, δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον δὲ νὰ ἀναφερθοῦν ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὡρισμένα «ἱστορικὰ» τῶν ἀπεργιῶν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἀπεργία χρονολογεῖται πολὺ πρὶν εἰσέλθωμεν εἰς τὴν περίοδον τῆς ἐκβιομηχανίσεως. Πρῶται σοβαραὶ ἀπεργίαι εἶναι ἐκεῖναι τῆς Ἑρμουπόλεως, τῆς ἀκμαζούσης πρὸ ἑκατονταετίας ναυτικῆς πόλεως, αἱ ὁποῖαι ἐξεδηλώθησαν ἔντονοι κατὰ τὰ ἔτη 1879 - 1883. Ἀκολουθοῦν αἱ ἀπεργίαι τοῦ Πειραιῶς, τοῦ Βόλου, τοῦ Πύργου, τοῦ Λαυρίου κ.λ., ὅτε φθάνομεν εἰς τὴν μεγάλην συνεργατικὴν ἀπεργίαν τοῦ 1924 καὶ εἰς τὴν κρίσιμον ἐκείνην ἀπεργίαν τοῦ 1927, κατὰ τὴν ὁποίαν διὰ πρώτην φορὰν ἀπήργησαν πλὴν τῶν ἐργατῶν καὶ οἱ αὐτοκινητισταὶ καὶ οἱ ἐπαγγελματίαι. Οἱ Ἕλληνες ἀστυνομικοὶ ἀπήργησαν μόνον μίαν φορὰν μέχρι σήμερον καὶ αὐτὸ ἔγινε τὸ ἔτος 1944, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς γερμανικῆς κατοχῆς. Ἄλλαι ἀπεργίαι ἀστυνομικῶν εἶναι ἐκείνη τῶν ἀστυνομικῶν τῆς Βοστώνης τὸ 1919 καὶ ἐκείνη τῶν ἀστυνομικῶν τῆς Γαλλίας τὸ 1946.

***

Ὅσον διὰ τὴν ἰδιότυπον μορφὴν τῆς «ἀπεργίας πείνης», τῆς ὁποίας ὅλοι παρέστημεν μάρτυρες τελευταίως μὲ τοὺς σπουδαστὰς τῆς σχολῆς ὑπομηχανικῶν, τοὺς ἀναπήρους κ.λ., θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ εἴπω ὅτι «πρῶτος διδάξας» δὲν ἦτο ὁ Μαχάτμα Γκάντι, ὅπως πολλοὶ ὑποστηρίζουν. Αἱ ἀπεργίαι ἐκείνου κατὰ τὰ ἔτη 1933 καὶ 1943 — αἱ ὁποῖαι τὸν ἠρωποίησαν εἰς τὰ ὄμματα τῶν ὀπαδῶν του, συνεδέθησαν μὲ λαϊκὰς ἐξεγέρσεις καὶ τοῦ ἔδωσαν τὴν δύναμιν νὰ ἀγωνισθῇ ἀποτελεσματικῶς διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Ἰνδιῶν μέχρι τῆς δολοφονίας του — εἶχον ὡς πρότυπον

τὴν μεγάλην ἀπεργίαν πείνης τοῦ Μὰκ Σβίνεϋ, δημάρχου τῆς Ἰρλανδικῆς πόλεως Κόρκ. 'Εκεῖνος λοιπὸν εἶναι ὁ «πρῶτος διδάξας» τὴν ἀπεργίαν πείνης. 'Αποβλέπων εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ ἀνεξαρτήτου νοτίου ἰρλανδικοῦ κράτους — τοῦ σημερινοῦ "Εϊρε — καὶ ἀναμιχθεὶς ἐνεργῶς εἰς τὴν ἐξέγερσιν, συνελήφθη ὑπὸ τῶν "Αγγλων, ὅτε εἰς τὰς φυλακὰς ἐκήρυξεν ἀπεργίαν πείνης, διαρκέσασαν 63 ἡμέρας, ἡ ὁποία ὡδήγησεν εἰς τὸν θάνατόν του (25 'Οκτωβρίου τοῦ 1920). "Ας σημειωθῆ ὅτι ἡ ἀπεργία αὐτὴ τοῦ Μὰκ Σβίνεϋ, ποὺ παρηκολουθήθη τότε μὲ συγκίνησιν ἀπὸ τὴν παγκόσμιον κοινὴν γνώμην καὶ ἤγειρε θύελλαν διαμαρτυριῶν ἐναντίον τῶν "Αγγλων, συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὸ νὰ τονωθῆ τὸ φρόνημα τῶν 'Ιρλανδῶν, νὰ ἐπέλθη φανατισμὸς καί, ἓν ἔτος ἀργότερον, νὰ ἀναγνωρισθῆ ὑπὸ τῆς 'Αγγλίας ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Νοτίου 'Ιρλανδίας. . .

***

Η ΦΑΝΤΑΣΙΑ, αὐτὸ τὸ μέγα προσὸν ποὺ ἄλλοτε ἐθεωρεῖτο μειονέκτημα δι' ἕνα «σοβαρὸν» ἄνθρωπον, ὅσον πάει καὶ ἀποκτᾶ νέον ἔδαφος εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς ἐκδηλώσεις, εἰς ὅλας μας τὰς ἐνεργείας, εἴτε ἀτομικαὶ εἶναι αὐταὶ εἴτε ὁμαδικαί. Θεωρεῖται πλέον — καὶ εἶναι — ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ κάθε εἴδους σταδιοδρομίαν, ἀφοῦ χωρὶς φαντασίαν ἡ ἀποτυχία πρέπει νὰ θεωρῆται μαθηματικῶς βεβαία, βεβαιοτάτη μάλιστα ἂν κρίνωμεν ἀπὸ τόσα ὄνειρα ποὺ σβήνουν, ἀπὸ τόσα δράματα ποὺ συμβαίνουν γύρω μας ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἡμερονυκτίου. . . Αὐτὸ τὸ κατενόησαν καὶ οἱ πάσης μορφῆς ἐγκληματίαι ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια, δι' αὐτὸ δὲ καὶ δὲν παρέρχεται ἡμέρα ποὺ νὰ μὴ ἔχωμεν «ἔγκλημα φαντασίας», ἔγκλημα δηλαδὴ μὲ ἀβρότητα, ἀπηλλαγμένον ἐν πολλοῖς ἀπὸ τὸν δυναμισμὸν ἄλλων ἐποχῶν. 'Ιδοὺ λοιπόν, ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἐπικαιρότητα, ποὺ ὁ κακοποιὸς ἀντὶ νὰ ἀνοίξη, μὲ μυρίας προφυλάξεις ἔστω, τὸ παράθυρον ἢ τὴν θύραν ἑνὸς σπιτιοῦ καὶ νὰ ἀφαιρέση ὅ,τι δυνηθῆ, βάζει τὴν «ἐκλεκτήν» του νὰ ἀγκαλιάζη καὶ νὰ φιλᾶ κάποιον συνένοχόν του ἀπ' ἔξω καὶ αὐτὸς εἰσέρχεται. Τὸ ὄργανον τῆς τάξεως ποὺ διαβαίνει ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἀκούει κάποιον θόρυβον, βλέπει τὸ ἐρωτικὸν ζεῦγος εἰς τὰς διαχύσεις του καί, ἀπὸ. . . λεπτότητα, ἐπιταχύνει τὸ βῆμα του διὰ νὰ ἀπομακρυνθῆ. . . "Αλλος κακοποιὸς ἐγκαθίσταται μαζὶ μὲ τὴν «καλήν» του εἰς ἕνα σκοτεινὸν σημεῖον. Μόλις βλέπουν κάποιον νὰ διέρχεται ἀπὸ ἐκεῖ, ἐκεῖνος ἀπομακρύνεται καὶ ἀφήνει τὴν νέαν νὰ παριστάνη τὴν ἐλαφρὰν — ἂν δὲν εἶναι — μέχρις ὅτου ὁ ἄλλος, τὸ θῦμα, ἀποφασίζει νὰ ζήση τὴν περιπέτειαν. Πλησιάζει τὴν νέαν, καὶ ἐνῶ τῆς προτείνη πολλὰ ἢ ὀλίγα καὶ ἐκείνη δῆθεν τὰ ἀπορρίπτει ἢ προσποιεῖται ὅτι τὰ δέχεται, ἐμφανίζεται ὁ φίλος καὶ ζητᾶ τὸν λόγον διὰ τὴν «ἐνόχλησιν τῆς δεσποινίδος». 'Επακολουθεῖ τότε ὁ ἀπαραίτητος «καυγάς», ἡ νέα μπαίνει εἰς τὸ μέσον νὰ τοὺς διαχωρίση καὶ τελικῶς τὰ δύο μέρη ζητοῦν συγγνώμην διὰ τὴν «παρεξήγησιν» καὶ ἀπέρχονται. (Εὐνόητον ὅτι οἱ διαπληκτισμοὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὰ ἐσκεμμένα διὰ τὸν φόβον τῆς ἀστυνομικῆς ἐπεμβάσεως· εὐνόητον ἐπίσης ὅτι ἡ «συγγνώμη» ἐπιζητεῖται καὶ δίδεται ἀπὸ τὸ ἔνοχον ζεῦγος διὰ νὰ φύγη τὸ θῦμα ἱκανοποιημένον κάπως· καὶ εὐνόητον ὅτι ἡ «εἰρηνοποιὸς» νέα κάμνει κατάχρησιν χειρονομιῶν πρὸς τὸ θῦμα, κατὰ τὴν στιγμὴν διαχωρίσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ «μνηστῆρος» της, ὅπως τὸ ἴδιον κατάχρησιν χειρονομιῶν πρὸς τὸ θῦμα κάμνει καὶ ὁ κακοποιός). Δὲν ἀργεῖ λοιπὸν ὁ τρίτος, ὁ προκληθεὶς εἰς περιπέτειαν καὶ ἀπελθών. . . ἱκανοποιημένος, νὰ διαπιστώση ὅτι τὸ πορτοφόλι του ἔκαμε φτερά. . .

***

Θὰ μοῦ ἀντιτείνουν πολλοὶ ὅτι καὶ τὰ δύο αὐτὰ περιστατικὰ εἶναι μηδαμινά, ἐν συγκρίσει μὲ ἄλλα πολὺ «γονιμωτέρας» φαντασίας κατὰ τὸ παρελθόν. Συμφωνῶ ἀπολύτως, ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ θέλω νὰ τονίσω εἶναι ὅτι ἐνῶ ἄλλοτε παρουσιάζοντο ἐλάχιστα ἐγκλήματα φαντασίας καὶ ἔκαμναν τὴν κοινὴν γνώμην νὰ διαπορῆ

μὲ τὴν ἐφευρετικότητα ὀλίγων κακοποιῶν, τώρα τὰ ἐγκλήματα αὐτὰ κατήντησαν κανὼν σχεδὸν καὶ τὰ ὑπόλοιπα παρουσιάζονται ὡς ἐξαιρέσεις. Τὸ στοιχεῖον τῆς ἀπάτης — ὄχι μόνον ὑπὸ τὴν στενὴν νομικὴν ἔννοιαν ἀλλὰ ὑπὸ εὐρυτάτην τοιαύτην — ὑπάρχει εἰς ἕνα τεράστιον ποσοστὸν ἐγκλημάτων κατὰ τὴν ἐποχήν μας. Παίρνω μερικὰ ἀκόμη ἀπὸ τὰ ὀλιγώτερον πρωτότυπα τῆς τελευταίας ἐπικαιρότητος (καὶ μὲ πολὺ φεμινισμὸν ὡρισμένα) : Ὡς ἀπεσταλμένη δῆθεν τοῦ μνηστῆρος της παρουσιάζετο εἰς μίαν τριακονταετῆ ἡ Σ.Κ. τῶν 30 ἐτῶν, καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον τῆς ἀπέσπασεν ἐντὸς διμήνου τιμαλφῆ ἀξίας 50 λιρῶν καὶ διάφορα χρηματικὰ ποσά. Ὡς φιλοξενουμένη παρέμεινεν ἡ Ε.Κ. τῶν 26 ἐτῶν ἐπὶ μίαν ἡμέραν εἰς ἀγαθὴν κυρίαν, καὶ ἀπεχώρησε συναποκομίσασα βραχιόλια, δακτυλίδια, περιδέραιον καὶ χρήματα. Ὡς μία πολὺ εὐσυνείδητος ὑπάλληλος παρουσιάζετο ἡ Δ. Τ. τῶν 48 ἐτῶν εἰς τὸ κατάστημα ὅπου εἰργάζετο, καὶ ἀπεκαλύφθη νὰ ἔχει ἀφαιρέσει εἴδη ἀξίας 55.000 δραχμῶν. Ὡς μία πολυσήμαντος ἀγοράστρια ἐνεφανίσθη ἡ Θ. Σ. τῶν 26 ἐτῶν εἰς ὑαλοπωλεῖον ὅπου ἠγόρασε εἴδη ἀξίας 26.000 δραχμῶν, ἰσχυρισθεῖσα δὲ ὅτι δὲν ἔχει μετρητὰ μαζί της ἐπέδειξε βιβλιάριον καταθέσεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ ποσὸν 70.000 δραχμῶν, παρέλαβε τὰ εἴδη καὶ ἀπεχώρησεν. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπανῆλθε καὶ ἐζήτησε δάνειον 3.000 δραχμῶν, τοῦτο ὅμως ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ πρῶτον ἐδημιούργησεν εἰς τὸν καταστηματάρχην ὑποψίας, εἰδοποιήθη ἡ Ἀστυνομία καὶ — τί τὰ θέλετε — ἀπεκαλύφθη ὅτι τὸ βιβλιάριον εἶχεν ἀνευρεθῆ ὑπὸ τῆς ρηξικελεύθου, ἡ ὁποία ἀνέγραψεν εἰς αὐτὸ ὡς κατατεθειμένον ποσὸν 70.000 δραχμάς. . . Ἀφήνω τώρα τὸ στρατόπεδον τῶν γυναικῶν — μὲ κίνδυνον λιθοβολισμοῦ αὐτὴν τὴν φορὰν δι' ὅσα κατεμαρτύρησα. . .— διὰ νὰ εἰσέλθω εἰς τὸ ἄλλο, τῶν ἀνδρῶν. Ἐδῶ παρουσιάζεται κάποιος «Παναγῆς», πολλὰ σεσημασμένος ὡς Σ. Π. ἢ Παρασκευᾶς ἢ Παπᾶς ἢ Κ. Λαυριώτης κ.λ. κ.λ., ἐτῶν 54, ὁ ὁποῖος ἐμφανιζόμενος τελευταίως ὡς πλοίαρχος ἑνὸς τάνκερ τοῦ κ. Νιάρχου, μὲ καταθέσεις 200.000 δολλαρίων εἰς τραπέζας, ἐξηπάτησε μίαν 38ἐτίδα μὲ τὴν ὑπόσχεσιν γάμου καὶ τῆς ἀπέσπασε ὡς προκαταβολὴν προικὸς 15.000 δραχμάς, ἕνα χρυσοῦν σταυρὸν κ.λ. Ὁ ἴδιος ὡμολόγησε καὶ δύο ἄλλας παρομοίας ἀπάτας, μᾶς εἶναι δὲ γνωστὸς ἀπὸ τὸ παρελθὸν διὰ σωρείαν ἀπατῶν ὑπὸ τὸ προσωπεῖον ἀνωτέρου δημοσίου ὑπαλλήλου, ἀξιωματικοῦ, Ἀμερικανοῦ πιλότου κ.λ. εἰς βάρος ἀφελῶν γυναικῶν. Μεταξὺ τόσων ἄλλων, ποὺ διὰ λόγους «χωρικοὺς» ἐγκαταλείπω, παρουσιάζεται καὶ ὁ Γ. Μ. τῶν 44 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος ἐπώλησεν ὡς ἐρωτικὸν διεγερτικὸν λοσιὸν τῶν πέντε δραχμῶν ἀντὶ πεντακοσίων! Καὶ ὑπεστηρίχθη σοβαρώτατα ὑπὸ τοῦ συνηγόρου του ὅτι δὲν πρέπει νὰ τιμωρηθῆ ὁ δράστης, ἀλλὰ τὸ θῦμα, διότι 20 μόνον ἐτῶν αὐτὸς ἤθελε καὶ ἐρωτικὸν διεγερτικόν. . . Πλὴν τούτου ὁ συνήγορος ὑπεστήριξεν ὅτι καιρὸς εἶναι πλέον νὰ θεσπισθῆ νόμος τιμωρῶν παρομοίας ἀφελείας θύματα, διότι μὲ τὴν ἀφέλειάν των (βλακείαν ἐπὶ τὸ ὀρθώτερον) διευκολύνουν τὴν δρᾶσιν τῶν ἀπατεώνων. . . Τὸ συμπέρασμα ὡς πρὸς τὰ «ἐγκλήματα φαντασίας» : Οἱ ἀστυνομικοὶ πρέπει νὰ ἀποκτήσωμεν φαντασίαν· καὶ τὸ κοινὸν πρέπει νὰ σκέπτεται περισσότερον περὶ τοῦ «τίς - τί καὶ διατί». Τὰ φαινόμενα, ὅλο καὶ περισσότερον ἐξαπατοῦν. . .

***

Το ΘΕΜΑ τῶν μικροπωλητῶν καὶ τῶν ἐπαιτῶν εἶναι ἕνα τῶν πλέον δυσχερῶν. Οἱ πρῶτοι κατέκλυζαν καὶ κατακλύζουν τοὺς ἀθηναϊκοὺς δρόμους καὶ τὰς πλατείας, μὲ ἀποτέλεσμα τὰς διαρκεῖς προστριβὰς καὶ ἀντεγκλήσεις μὲ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, τὰς διαμαρτυρίας τοῦ κοινοῦ καὶ ἰδίως τῶν καταστηματαρχῶν, καὶ κάποτε τὴν λῆψιν σαφῶς θέσεως ὑπὸ ὡρισμένων πολιτῶν ὑπὲρ τοῦ «κακοποιουμένου» μικροπωλητοῦ — εἰς τὴν πραγματικότητα ὑπὲρ τοῦ μικροπωλητοῦ ποὺ ρίπτει τὸ πανέρι μὲ τὴν «πραμάτεια» εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀστυνομικοῦ καὶ πίπτει μόνος εἰς τὸ πεζοδρόμιον ἢ τὸ κατάστρωμα τῆς ὁδοῦ πρὸς δημιουργίαν ἐντυπώ-

σεων. Οἱ δεύτεροι, οἱ ἐπαΐται, ἔκαμναν καὶ κάμνουν τὸ ἴδιον, εἰς μικροτέραν βεβαίως κλίμακα ἀπὸ τοὺς μικροπωλητὰς καὶ μὲ τὰ αὐτὰ περίπου ἀποτελέσματα. Χρειάζονται φυσικὰ εὐρείας ἐκτάσεως κοινωνικὰ μέτρα διὰ νὰ λείψῃ ὁ παρασιτισμὸς καὶ αἱ στῆλαι αὐταὶ θὰ ἐξέφευγον τοῦ σκοποῦ των ἐὰν ἀνεφέροντο εἰς παρόμοιον μέγα ζήτημα. Θὰ ἤθελα ὅμως νὰ εἴπω εἰς ἐκείνους ποὺ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ μικροπωλητοῦ βλέπουν μόνον «δυστυχῆ» καὶ κατατρεγμένα ἀπὸ τὴν μοῖραν καὶ τοὺς ἀνθρώπους πλάσματα, ἐκεῖνο ποὺ πρὸ διετίας διεπίστωσα εἰς κεντρικὸν 'Αστυνομικὸν Τμῆμα. Ἔλαβα ἐντολὴν νὰ καταγράψω λεπτομερῶς τὰ στοιχεῖα τοῦ πλήθους τῶν κουλουροπωλῶν εἰς τὴν περιοχήν, καὶ διεπιστώθη ὅτι τὰ 90% ἦσαν νέοι ἀπὸ περιοχὴν τῆς χώρας μας ποὺ δίδει ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν συντεχνίαν τῶν ἀρτοποιῶν. Ἦσαν δηλαδὴ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἐξασκοῦσαν τὸ παράνομον βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα ὄχι διότι δὲν ἠδύναντο νὰ ἐργασθοῦν εἰς τὰ χωράφια των, εἰς ἐργοστάσια ἢ ἄλλας ἐργασίας, ἀλλὰ διότι ἤθελαν νὰ γίνουν καταστηματάρχαι τοῦ εἴδους — ὅπως τὸ θέλει . . . ἡ παράδοσις — καὶ διότι, οἱ περισσότεροι, ἐκέρδιζαν ἡμερησίως 150 - 250 δραχμάς. Κάτι παρόμοιον συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς μικροπωλητὰς ἄλλων εἰδῶν. Θὰ ἤθελα ἐπίσης νὰ προβάλω εἰς ἐκείνους ποὺ βλέπουν ὡς «δυστυχέστατα ὄντα» τοὺς ἐπαίτας, τὸν συλληφθέντα αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰς Πειραιᾶ Σ. Λ. τῶν 82 ἐτῶν. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, συνταξιοῦχος τοῦ Τ.Ε.Β.Ε. καὶ πατὴρ 3 καλῶς ἀποκατεστημένων υἱῶν καὶ μιᾶς θυγατρός, ζῶν δὲ ἐπ' ἐνοικίῳ 600 δραχμῶν εἰς οἰκίαν τῆς Νέας Καλλιπόλεως, μὲ τὴν ἐπαιτείαν συνεκέντρωσε 48.500 δραχμὰς ἐντὸς 48 ἡμερῶν ! Πέραν αὐτοῦ, ἀπὸ τὰς «οἰκονομίας» τοῦ ἐπαγγέλματος εἶχε δανείσει εἰς διαφόρους 75.000 δραχμάς . . . 'Αφήνω ἄλλους ἐπαίτας πού, ὅπως ἀπεκαλύφθη κατὰ τὸ παρελθόν, εἶχαν κατορθώσει νὰ δημιουργήσουν σεβαστὰς περιουσίας ἀπὸ τὴν ἐπαιτείαν, ἀπὸ ἕνα ἐπάγγελμα δηλαδὴ ποὺ ἀπαιτεῖ ἐλαχίστους κόπους καὶ ἀποδίδει τόσον πολλά . . .

***

Θα ελεγε κανεὶς ὅτι τὰ ἄσματα μόνον ψυχικὴν εὐφορίαν πρέπει νὰ δημιουργοῦν εἰς ἄδοντας καὶ ἀκούοντας. Δυστυχῶς δὲν ἔχει ἔτσι τὸ ζήτημα. Κομμουνιστικὰ ἄσματα λ.χ., ὅταν ψάλλωνται μεγαλοφώνως μάλιστα, προκαλοῦν ρίγη ὄχι συγκινήσεως ἀλλὰ φόβου. Δι' αὐτὸ καὶ ἕνας φοιτητὴς ποὺ ἄκουσε παρόμοια ἄσματα εἰς τὴν Νίκαιαν τοῦ Πειραιῶς ἐφοβήθη, ἠγανάκτισε καὶ παρετήρησε τὴν τετραμελῆ συντροφιάν. Ἡ ἀπάντησις ἦλθε μὲ ἀνηλεὲς ξυλοκόπημα τοῦ φοιτητοῦ, ὅτε ἐκινητοποιήθη ἡ 'Αστυνομία, συνέλαβε τοὺς τέσσαρες θρασεῖς καὶ τοὺς παρέπεμψεν εἰς τὴν Δικαιοσύνην, ἡ ὁποία τοὺς ἤμειψε μὲ φυλακίσεις 50 ἡμερῶν τοὺς δύο καὶ 40 ἡμερῶν τοὺς ἄλλους δύο. Διάφορα ἄλλα ἄσματα πάλιν, ὅταν ψάλλωνται ἐπίσης μεγαλοφώνως, διαταράσσουν τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ προκαλοῦν διαμαρτυρίας. Ἡ 'Αστυνομία ἐπεμβαίνει τότε, πλὴν πολλὰς φορὰς τὰ ὄργανά της δέχονται ἐξυβρίσεις καὶ ἐπιθέσεις. Ἔχομεν αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἀρκετὰ παρόμοια περιστατικά, σοβαρώτερα τῶν ὁποίων εἶναι ἐπίθεσις κατ' ἀξιωματικοῦ εἰς προάστιον ἀπὸ ἐργάτην καὶ ἐπίθεσις κατ' ἀστυφυλάκων καὶ Διοικητοῦ Τμήματος εἰς κεντρικὸν σχετικῶς σημεῖον ἀπὸ τέως χωροφύλακα. Ἄλλοτε οἱ ἀστυνομικοὶ ἐδέχοντο ἐπιθέσεις ἀπὸ θρασεῖς κακοποιοὺς κατὰ τὰς ὥρας διαρρήξεων ἢ ἐγκλημάτων κατὰ τῆς ζωῆς. Τὰ τελευταῖα χρόνια, δέχονται ἐπιθέσεις ἐπειδὴ συνιστοῦν εἰς τὸν μικροπωλητὴν νὰ ἀπομακρυνθῇ, εἰς τὸν ὁδηγὸν ταξὶ ἢ πειρατικοῦ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἄλφα σημεῖον, εἰς τὸν οἰκοδόμον νὰ σέβεται τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, εἰς τὸν ἐργάτην καὶ τὸν τέως χωροφύλακα νὰ μὴ ὠρύωνται τραγουδῶντες . . .

***

Και παλιν αἱ «Βραχεῖαι Σημειώσεις» μου ὑπερπλήρωσαν τὸ σημειωματάριόν μου. Ξεχωρίζω : * Τὴν ἑστίαν λευκοῦ θανάτου εἰς τὴν 'Αμφιάλην Πειραιῶς, ποὺ ἐξήρθρω-

σαν οἱ συνάδελφοι τῆς γείτονος ὕστερα ἀπὸ «κυκλωτικὰς» κινήσεις, ἀπὸ ἐπισταμένην παρακολούθησιν προσώπων καὶ πραγμάτων μὲ εἰδικὰς τηλεδιόπτρας ἀπὸ ὑπερκείμενον τοῦ οἰκισμοῦ λόφον, καὶ ὕστερα ἀπὸ κεραυνοβόλον αἰφνιδιασμόν. Συνελήφθησαν καὶ προεφυλακίσθησαν ὁ Κ. Β. ἢ Μπόγιας, ἐτῶν 41, ἡ φίλη του Ε. Τ., ἐτῶν 37, ἡ ὁποία ἐνήργει τὰς ἐνέσεις ἡρωίνης ἐπὶ τῶν θυμάτων, καὶ οἱ γνωστότατοι τοξικομανεῖς Ν. Σ. ἢ Τσέσας, ἐτῶν 37, Ε. Γ. ἢ Κουλόχας, ἐτῶν 34, καὶ Ν. Γ. ἢ Γαμβρός, ἐτῶν 28. Εἰς τὸ σταῦλον τῆς οἰκίας Κ. Β. καὶ ἐντὸς σωροῦ κοπριᾶς ἵππων ἀνευρέθησαν : εἰς 4 ἐπιμελῶς συσκευασμένα τεμαχίδια ποσότης ἡρωίνης, καὶ ἄνευ οὐδενὸς περιτυλίγματος σταγονόμετρον μετὰ βελόνης, χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν λῆψιν τοῦ ναρκωτικοῦ ἀπὸ τοὺς ἡρωινομανεῖς. . . * Τὴν ἐπ' αὐτοφώρω σύλληψιν τῆς σεσημασμένης Α. Γ. νὰ κλέπτῃ πορτοφόλιον γυναικὸς εἰς λαϊκὴν ἀγοράν, τὴν ἐπ' αὐτοφώρω σύλληψιν τοῦ Συρίου πορτοφολᾶ Ν. Ο.— παρεπιδημοῦντος ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου π. ἔ.— νὰ ἀφαιρῇ τὸ ἔκτον κατὰ τὴν ἐδῶ παραμονήν του «λάχανον», τὴν λεηλασίαν κατοικίας προαστίου ὑπὸ τῆς σεσημασμένης διαρρηκτρίας Β. Δ. ἢ Ζέττας ἢ Χρυσούλας ἢ Κωστούλας ἤ. . . * Τὴν βάναυσον κακοποίησιν μ ε θ υ σ μ έ ν ο υ ὑπὸ τριῶν ἀτόμων εἰς τὸν Πειραιᾶ, τὴν βάναυσον κακοποίησιν ὁδηγοῦ ταξὶ ὑπὸ δύο μ ε θ υ σ μ έ ν ω ν ἀδελφῶν εἰς προάστιον 'Αθηνῶν. . . * Τὴν θανάσιμον πτῶσιν οἰκοδόμου ἐκ τοῦ ἔκτου ὀρόφου ἀνεγειρομένης πολυκατοικίας, καὶ τὸν ἐπὶ τῇ θέα τούτου πρόωρον — ἀλλὰ εὐτυχῆ — τοκετὸν διερχομένης ἐγκύου. . . * Τὸ ὑπὸ μαθητευομένης νεαρᾶς ὁδηγοῦ «ξάπλωμα» τεσσάρων ἀτόμων — τόσα ὑπῆρχαν — ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου. 'Η ἄπειρος ὁδηγὸς δὲν ἐπρόσεξε τὸ ἀπαγορευτικὸν τῆς διελεύσεως αὐτοκινήτων ἐρυθρὸν φῶς καὶ ἐπέπεσεν ἐπὶ τῶν ἀνυπόπτων πεζῶν, ποὺ διέσχιζαν κανονικῶς τὸ κατάστρωμα τῆς ὁδοῦ. . . * Τὴν διὰ μυριοστὴν φορὰν ἐπαλήθευσιν τῆς φράσεως χωρικοῦ «'Η 'Αστυνομία πάντοτε σώζει», θέματος — παθήματος — ἐπὶ τοῦ ὁποίου σχετικὸν χρονογράφημα ἀνεφέρθη πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εἰς τὰ «'Αστυνομικὰ Χρονικά». Τοῦτο ἀφοῦ ἀστυνομικοὶ τῆς 'Αμέσου Δράσεως, διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ αἵματός των ἔσωσαν ἀπὸ βέβαιον θάνατον αὐτόχειρα, ἀποκόψαντα μὲ ἕνα μαχαίρι τὴν καρωτίδα του καὶ μεταφερθέντα διὰ περιπολικοῦ εἰς νοσοκομεῖον, ὅπου δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὴν Τράπεζαν αἷμα. Καὶ τοῦτο ἐπίσης ἀφοῦ ἀστυνομικοὶ τῆς Διευθύνσεως Πατρῶν, εὑρισκόμενοι ὡς ἐκδρομεῖς εἰς τὰ λουτρὰ Κυλλήνης, ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ διέσωσαν ἐκ βεβαίου πνιγμοῦ ἀπόστρατον ταγματάρχην. . . * Καὶ ἄλλα, καὶ ἄλλα πολλά, ποὺ ξεχωρίζω ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει χῶρος πρὸς. . . καταχώρησιν.

* * *

ΕΛΑΧΙΣΤΑ καὶ πάλιν ἀπὸ τὴν ξένην ἀστυνομικὴν εἰδησεογραφίαν τῶν τελευταίων ἡμερῶν :

* 'Εβδομήκοντα πέντε «πορτοφολάδες» συνέλαβεν ἡ 'Αστυνομία τοῦ Τόκυο, κατὰ τὴν διάρκειαν «προολυμπιακῆς ἐκστρατείας» 25 ἡμερῶν. Τοῦτο ἔκαμε τὸν ἀρχηγὸν τῆς 'Αστυνομίας "Ακιο Καναζάβα νὰ δηλώσῃ : «Οἱ 'Ιάπωνες ἀστυνομικοὶ διώξεως πορτοφολάδων εἶναι ἐκ τῶν καλυτέρων τοῦ κόσμου, ἀλλὰ καὶ οἱ 'Ιάπωνες πορτοφολάδες εἶναι ἐκ τῶν ἐξυπνοτέρων τοῦ κόσμου». . .

* Διεθνὴς συμμορία κλεπτῶν ἔργων τέχνης ἀπεκαλύφθη εἰς Γενεύην. Αἱ διακλαδώσεις της ἔφθαναν ἀπὸ 'Ελβετίας - Γαλλίας —'Ιταλίας εἰς Βόρειον 'Αφρικήν, ἔδρα δὲ μόνον κατόπιν παραγγελίας τοῦ «πελάτου» διὰ τὸ εἶδος ποὺ ἐπεθύμει (πίνακας, ἔπιπλα, ἔργα τέχνης ἀπὸ μουσεῖα, ἐκκλησίας, τάφους ἐὰν ἐπρόκειτο δι' ἐτρουσκικὰς ἀρχαιότητας κ.λ.). 'Επὶ πλέον διέθετε δικηγόρους καλῶς ἀμειβομένους καὶ ἠσφάλιζε τὰ κλοπιμαῖα ἐναντίον τῆς. . . κλοπῆς !

* Καὶ τὸ τελευταῖον : 'Εκατὸν δύο. . . χελῶνες συνέλαβε ἡ 'Αστυνομία τοῦ Μπουένος "Αϋρες ('Αργεντινή). Εἶχον κατέλθει εἰς «διαδήλωσιν» ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως, μὲ ἀντικυβερνητικὰ συνθήματα ἀναγεγραμμένα ἐπὶ τοῦ κελύφους των ὑπὸ μελῶν τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας 'Εργατῶν. . .

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ «Χ»

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ—ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, οἱ 'Αστυφύλακες κ.κ. 'Ηλίας Μυλωνᾶς, 'Αθανάσιος Λεχουρίτης, Δημήτριος Κατσιώτας καὶ 'Ιωάννης Χρηστάκης.

—'Απελύθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος: 1) διὰ λόγους ὑγείας, ὁ 'Αστυφύλαξ κ. Γρηγόριος Σκαλτσᾶς, 2) διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ 'Αστυφύλακες κ.κ. Παναγιώτης Πετρονικολός, Βλάσιος 'Αλαφοῦζος, 'Ιάκωβος Μαλαγκωνιάρης καὶ ὁ μαθητευόμενος 'Αστυφύλαξ κ. Σωτήριος Μιχαλολιάκος, κριθεὶς ἀκατάλληλος πρὸς μονιμοποίησιν.

***

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἐτέθη, τῇ αἰτήσει του, εἰς ἐξάμηνον διαθεσιμότητα, διὰ λόγους ὑγείας, ὁ 'Αστυνόμος Α' κ. Χριστόφορος Σταυρόπουλος.

— Δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἐτέθη, τῇ αἰτήσει του, εἰς ἐτησίαν διαθεσιμότητα, διὰ λόγους ὑγείας, ὁ 'Ανθυπαστυνόμος κ. Κωνσταντῖνος Παπαδημητρίου.

'Αμφότεροι οἱ ἀνωτέρω, κατὰ τὸ διάστημα τῆς διαθεσιμότητός των, θὰ λαμβάνουν πλήρεις τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ συναδέλφων των.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Κατόπιν ἐγγράφου τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν, ἐξεφράσθη ἡ ἄκρα εὐαρέσκεια τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν κ. Τούμπα πρὸς τὸν 'Αστυνόμον Α' κ. Χαράλαμπον Κοττικιᾶν, διότι, ὡς ἐντεταλμένος, μετ' ἄλλων συναδέλφων του, διὰ τὴν λῆψιν μέτρων τηρήσεως τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας ἐν Κερκύρᾳ κατὰ τὰς ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις καὶ τὰς ἐπισήμους δεξιώσεις ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τῆς 'Ενώσεως τῆς 'Επτανήσου μετὰ τῆς 'Ελλάδος, ἐξετέλεσε τὰς ἀνατεθείσας εἰς αὐτὸν ἐντολὰς μὲ ἐξαίρετον ἱκανότητα, εὐσυνειδησίαν καὶ ἐργατικότητα, συμβαλὼν οὕτως εἰς τὴν ἄψογον ἐφαρμογὴν τῶν διαφόρων ἐπισήμων προγραμμάτων.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἐπηνέθη ὁ 'Αστυνόμος Α' κ. 'Ηλίας 'Ηλιόπουλος καὶ ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς: 1) 'Υπαστυνόμον κ. Γεώργιον Κωνσταντακόπουλον καὶ 2) 'Αστυφύλακας κ.κ. 'Απόστολον Κωνσταντινόπουλον, 'Ιωάννην Φόφολον, Χρῖστον Στεφανόπουλον, καὶ Διονύσιον Διαμαντόπουλον, διότι ἅπαντες, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, ὡς Διοικητοῦ, καὶ τοῦ δευτέρου ('Υπαστυνόμου), ὡς Προϊσταμένου τῆς 'Υπηρεσίας Διώξεως Κοινοῦ 'Εγκλήματος, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, μεθοδικότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπιδείξαντες δ' ἅμα καὶ ἰδιάζουσαν ἐπιμέλειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν σύλληψιν καὶ παραπομπὴν εἰς τὴν Δικαιοσύνην, σπείρας λίαν ἐπικινδύνων διαρρηκτῶν, προκαλέσαντες οὕτω τὰ λίαν εὐμενῆ σχόλια τοῦ Πατραϊκοῦ τύπου καὶ τοῦ κοινοῦ, καὶ συντελέσαντες εἰς τὴν ἐδραίωσιν τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἐπηνέθησαν οἱ: 1) 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. 'Αριστείδης Παπαδόπουλος, 2) 'Υπαστυνόμοι Α' κ.κ. Κωνσταντῖνος Λεμονῆς καὶ Σωτήριος Κατσιμπάρος, 3) 'Ανθυπαστυνόμος κ. Αὐγουστῖνος Νομικὸς καὶ 4) 'Αρχιφύλακες κ.κ. 'Ιωάννης Κολλᾶτος καὶ Λάμπρος Γεωργῆς, διότι ἅπαντες, κατὰ τὸ ἔτος 1963, καὶ ἕκαστος εἰς τὸ τομέα τῆς ἁρμοδιότητός του, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἐντόνου ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀφοσιώ-

σεως πρὸς τὸ καθῆκον καὶ μεθοδικότητος, ἐπέτυχον τὴν ἐξιχνίασιν σοβαρωτάτων ἐγκλημάτων, συμβαλόντες οὕτως ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ἐμπέδωσιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας κατὰ τὸ προαναφερθὲν ἔτος.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἐπηνέθησαν οἱ: 1) Ἀστυνόμος Α' κ. Ἐλευθέριος Γιαννακόπουλος, 2) Ἀνθυπαστυνόμος κ. Ἀθανάσιος Ἀσημακόπουλος, 3) Ἀρχιφύλαξ κ. Ἀνδρέας Νιαράκης καὶ 4) Ἀστυφύλακες κ.κ. Βασίλειος Λάζαρης καὶ Πραξιτέλης Ρούκης, καὶ ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Νικόλαον Τζανετάκον καὶ Βασίλειον Σταθόπουλον, διότι ἅπαντες, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου (Ἀστυνόμου Α'), ὄντος Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Ἀναζητήσεων, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, μεθοδικότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ σεσημασμένου κακοποιοῦ Κωνσταντίνου Λουλουδάκη, διαπράξαντος σωρείαν κλοπῶν διὰ ρήξεως εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς καὶ Ἁγίας Βαρβάρας Αἰγάλεω, προκαλέσαντες οὕτω τὰ λίαν εὐμενῆ σχόλια τοῦ ἡμερησίου Ἀθηναϊκοῦ καὶ Πειραϊκοῦ τύπου.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τούς: 1) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' τάξεως κ. Βασίλειον Σακελλαρίου, 2) Ἀστυνόμον Α' τάξεως κ. Ἐλευθέριον Γιαννακόπουλον, 3) Ἀστυνόμον Β' τάξεως κ. Νικόλαον Πιπερόπουλον, 4) Ἀρχιφύλακα κ. Ἀνδρέαν Νιαράκην καὶ 5) Ἀστυφύλακας κ.κ. Θωμᾶν Σαμαράκον, Παρασκευᾶν Ἀλεξέαν, Νικόλαον Μῖχον, Ἀναστάσιον Γραμματικόν, Σοφοκλῆν Γυφτόπουλον καὶ Νικόλαον Θωμᾶν, διότι ἅπαντες, ἐργασθέντες ἀόκνως, μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ὀξυδερκείας καὶ ἑτοιμότητος, πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν κατεύθυνσιν καὶ καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, τὴν 9-11-63 καὶ ὥραν 23,20' καὶ τὴν 10-11-63 καὶ ὥραν 22,15' ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν τῶν Στεφάνου Τσιρνίκα καὶ Σπυρίδωνος Ἀντζουλάτου, δραστῶν ἐμπορίας ναρκωτικῶν, προκαλέσαντες οὕτω τὰ κολακευτικὰ ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος σχόλια τοῦ τύπου καὶ τοῦ κοινοῦ.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀρχιφύλακα κ. Ἀναστάσιον Δημητρόπουλον καὶ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Χρῖστον Χριστοδουλόπουλον καὶ Θεοδόσιον Λυμπέρην, διότι τὴν 28-4-64, ἐκτελοῦντες ὑπηρεσίαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Α.Π. 349 ἀσυρματοφόρου αὐτοκινήτου, ὁ πρῶτος ὡς ἀρχηγὸς πληρώματος καὶ οἱ λοιποὶ ὡς πλήρωμα αὐτοῦ, κατώρθωσαν, χάρις εἰς τὴν ἰδιάζουσαν παρατηρητικότητα, τὴν ἀναπτυχθεῖσαν ἐξαιρετικὴν πρωτοβουλίαν καὶ δραστηριότητά των, νὰ ἐπιτύχωσι τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν σπείρας λαθρεμπόρων, οἵτινες διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 92.350 Ι.Χ. ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου μετέφερον μεγάλην ποσότητα λαθρεμπορευμάτων, ἅτινα εἶχον ἐξαγάγει λάθρα ἐκ τοῦ εἰς Ἀμπελάκια Σαλαμῖνος ἐλλιμενισμένου Α/Π «Transpetrol» καὶ ἐκ τῆς λαθραίας ἐξαγωγῆς τῶν ὁποίων θὰ ἐζημιοῦτο τὸ Δημόσιον 7.250 δραχμῶν ἐκ δασμῶν καὶ φόρων καὶ εἰς τὴν κατάσχεσιν τούτων, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργίαν λίαν εὐμενῶν σχολίων ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Σοφοκλῆν Πετρόπουλον, διότι τὴν 18-3-64 ἐκτὸς ὑπηρεσίας ὤν, κατώρθωσε, χάρις εἰς τὴν ἰδιάζουσαν παρατηρητικότητα, τὸν ἐξαιρετικὸν ζῆλον πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν ἀναπτυχθεῖσαν ἔκτακτον δραστηριότητά του, νὰ ἀνακαλύψῃ καὶ συλλάβῃ τοὺς Γεώργιον Τσιρώνην καὶ Ἐμμανουὴλ Ἀλεξανδράκην, δράστας κλοπῶν διαφόρων ἀντικειμένων ἐκ σταθμεύοντος αὐτοκινήτου, προκαλέσας διὰ τῆς πράξεώς του ταύτης, τὰ εὐμενῆ σχόλια ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουρ. Ἐσωτερικῶν, ἐξεφράσθη ἡ εὐαρέσκεια αὐτοῦ καὶ ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις ὑλικῆς ἀμοιβῆς εἰς τὸν Ἀρχιφύλακα κ. Νικόλαον Μπαλάσκαν,